38. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1982. ÁPRILIS 15.

Ludas Matyi

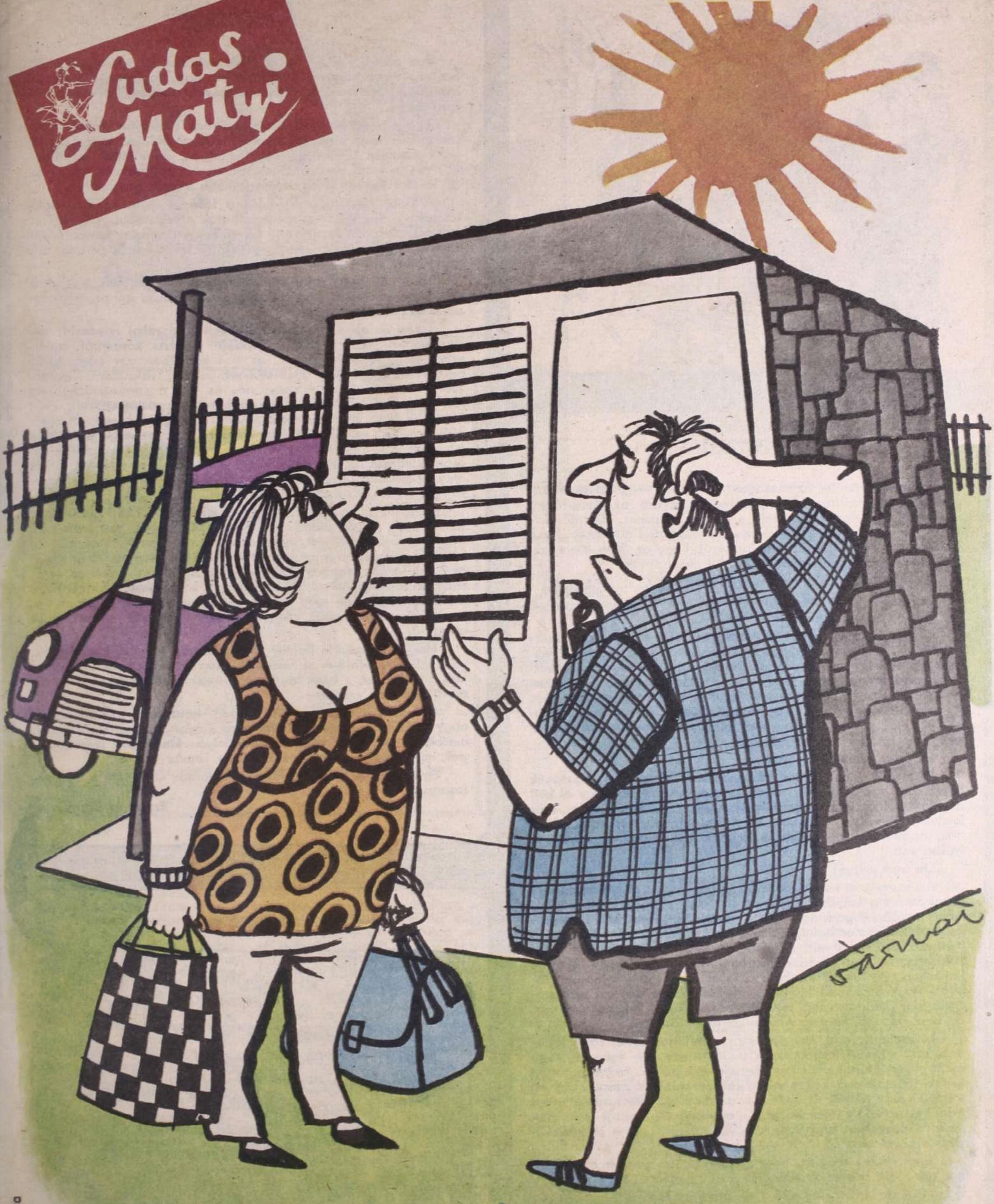

– Úgy látszik, a télen kihíztuk a víkendházat...

Várnai György rajza

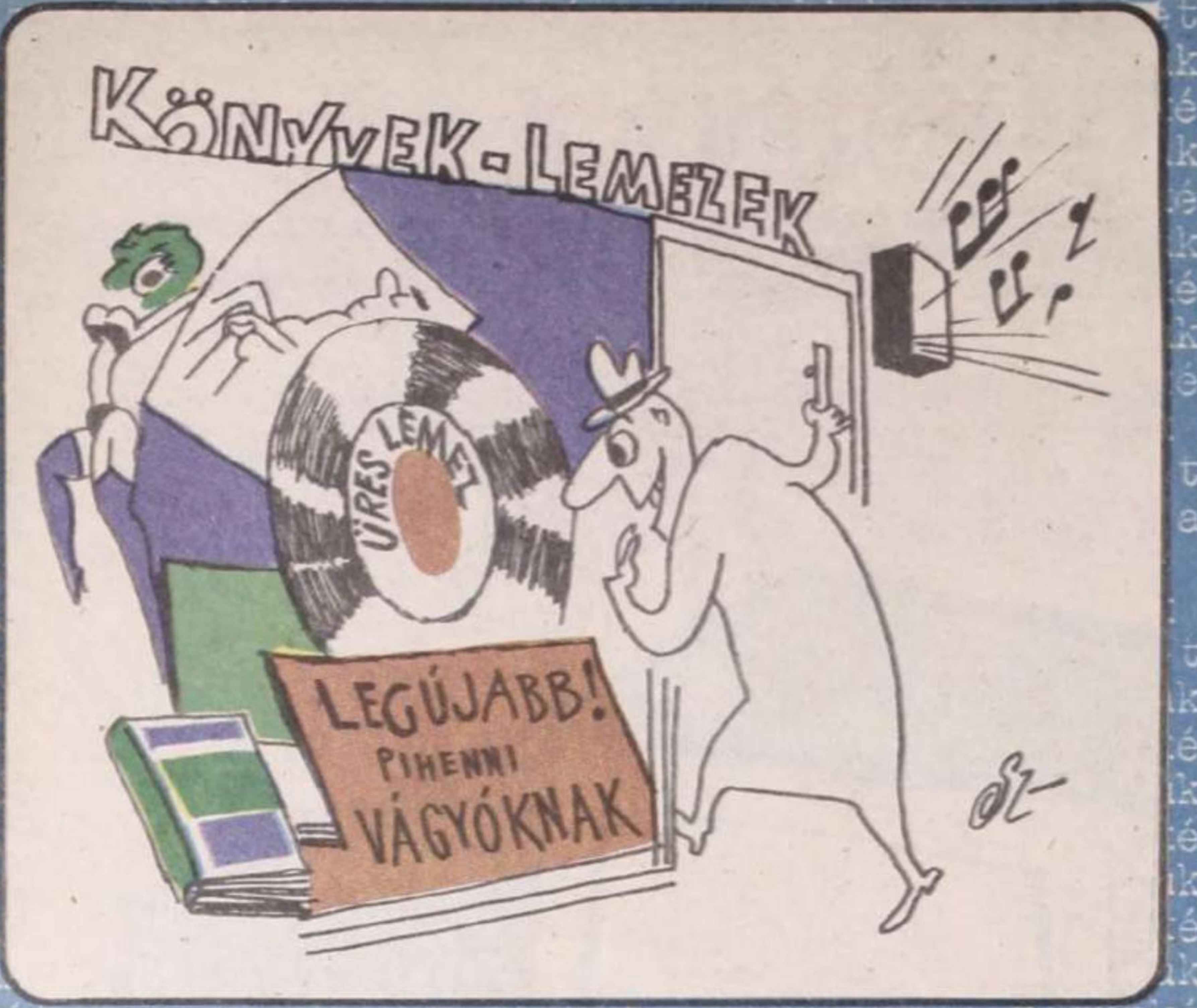

Ne keressék!

Ezúton hívom fel az országos vetélkedőt meghirdető országos intézmények, társadalmi szervek, valamint az Autó-Motor szerkesztősége figyelmét, hogy a kár a strapáért. Hirdetések?! Több fordulós elméleti és gyakorlati vizsgák?! Kidobott pénz, kidobott fáradság! Nem beszélve arról, hogy az ilyen tömegakciók mennyi tömegközlekedési balestet okozhatnak!

Nem kell keresni a legjobb gyalogost!

A legjobb gyalogos már megvan!

A legjobb gyalogos – én vagyok!

Kezdem azzal, hogy a legjobb gyalogost főleg arról ismerni meg, hogy otthon gyalogol. A lakásban. Az utcára csak végszükség esetén teszi ki a lábát. És akkor is csak az egyik lábát! A másikkal már száll is föl a buszra vagy a villamosra, fizetési napokon – taxiba. Az ilyen gyalogos soha nem okoz torlódást, sem kellemetlen pillanatokat, bosszúságokat, autósoknak, motosoknak, más gyalogosoknak, nem bizonytalankodik, nem veszekszik.

Én ilyen gyalogos vagyok!

Ráadásul – szeretem az állatokat. Meg nem bántanék egyet sem. Így aztán, ha mégis arra kényszerülök, hogy el kell mennem valahová és zebrán kellene átkelnem a túloldalra, már fordulok is sarkon, rá nem lépnék szegényre. Márpedig köztudott, hogy a gyalogosokkal a legtöbb baj éppen az átkelőhelyeken van.

De nem velem!

Aztán meg itt van a járda. Ha isten ments, el kell távoznom hazulról, én a kapuból egyenest az úttestre ugrom, ott bandukolok tovább. Engem nem gázolhat el olyan ámokfutó géperejű ipse, aki alkoholos befolyásoltság alatt fölhajt tarolni a járdára, mint azt lépten-nyomon olvashatjuk. Emellett kizárom azt a lehetőséget is, hogy a síkos járdán hasra essem, hogy fejemen landoljon egy cserép muskátli a másodikról, hogy felbontott telefon- vagy vízaknába lépjek, törmelékkupacon bukjam orra stb. Soha, egy pillanatra sem feledkezem meg arról, hogy a pesti járda veszélyesebb, mint az Amazonas körüli őserdő.

Mindehhez járul, hogy ha már elkerülhetetlenül saját lábamon kell a közúti forgalomban részt vennem, én sohasem **csak** gyalogolok! Hanem közben olvasok, meditálok, keresztrejtvényt fejtek, számolom a galambokat. Teszem mindezt azért, hogy ha elkapna egy jármű, a vezetője ne érezzen lelkifurdalást, ezt odaát is nehezen viselném el. És egyébként is: ennyi tapintatot és előzékenységet elvárhatunk egymástól, hisz ez a jó közlekedési közérzet alapja!

Talán ennyi elég is, hogy elhiggyék, én vagyok a legjobb gyalogos, ide nekem az első díjat

Micsoda?! Hogy az első díj – egy autó?!

Egy vérbeli gyalogosnak – gépkocsi?!

Nem cserélnék ki, mondjuk, egy automata sebváltós hintaszékre?

A saját érdekükben!

Kürti András

Kettősség

Azt mondja a minap a parlamentben az igazságügyi miniszter, lelkem nagy gyönyörűségére, hogy foglalkozni kívánnak választási rendszerünk tökéletesítésével, demokratizmusának elmélyítésvel.

Eddig a mi választási lehetőségünk többnyire abból állott: elfogadjuk vagy nem fogadjuk el a képviselőnek, tanácstagnak jelölt személyt. Illetve néhány körzetben, ahol hittek is választási rendszerünk demokratizmusában, két vagy három jelölt közül **kiválaszthattuk** a nekünk leginkább tetszőt, megfelelőt.

A pesti házfalakon – hála a főváros tisztaságáért felelősöknek – még sokhelyt megtalálhatók a legutóbbi, 1980-as választási plakátok foszlányai. Ők a tanúim, milyen kevés helyen éltek a kettős jelölés lehetőségével. Mi lehet ennek az oka, magyarázata?

Talán az, hogy a körzetek túlnyomó többségében egy, csak egyetlenegy ember van, aki elég szép és okos ahhoz, hogy tanácstag (képviselő) legyen?

Talán az előre gondosan eltervelt statisztikai egyensúly felborulásától félünk? Vidéki politikai munkás koromból emlékszem, hogy fentről előírták: az m.-i körzetben egy pártonkívüli agrárértelmiségit kell képviselőnek jelölni, választani. Szerencsére akadt is ilyen. (Pontos név és cím a szerkesztőségben.) Ám csak egy cikluson át maradhatott a parlamentben, mert olyan jól látta el a képviselői feladatát, hogy érdemei elismeréséül felvették a pártba. Namármost, a következő választáson ismét az volt a direktíva: M.-ről egy pártonkívüli agrárértelmiségit küldjünk a honatyák közé. Korábbi képviselőnket tehát nem jelölhettük újból, mert bár továbbra is agrár volt és értelmiségi – de már nem volt pártonkívüli.

Vagy talán az a baj, hogy a jelölendők nem vállalják a kettősséget, hármasságot? Ez bizony lehetséges, mert szörnyen érzékeny ország lettünk mostanában. Sorra maradnak el színházi előadások egyik vagy másik színész betegsége miatt. Ezen segíthetne a kettős szereposztás. De megoldhatatlan, mert az érzékeny színészek nem vállalják, ugyanis képtelenek elhinni, hogy rajtuk kívül akadna még valaki, aki ugyanolyan zseniálisan, fenomenálisan el tudná játszani a huszonhatodik sírásót, mint ahogy ő.

Ha így haladunk, befellegzik az olyan népszerű sportágnak, mint amilyen például az ökölvívás, mert ott feltétlenül két ember kell a szorítóba, s azok közül csak egyik lehet győztes, a másik mindenképpen vesztes.

A kettős jelöléstől félőket hadd bátorítsam a történelem nagy példáival, hiszen buktak meg (fogalmazzunk lágyabban: maradtak alul) már választásokon olyan kimagasló személyiségek, mint Petőfi Sándor – vagy Major Tamás . . .

Egyébként is, nem a győzelem a fontos – hanem a demokratizmus.

Radványi Barna

VARÁZSSZÓ '82

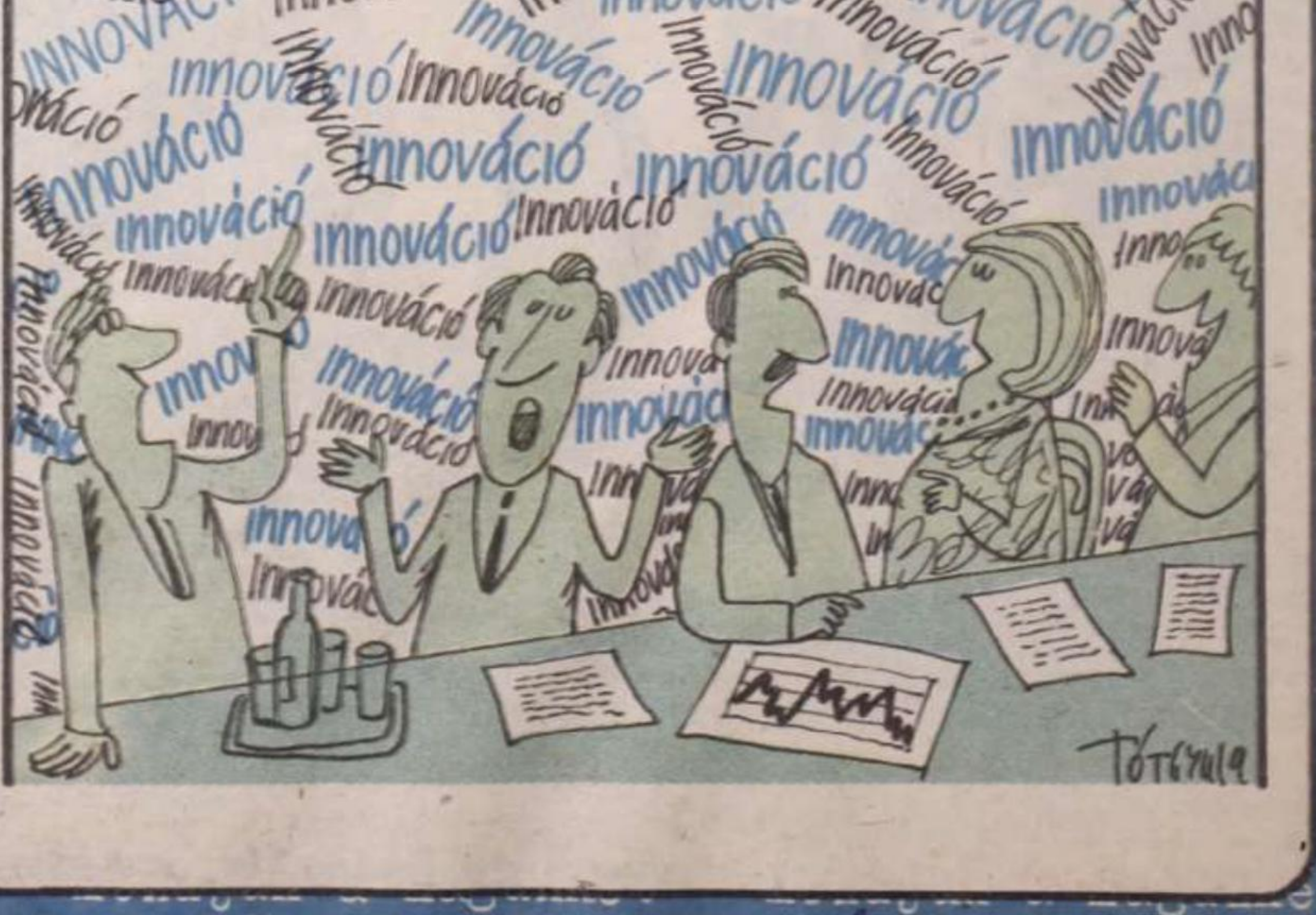

EKHÓS SZEKERÉN

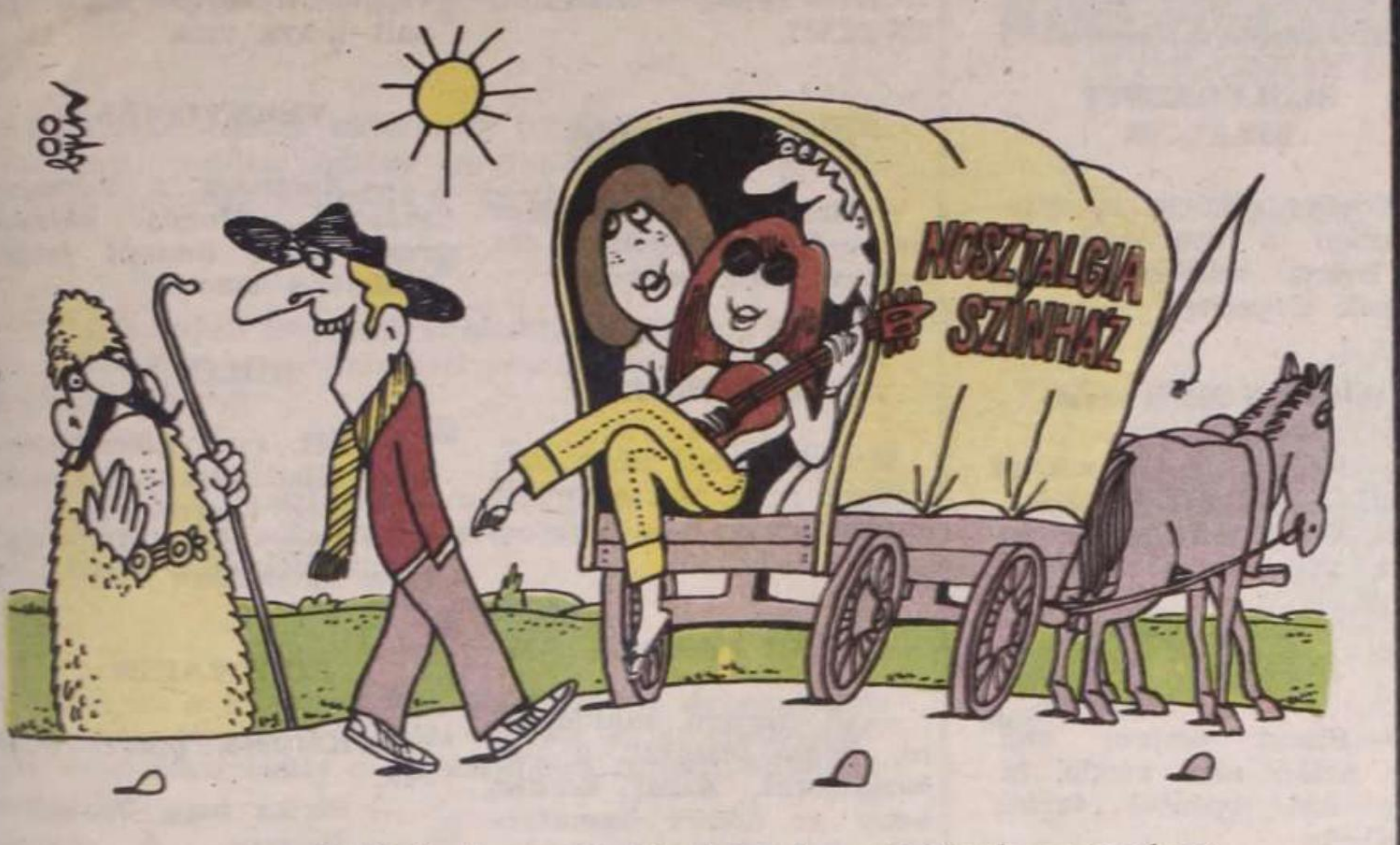

– Alakitottunk egy kis társulatot és most járjuk az országot...

WASHINGTONI LAOKOON-CSOPORT...

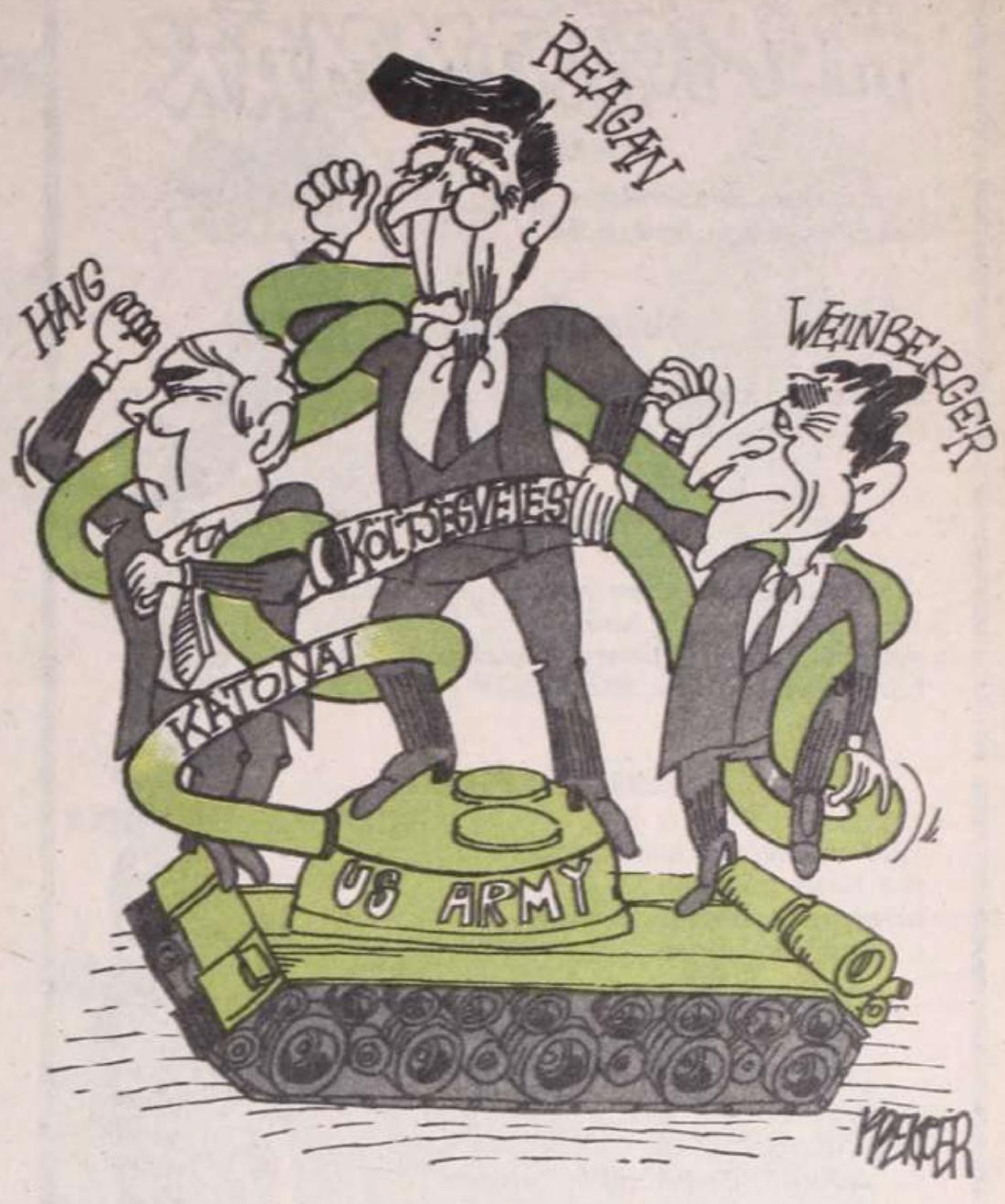

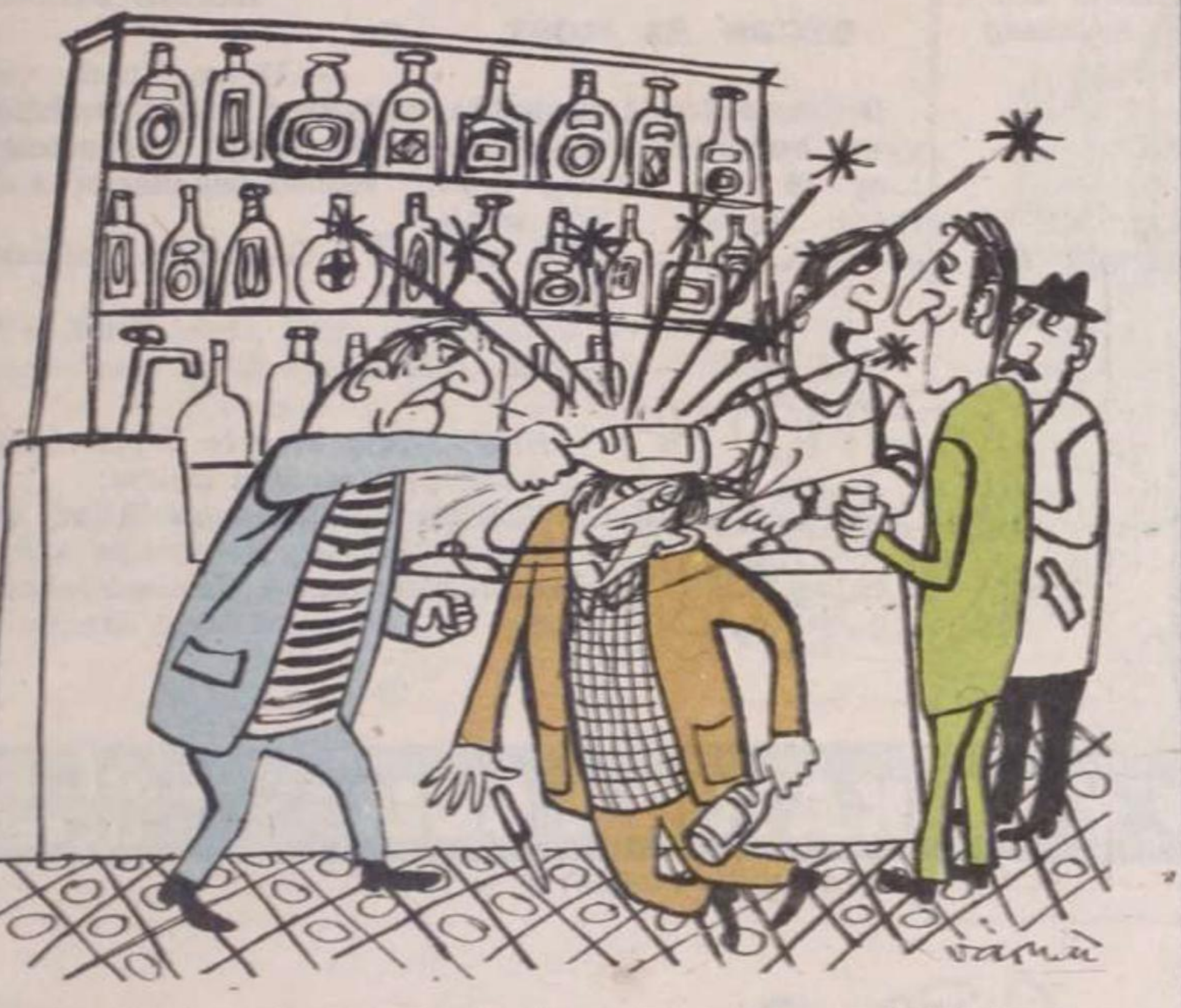

– Ez most üzemi balesetnek számít, mert a munkahelyére igyekezett...

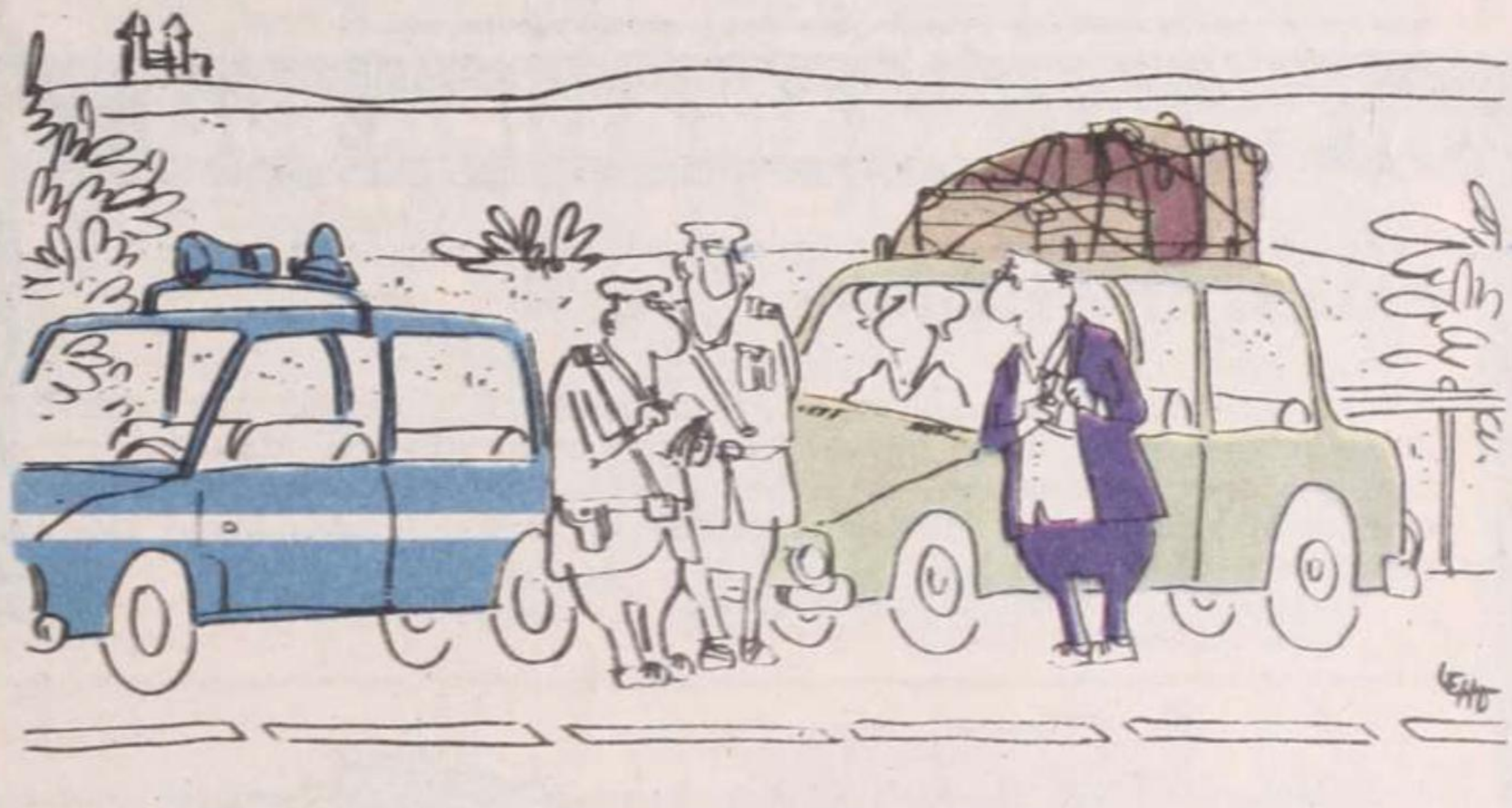

– Ilyen sok, előszezonban?!

Végre egy békebeli háború

Miközben betűim a kéziratpapírt, az angol flotta egységei a tenger habjait szántják, hogy visszaszerezzék Őfelsége gyarmatainak utolját, a Falkland-szigeteket. Kissé megkéstek. Legalább két hét szükségeltetik, hogy elérjék a délatlanti óceánt. Ez viszont nekem most éppenséggel jól jön. Ugyanis e cikknek is nagyjából két hétre van szüksége, hogy a hazai nyomdai átfutási idő mellett eljusson a megjelenésig. Ha szerencsém lesz, még nem avul el. Fussatok hát versenyt, jegyzetecske és brit flotta! Jó szelet!

Amikor elsőnek olvastam a hírt, hogy Argentína hajóhadával elfoglalta azokat a szigeteket, nem akartam hinni a szememnek. E szemekből ugyanis az öröm és a megkönnyebbülés könnyei buggyantak elő.

Ízetlenség örömöt említeni egy katonai incidens hallatán? Talán az volna, ha nem 1982-őt írnánk. De hölgyeim és uraim, mélyen tisztelt olvasóim, már hogyne érzékenyedném el effajta incidens, konfliktus, ilyen — no mondjuk ki kereken — háború hallatán azok után, ami mögöttünk van.

Emberrablások, vérengzések, kínzások, koncentrációs táborok, polgári személyek és diplomaták túszul ejtése, füllevágás, hasbalövés, bombamerénylet templomokban és kávéházakban, emberirtás dzsungelben, és a nyílt utcán, koncepciós perek, kivégzések — hát nem csak ez létezik? Hát létezik még régimódi, békebeli háború is? Elindul az argentin flotta lobogó zászlókkal, és partra száll egy szigeten, ahol 79 derék katonából álló brit parti őrség táboroz. Hát nem nagyszerű ez? Hogy minden háború szörnyűség? Persze, hogy az, de ez — már bocsánat — üdítő szörnyűség! Ez már (még) igazi, békebeli háború!

Hogy argentin párti volnék? Dehogy is vagyok én argentin párti! Angol párti se vagyok. És mégis, amikor azt olvastam „az angol flotta kifutott Gibraltárból" — valami meleget éreztem a szívem táján. Milyen romantikus! Az „angol flotta"... Mikor olvastam ezt utoljára? Meg azt, hogy „kifutott"? Jószerivel azt se tudtam már, hogy létezik angol flotta, de hogy még ki is fut?!... Ez nem lehet igaz! Az angol flotta kifut, hogy visszaállítsa 1800 alattvalójának és többezer fókájának szuverenitását. Hát nem gyönyörű?...

Közben az argentin tábornokok se hagyják ám magukat. Csillogó-villogó operettegyenruhájukban feszítenek a dísztribünön, míg odalent a Buenos Aires-i tömeg tombol, heves latin vérmérsékletükkel visszakövetelik a pingvinfészkeket. Mit nekik Hekuba, angol flotta, brit világhatalom!? Ők a büszke spanyolok leszármazottai, igazi caballeros, majd ők megmutatják ... Szép volt fiúk!

Az angol honatyák meg az asztalt csapkodják. Mi lesz veled brit dicsőség?! A külügyminiszter lemond. Az admirálisok talpraugranak. A zászlóshajón a kürtös sorakozót fúj ... Isten áldja Angliát!

Nos, ez az a békebeli háború, amiben oly régen nem volt részünk. Reméljük, nem lesz belőle nagyobb baj. Talán mire az angol flotta eléri a Falkland-szigeteket, jelen soraim pedig a nyomdát — már vége is lesz.

És akkor visszatérhetünk a normális terrorizmushoz, megcsonkításokhoz, menekülttáborokhoz, napalmbombákhoz.

Vagyis, újra béke lesz.

Novobáczky Sándor

MEGPRÓBÁLNI A LEHETETLENT

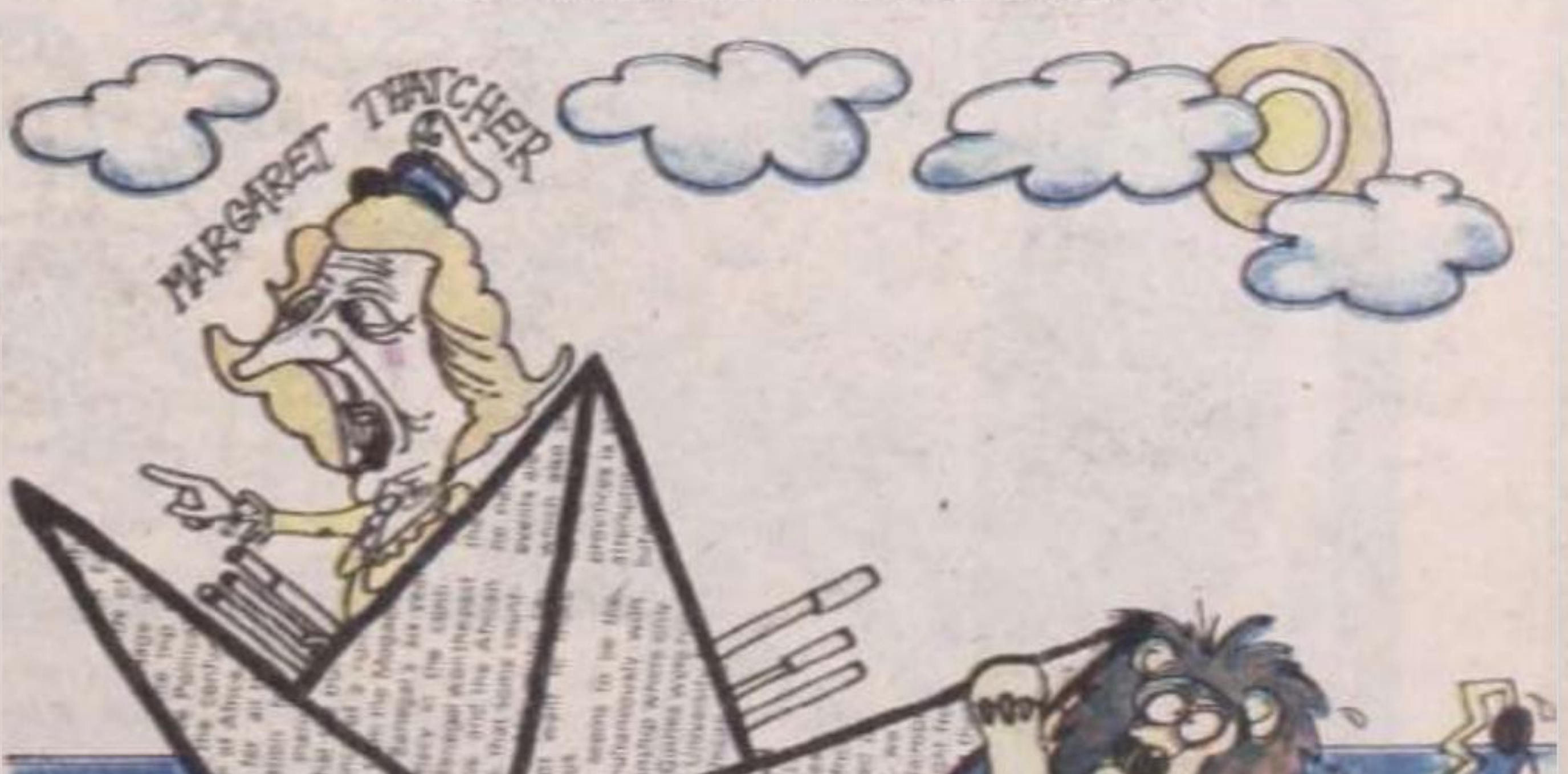

HEPIGRAMMÁK

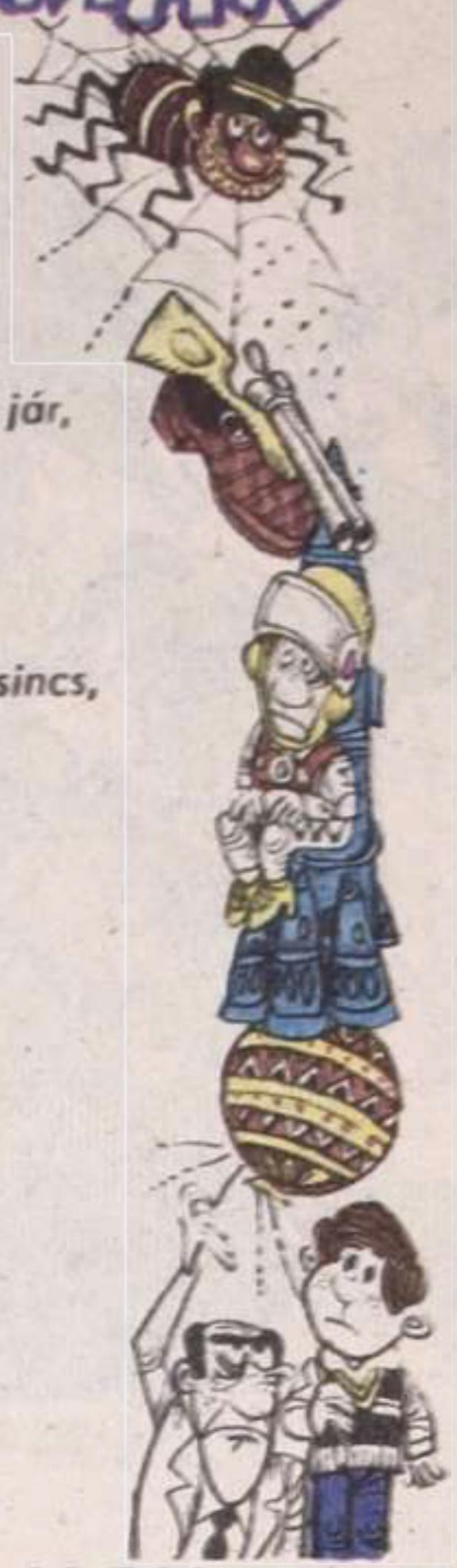

MALŐR

Izgalmában a szerelmes pók
behálózott egy lepkehálót.

HIVATÁSTUDAT

Otthon is csőre töltött papucsban jár,
foglalkozása: palotaforradalmár.

RELATIVITÁS

A világűrben nincsen fent és lent sincs,
mesélik a rakéták terelői.
A célból, hogy ezt megtanulják,
hány embert kéne itt kilőni?

TANUL A GYEREK

Fiad valami fontosat tudott meg,
jön haza bőgve:
tűszúrásnyi sértést se tűr
a léggömb gőgje.

KONOK

Annyira művész volt az istenadta,
hogy éhenhalt,
de szobrait kenyérbélből faragta.

Sorbán-Szabó Zoltán

SZILÁNKOK

ELŐLEGEZETT BIZALOM

Kovács elkérte az étteremben a vendégkönyvet és beírta: mindennel meg leszek elégedve.

SZÓRAKOZOTTSÁG

— Végre egy szabad taxi! — kiáltott fel örömmel, de aztán eszébe jutott, hogy ő a taxi sofőrje.

KÜLÖNC NŐ

— Fiatal férjem van, így aztán nem csoda, ha egy idős barátot tartok mellette.

ILYEN IS VAN

A pénzért vásărolt szerelemből boldog házasság lett.

TÁVIRAT

EZÚTON KÖSZÖNÖM MEG, HOGY ABBAN AZ ÖNFELEDT PILLANATBAN NEM LETTÉL ENYÉM!

SZEMTELENSÉG

— Szép kis ellenőr! Már huszonkét megálló óta utazom jegy nélkül.

ÖREGKOR

Mariska néni négy személyre terít, de egymaga étkezik.

NŐI PANASZ

— A férjem elhatározta, hogy leszokik a dohányzásról. Azzal kezdte, hogy az összes hamutartót eltávolította a lakásból. Most a földre hamuzik . . .

RÉGEN ÉS MOST

Régen vidéken nagy szégyen volt, ha valamelyik lány 16 éves koráig nem ment férjhez. Változnak az idők. Ma a szülő már azzal is meg van elégedve, ha húszéves korú elvált lánya van.

VÉRNYOMÁS

— Alacsony a vérnyomásom. Mondj valami rossz hírt, amivel felizgathatom magam.

KÖLCSÖN

— Fél éve kölcsönkértem tőled ötszáz forintot.
— Meg akarod adni?
— Nem, csak lásd, milyen memóriám van.

GÓLYAHÍR

— Képzeld, gyereket várok.
— Biztos vagy benne?
— Hogyne. A szomszédasszony mondta. S neki biztosak az értesülései.

ROSSZ FILM

— Uram, nem cserélne helyet a szomszédjával? Ön nagyon alacsony és sajnos jól látom a filmet.

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Bíró: Maga elverte a feleségét . . . Héthónapi elzárásra ítélem.
Vádlott: Belenyugszom a büntetésbe, bíró úr, de kérem szépen: nem ülhetném le a mézesheteim után?

FÜLÖP GYÖRGY:

KARIKATÚRA-SULI

• KARIKATÚRA-SULI

TIZENKETTEDIK LECKE

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az itt bemutatott módszerrel rajzoljatok ti is mókás állatokat. A legmókásabb rajzokat névvel közöljük, honoráljuk és kiállítjuk a Ludas Napok alkalmával rendezett karikatúra-kiállításon. A több részből álló pályázat legjobbjai felvételt nyernek a Ludas Matyi karikaturista-képző stúdiójába.

MÓKÁS ÁLLATOK

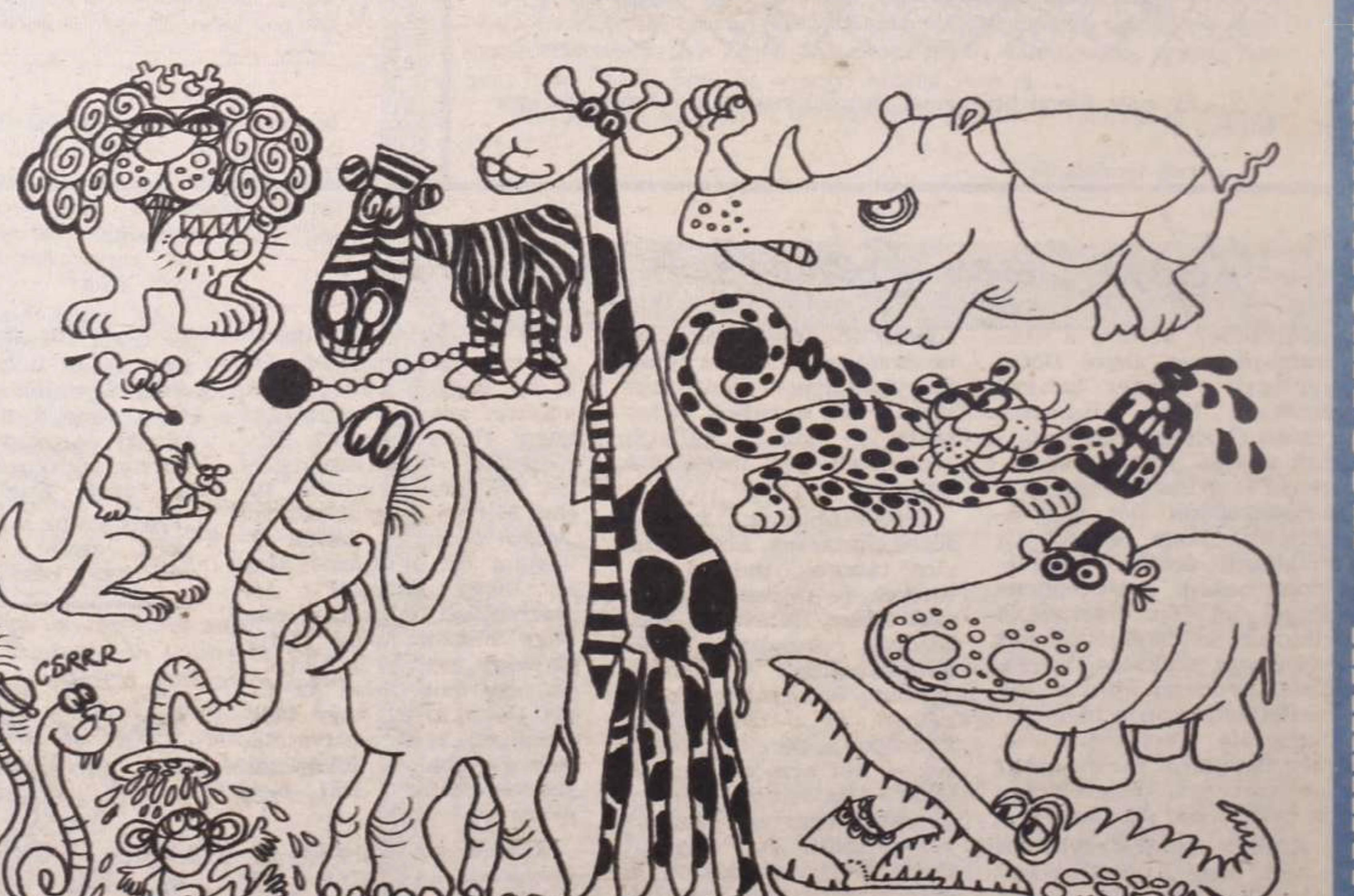

Mint szabály is jól megállhat:
nem sír, nem nevet az állat,
nem vehet részt bölcs vitákban,
de nem úgy a vicc-világban!

Lehet háza barlang, odú
minálunk mind egyenjogú.
Mind értelmes, egy se néma,
minden állat mókatéma.

Viccet rejt a furcsa forma,
Kitalálni jó agytorna.
Ha nem hiszed, csípje kánya,
ha elhiszed, kincsesbánya!

KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI

• KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI • KARIKATÚRA-SULI •

ORSZÁGOS HANGOSBEMONDÓ

Felhívjuk kedves vásárlóink figyelmét, hogy áruházunkban minden hétfőn nyereményhúzást tartunk. Aki nyer, annak kihúzzuk a fogát!

•

Tájékoztatjuk kispénzű vásárlóinkat, hogy a Csemege Áruházunkban elhelyezett pénztárgépek mellett zálogház működik!

•

Felhívjuk a tisztelt lakótársak figyelmét, hogy a lomtalanítási akció során a kitett kacatok mellett elhelyezett házat is elszállítjuk!

•

Közöljük a fogyasztókkal, hogy aki tíz darab literes kólás üveg kupakját beküldi nekünk, az az orvosi ellátás után részt vehet a szabadfogású birkózó-világbajnokságon!

•

Figyelem, figyelem! Illetékes helyről tudatják, hogy a világvége betegség miatt elmarad. Az előre megváltott jegyek a világ végén visszaválthatók!

•

Halló, halló! A temetkezési vállalat kéri, hogy akinek lejárt a huszonöt éves bérleti díja a temetőben, az sürgősen hosszabbítsa meg!

•

Az Útinform közli, hogy Mezősár és Sármező között lakodalom van, a környező utak csak négykézláb járhatók!

•

Halló, halló! Sajnálattal tudatjuk, hogy véletlen baleset miatt gyárunkban hypó került a hypóba. Kérjük ezért a lakosságot, hogy nyugodtan használja úgy a hypót, mintha hypó lenne!

•

Figyelem, figyelem! Ezúton közöljük, hogy raktározási nehézségek miatt az üres emberek visszaváltása szünetel!

Tormai László

DALLOS JENŐ:

PARAGRAFUSOK

BUKTATÓ

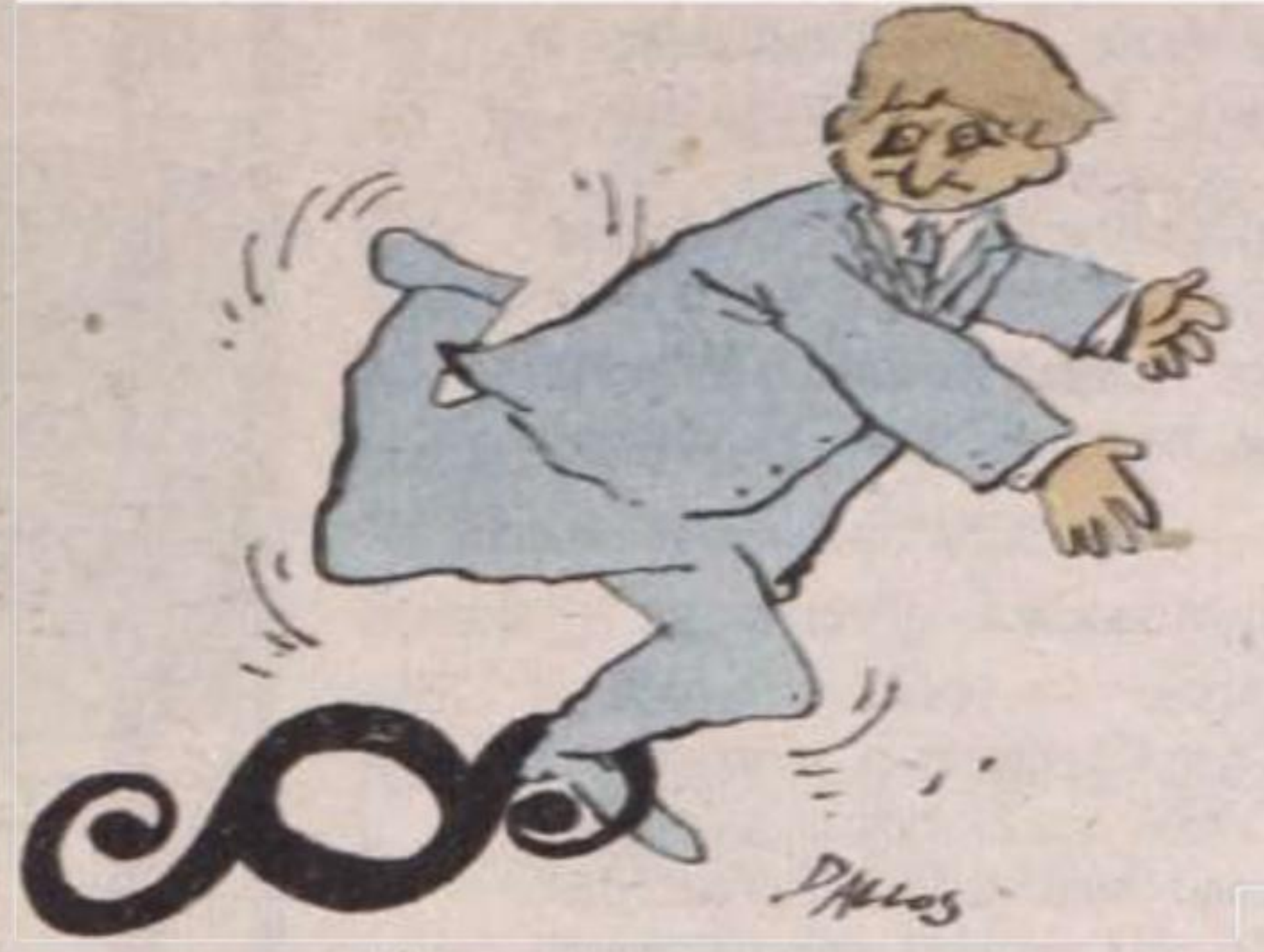

BŰNÖZŐK

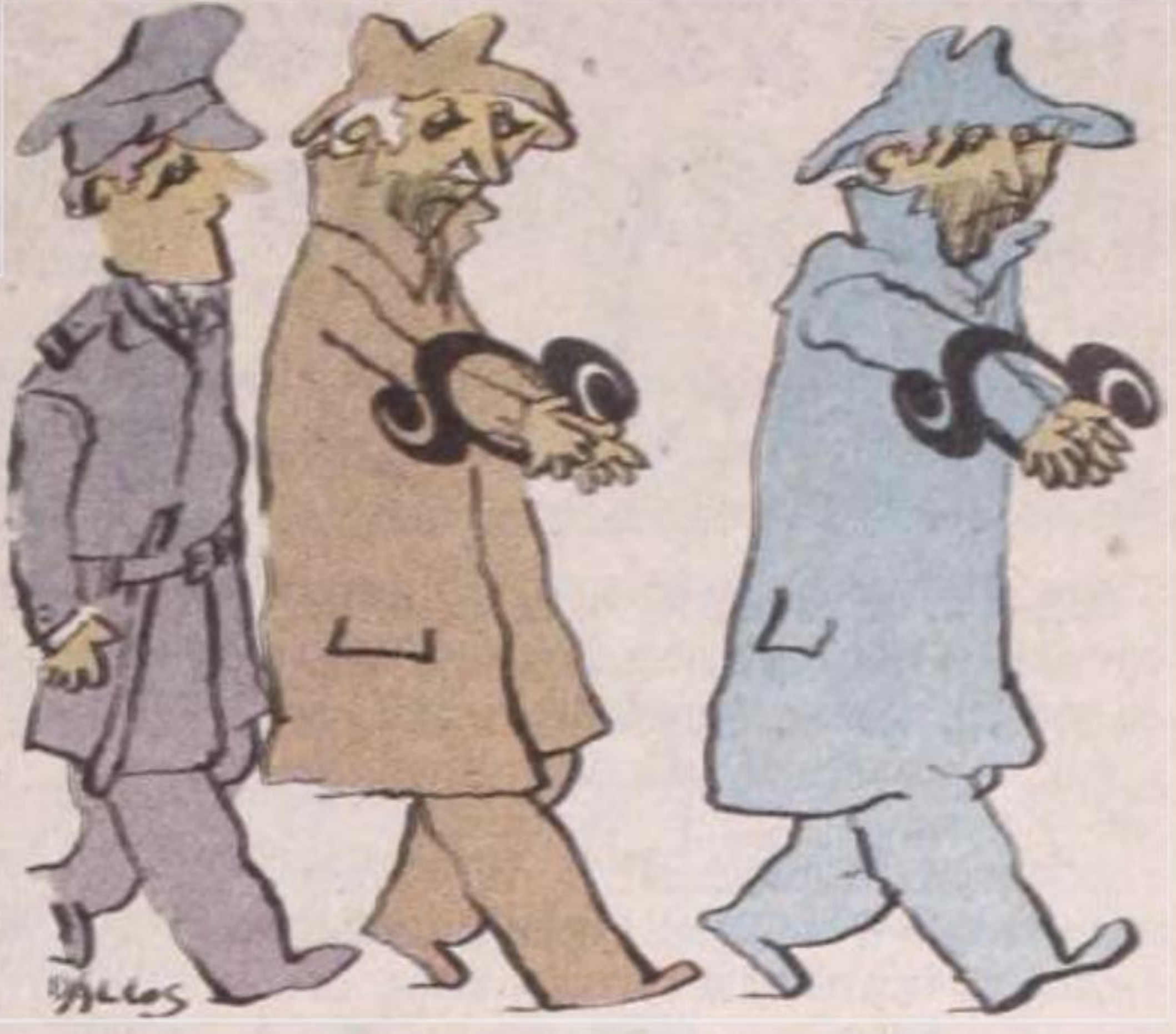

JOGI TÚLSZABÁLYOZÁS

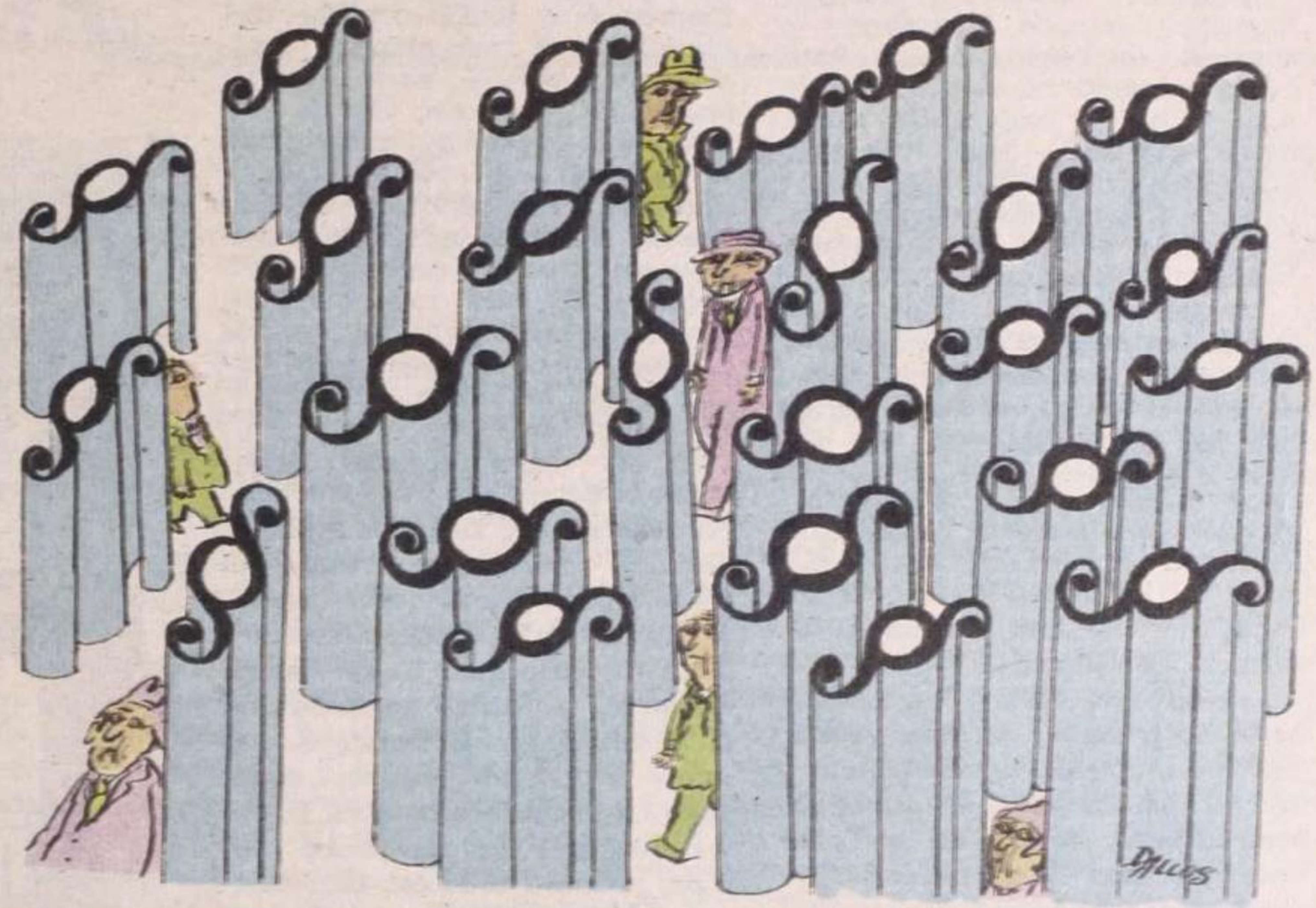

SPORTOLNI VESZÉLYES

Vészjeleket fogok a nyugati sajtóból. Mértéktelenül mértékadó körök azt írják, hogy sportolni veszélyes, az isten szerelmére, tartózkodjék mindenki a rendszeres testmozgástól, ha kedves az élete.

Szóval hajhásszuk memint a szenzációt, fiúk — gondolom magamban —, mert ki az isten csodájában gondoljam? — valamivel csak hanyatt kell ejteni azt a szerencsétlen olvasót, igaz-e?

Aztán hirtelen összeakadnak bennem a mutatók. Hoppá! Lehet, hogy van ebben valami? Na, nézzük csak. Én ugyebár világéletemben heveny sporttevékenységek sorozatával gyötörtem magam és íme, az utolsó öt és fél évtized során súlyos veszedelmek sokasága zúdult a nyakam közé, most minek soroljam? Világos, hogy a sport tette. Mert vannak hasonló korú ismerőseim, akik sosem sportoltak, egyetlen heves mozdulatot nem tettek és igaz ugyan, hogy az ő életük is éppoly vészteljes volt, mint az enyém, de legalább most nem tehetnek szemrehányást maguknak: az egész a sporttól van.

És ez nemcsak történelmi kategória ám. Most már tudom, hogy a sport minden időben és bárhol veszélyes lehet az egészségre.

Találkoztam a múltkoriban egy haverral, Oszkár-díjas alkoholista, most is dől belőle a maligán, alig áll a lábamon, de a szeme tele könnyel.

— Hallottad szegény Aufcug Tiborral mi történt? Rémes. Esküszöm, megszakad a szívem.

— Jesszus, hát mi történt vele?

— Leszokott a piáról. Abbahagyta a cigit is. Nem fogod elhinni, jógázni kezdett. Azt mondta, száz évig akar élni. Órák hosszat ült a melegpadlón masnira kötött virgácsokkal és a fülén lélegzett. Térden állva kértem, ne tegye. Ezeket a reszkető kezeket imára kulcsolva rimánkodtam neki, az életeddel játszol, marha! Mintha a falnak beszéltem volna. És mi lett a vége? Képzelheted. Most megyek hozzá a kórházba.

— Rémes. Hát mi baja?

— Gondolhatod. Elkapta a mumpszot az unokájától.

Most már egy pillanatig sem vitás előttem, hogy a sport káros az egészségre, sőt, adott esetben életveszélybe is sodorhatja művelőjét.

Hallottam például, hogy nemrégiben leszakadt egy öreg peremvárosi iskola tornatermének a mennyezete. Isteni szerencse, hogy senki sem sérült meg, mert a tornaterem üres volt. Rossz rágondolni, mi történik, ha a gyerekek léleküdítő matek, vagy a keringési szerveket jótékonyan fejlesztő nyelvtan helyett éppen a hervasztó testneveléssel foglalkoznak!... Illetve ez mégsem jó példa. A teljes igazságnak tartozom azzal, hogy ez volt az egyetlen eset, aznap 3829 iskola is joggal büszkélkedhetett: náluk nem szakadt le a tornaterem mennyezete. Ez pedig 99,87 százalékos eredmény, vagyis nem csekélység.

Vannak viszont igazán tragikus bizonyítékok arra, hogy a rendszeres sportolás valóban életveszélyes. Mrs. Norah Wilt életében például egyetlen nap sem múlhatott el céltudatos testmozgás nélkül. Kocogott, tornászott, úszott és tollaslabdázott naponta több órán át. Az eredmény elrettentő. Két hete temették nagy részvét mellett. A koporsóján ez állt:

— Élt 102 évet.

Nyilván mindenki egyetért velem abban, hogy aki sosem sportolt, azzal ilyesmi a legritkább esetben fordul elő. És ez nem minden. Mert a rendszeres testmozgás akár egy főbérleti lakás lehetőségétől is megfoszthatja az embert, ami szintén felér egy életveszéllyel.

Néhány napja kisírt szemekkel állított be szerkesztőségünkbe egy csinos ifjú asszonyka, bizonyos Brejtkövi Gyuláné.

— Három éve kötöttünk eltartási szerződést ezzel az átok Herminka nénivel. Tele voltunk a legszebb reményekkel, mert már hálni járt belé a lélek, csúnyán köhögött és az orra furcsán hegyesedett. Erre mi történt? Ez a magáról megfeledkezett satrafa beiratkozott egy kondíciótornára, azóta húsz évet fiatalodott és tegnap... tegnap rettenetes kép tárult a szemem elé. Herminka néni a konyhaasztalnál ült és a fogával törte a diót. Túl fog élni bennünket... túl fog élni bennünket...

És, hogy az egészségügyi sport legszelídebb formája is micsoda szörnyű veszélybe döntheti az egész emberi nemet, arra szolgáljon például a kaliforniai Fred Hickenlooper esete.

Fred Hickenlooper egy verőfényes napon beült kis motorcsónakjába és kipöfögött a sötétkék vízre, hogy megpróbáljon egy marlint fogni. Az ég szikrázott, a csillogó vízben pajkos delfinek hancúroztak. Olyan volt a világ, mintha csak tegnap került volna ki a végszereldéből. Fred Hickenlooper egy kis táncdalt dúdolgatott magában, mert nem sejtette, hogy a szörnyű balvégzet már ott ólálkodik mögötte.

És mi lett a vége?

Reggelre kitört a második világháború.

Szóval most már biztos, hogy életveszélyes. Okvetlenül be kell tiltani. Talán nem is annyira a sportot. Inkább a háborút.

Peterdi Pál

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, nézem, nézegetem a lengyel alpinisták természetfilmjét Nepálról, erről az ázsiai országról. Örömmel értesülök arról, hogy Nepálban jó rizstermés ígérkezik, s a bivaly csendesen kérődzik, igen jámbor fajta. A harmadik bivaly után elunom a dolgot, s elöveszem a Magyar Nemzet aznapi számát, hogy elolvassam, mit ír Lőcsei Gabriella a Waterlooi csata című vígjátékról, melyet Lengyel Menyhért írt, de sikerében — mint átdolgozónak — némi (valóban szerény) részem nekem is van, de hát — hogy a régi szentenciát idézzem — inkább vagyok benne tíz százalékkal egy sikerben, mint százzal egy bukásban. Tetszett a produkció a Magyar Nemzet kritikusának is, sőt, annyira tetszett, hogy remekműnek találja. Ez meglep. Egyrészt azért, mert ezt a rangot magyar szerző vígjátéka az utóbbi 30—40 esztendő alatt még nem érte el, meglep másrészt azért, mert nézetem szerint ez a mulatságos vígjáték (bár remekül játszották) remekműnek azért mégsem mondható, de legjobban az lep meg, ahogyan kitüntető bírálatát a kritikus kinyilvánítja. Így:

„...ha mindehhez hozzávesszük, hogy ezen a játékon pokoli nagyokat lehetett nevetni, kénytelen-kelletlen el kell ismerni: remekművel kerültünk szembe vasárnap este a televízióban.”

Kénytelen-kelletlen. Hogy értsem ezt? Ha jól tudok magyarul, ez a „kénytelen-kelletlen” azt jelenti: nem szívesen, kedve ellenére, szinte röstelkedve írta le azt a szót, hogy „remekmű”. Elképzelhető, hogy kénytelen-kelletlen nevezne remekműnek a kritikus egy komor tévéjátékot? Nem. Ez elképzelhetetlen. Ez a „kénytelen-kelletlen” a humornak jár ki.

Sznobság ilyen hiteles bizonyítványt még nem állított ki magáról.

*

Ha már említettem a komor tévéjátékot, hát a Soror Dolorosa, Jókai Anna tollából, ugyancsak komor volt. Itt aztán búsulhatott a nagyérdemű közönség, kedvére, s korántsem kénytelen-kelletlen, volt rá oka bőven. Lelketlen főorvos, öreg jogász derékba tört élettel, mint másodápoló, pszichológus, aki — nem ismerve szakmáját — lecsót visz a haldoklónak, ugyanő túlóráért pénzt nem fogad el, holott az az ő munkakörében nem is jár neki (de ezt a kórház gazdasági vezetője sem tudja), gégesérült, aki éppen a ZS betűt nem tudja kimondani, noha a ZS az foghang s mind ennek a tetejébe két halott — mit tagadjam, hullottak könnyeim bőségesen.

Az est végén mégiscsak megvigasztalódtam egy kevéssé. Kiderült ugyanis, hogy az említett kórházi történetet megelőző *Önök kérték* című műsor vezetője „félreértés” következtében minősítette halottnak Suha Balogh Kálmánt, a kitűnő prímást, aki él. Ezért aztán Baleczky Annamária joggal kért elnézést a nézőktől s magától a halottól is.

Jómagam természetesen — mint néző — elnézést tanúsítottam s örültem, hogy egy ősrégi kérdésre választ kaptam: íme, van élet a halál után is.

Tabi László

A MÁSODIK TÉVÉMENTES NAP MEGVALÓSULÁSA

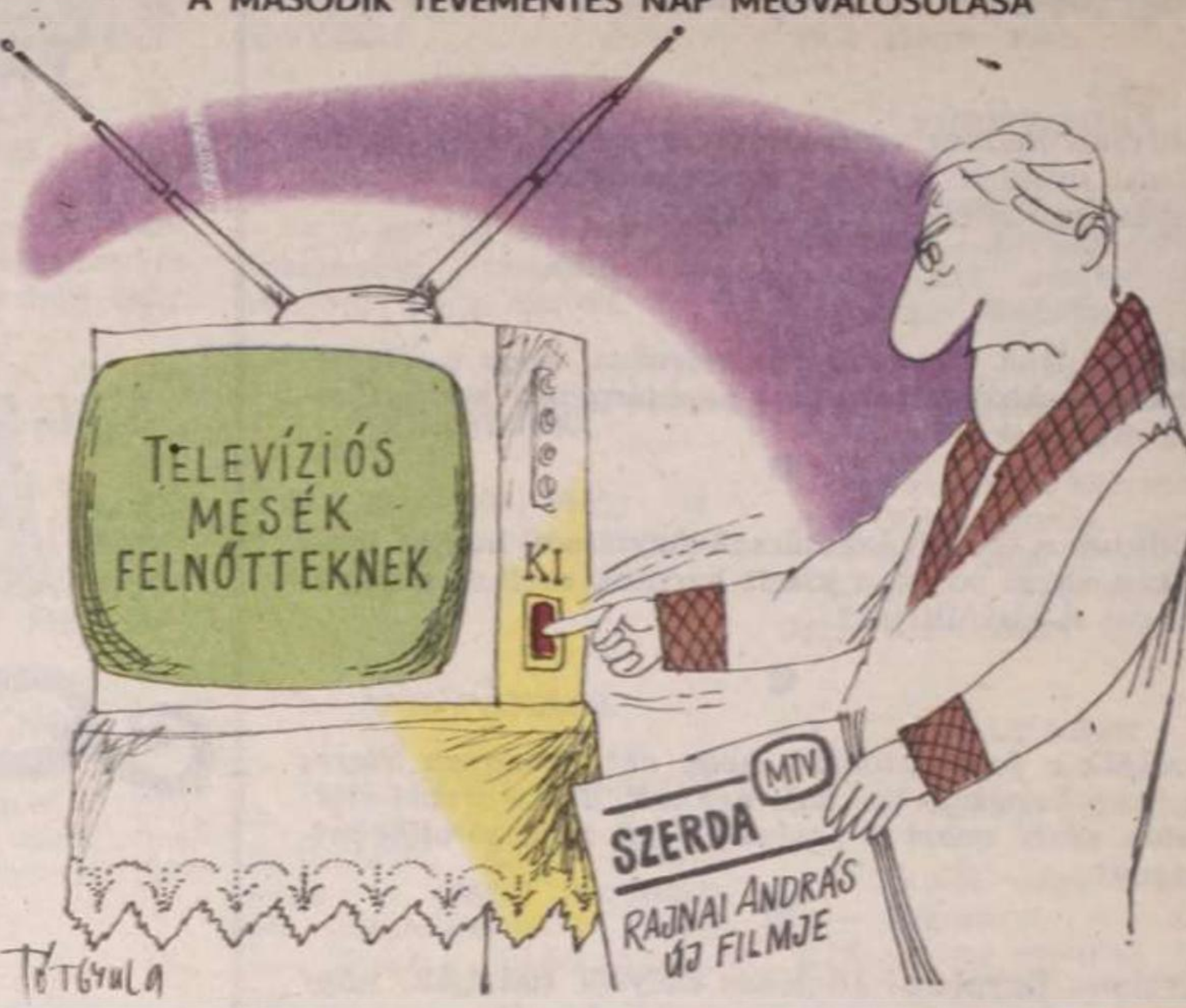

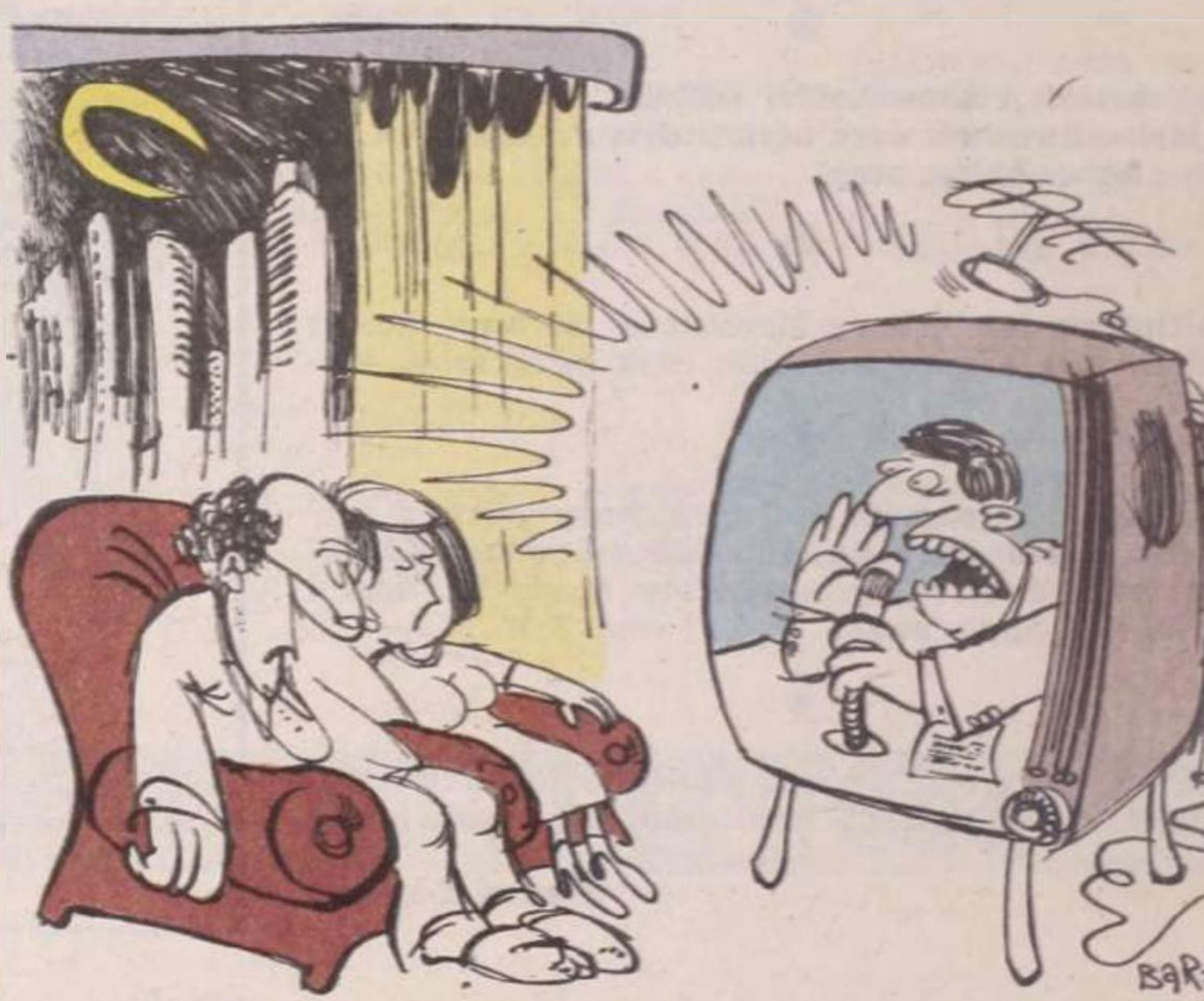

– Kedves nézőink, későre jár, halkítsák le a készülékeiket, mert a híradó trombitaharsonái következnek...

SZÍNHÁZ

Észak-Broméliában a Helyiérdekű Színház nézőinek a száma napról napra csökkent. Már a premiereken is csak a színészek fodrászai, házfelügyelői, bejárónői bóbiskoltak a kopott bársonyszékeken. És eljött a kegyelem(döfés) pillanata is: a Tizenkét hóeke című zenés monodráma főpróbáján a súgó zöldhályogos unokaöccse egyedül próbálta helyettesíteni a nézők vivátozó seregét.

Erre az esetre már felfigyeltek a Csepürágósági Elöljáróságon is. Azonnali hatállyal bezárták a Helyiérdekű Színházat, s a tagokat áthelyezték a Selyemhernyó Bábszínházhoz. Ez az intézmény egyébként igen népszerű volt azon vidéki színészek között, akik nem akartak vidéken begubózni.

A megszűnt Helyiérdekű Színház aládúcolt épületében már másnap megnyílt a Commedia del Medico Színházkör elnevezésű polgári jogi színtársaság. A társaság élére dr. Rév Fülöpöt, a neves halbiológust nevezte ki az elöljáróság, hiszen a tudós férfiú színházi jártasságához nem fért kétség. Három dolog szólt mellette: volt színházbérlete; nagybátyja egykoron kitartott egy pézsmapatkányt és egy balettpatkányt; továbbá kiskorában többször is bekukucskált a vándorcirkuszosok sátrába. Az Ezüst Pisztráng-díjas dr. Rév Fülöpnek tudományos munkássága során sikerült kipusztítania az észak-broméliai Notalab-tó élővilágát, így hát előreláthatólag sikerrel kormányozhatta az új színtársulat petyhüdt vitorlájú hajóját is.

Dr. Rév Fülöp első direktori intézkedése a nézők becsalogatását szolgálta. A színház előcsarnokában akváriumokat, terráriumokat helyeztetett el, hogy a kisgyermekes szülők is kedvet kapjanak a környezetbarát kultúrára.

Dr. Rév az ország tizenkét városából válogatta össze társulatát. Válogatási szempontjait jól tükrözi a szerződtetett színészek névsora: Kecsege Kázmér, Keszeg Elek, Fogas Süllő, Pontya Orly és mások. Az új direktornak sikerült megszereznie a nemzetközi hírű, zseniális sziámi-ikerpárt is a színház számára. Az oldaluknál összenőtt ikrek — Moszat Egon és Ázalag Dezső — a főrendezői és a fődíszlettervezői beosztást kapták.

Hetvenkét órás komoly munka után tartotta első premierjét az új társulat. Hinterland Előd professzor „Vízibolhák és az enyhülés” címmel írt kandidátusi disszertációját vitték vízre a művészek. Ez szó szerint értendő, ugyanis Moszat Egon koncepciója szerint a színpadot vízzel árasztották el. Könnyítette a díszletezési munkálatokat a szomszéd utcában előállott főnyomócső törés. A bemutató — finoman fogalmazva — nem volt diadalittas. Szokás szerint főleg azok szidták, akik nem is látták.

A kudarc hatására a színházi gárda két pártra szakadt, s ellenségeskedés kezdődött a felek között. A főrendezői klikk beásta magát a zenekari árokba, s onnan pocskondiázta a fődíszlettervezői klikket. A küzdelem során sérelmeket és egyéb színházi kellékeket vágtak egymás fejéhez a küzdők: úgymint Hamlet koponyáját, Cyrano orrát, Tiborc panaszát.

A hetek óta húzódó színházi állóháború letörésére, a tűzszünet megkötésére Hadrakelt Henrik vezérkari őrmestert küldte ki az elöljáróság. A hadfi átvette a színházi ügyek ideiglenes intézését, majd az alábbi rövid szózatot intézte a felekhez: „Aki nem lép egyszerre, nem kap szerepet estére!”. A színházi kedélyek — az életveszélyes fenyegetés hatására — rögvest lecsillapodtak, s eltemetve a haragot hozzákezdtek egy új dráma próbáihoz.

A következő bemutatóra nagyszerűen megoldódott minden probléma, a nézők pótlása is. A népes társulat azon fele, amelynek nem jutott szerep, a nézőket játszotta. Fergeteges sikerrel.

Majláth László

INYENC

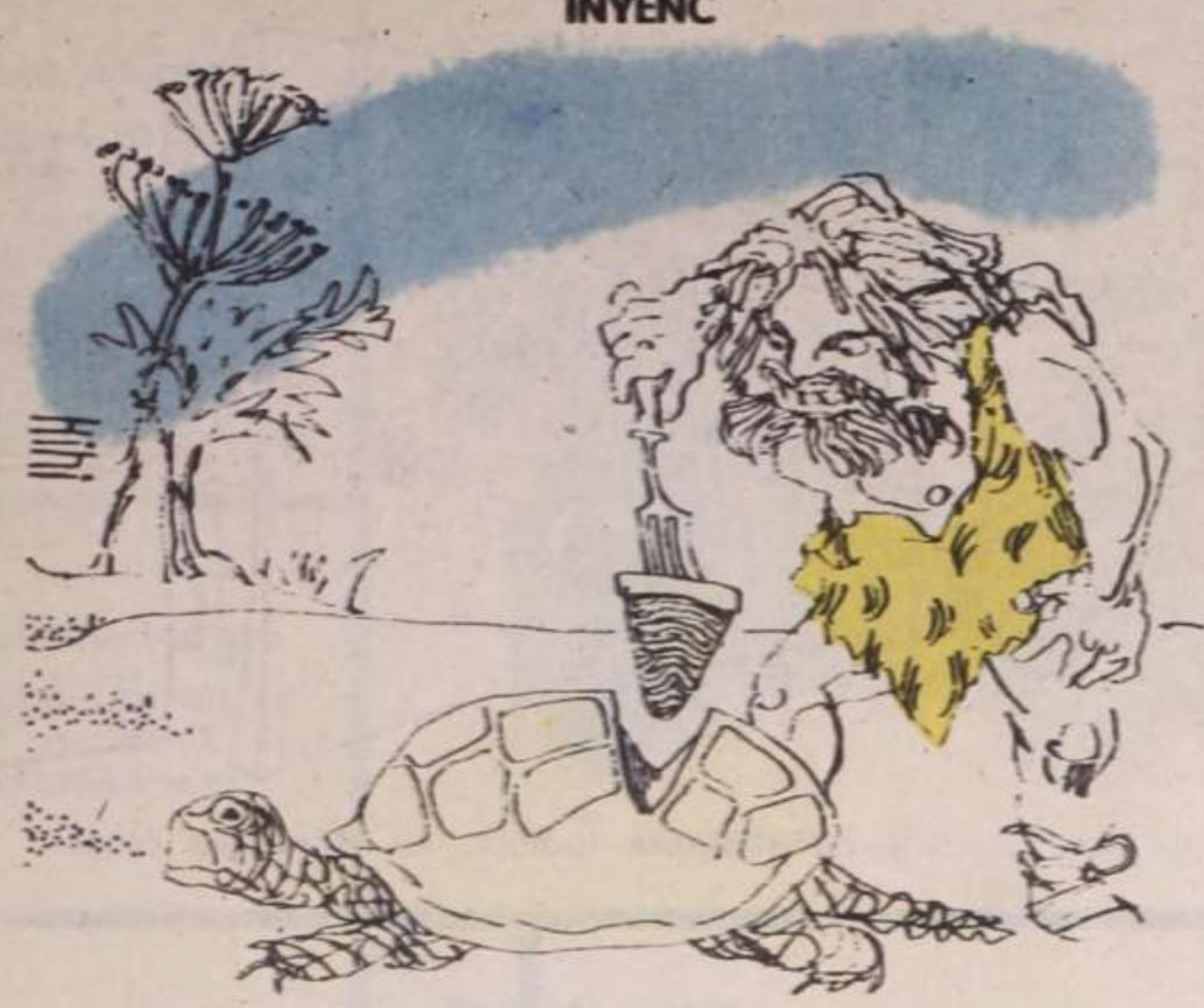

BÚCSÚ BÉKÉS ISTVÁNTÓL

Nyolcvankét éves korában eltávozott közülünk Békés István újságíró, lapunknak állandó külső munkatársa. Volt filmhíradós, rádiósszerkesztő, fordító, újságíró, író, költő és kultúrtörténész. Több sikeres könyvet írt. Számunkra a legfontosabb az Új magyar anekdotakincs című gyűjteménye volt, amely a századfordulótól napjainkig magába foglalta történelmünket — anekdotákban. Ezt követte A világ anekdotakincse, amely kincsestára volt a mulatságos, tanulságos történeteknek. E könyvekből — amelyeket kútforrásként használtunk — gyakran idéztünk lapunk hasábjain. A polihisztor Békés István nagyon fog hiányozni nekünk.

A MAGYAR NYELV HETE

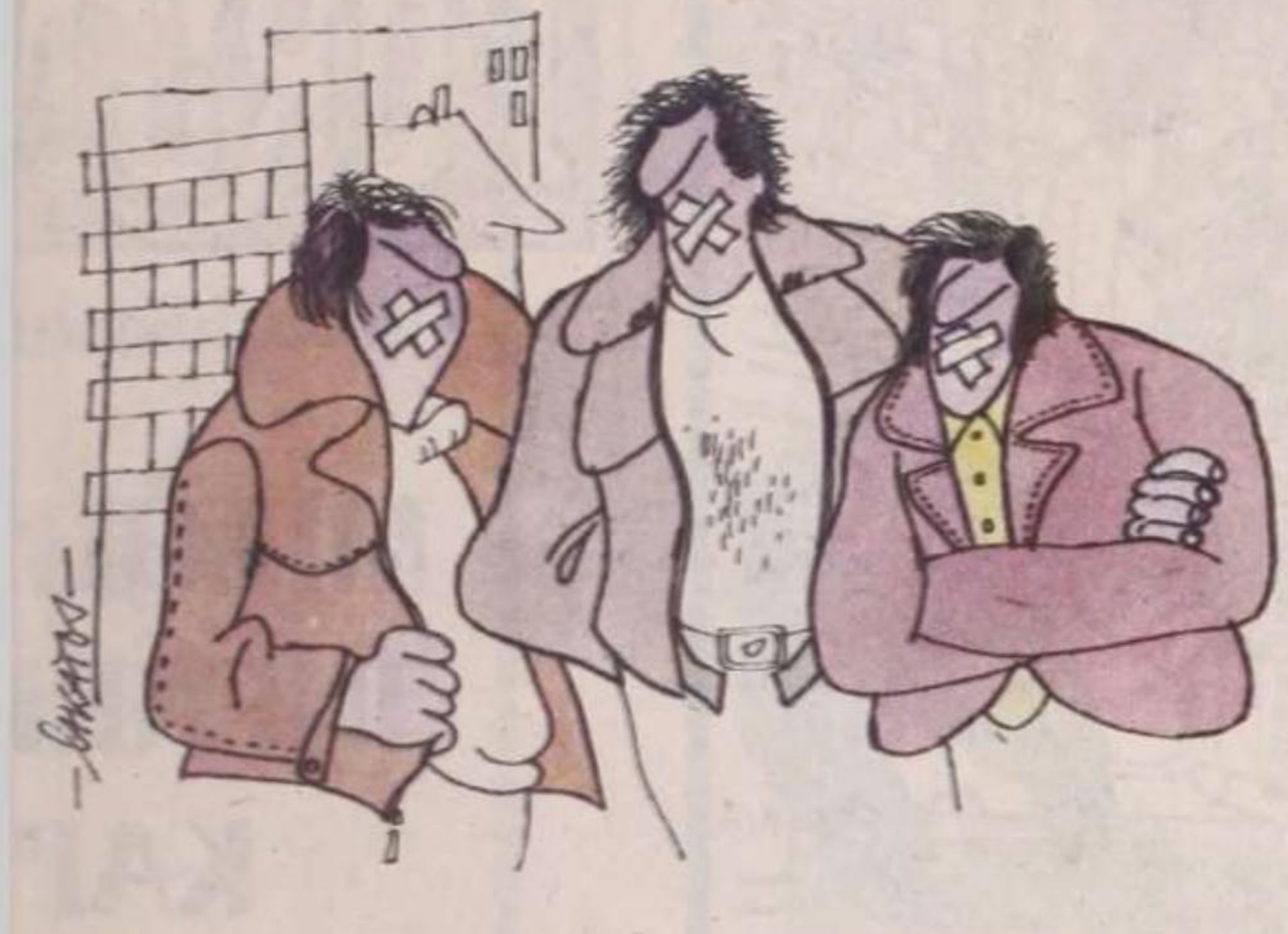

HI-FI TORONYŐR

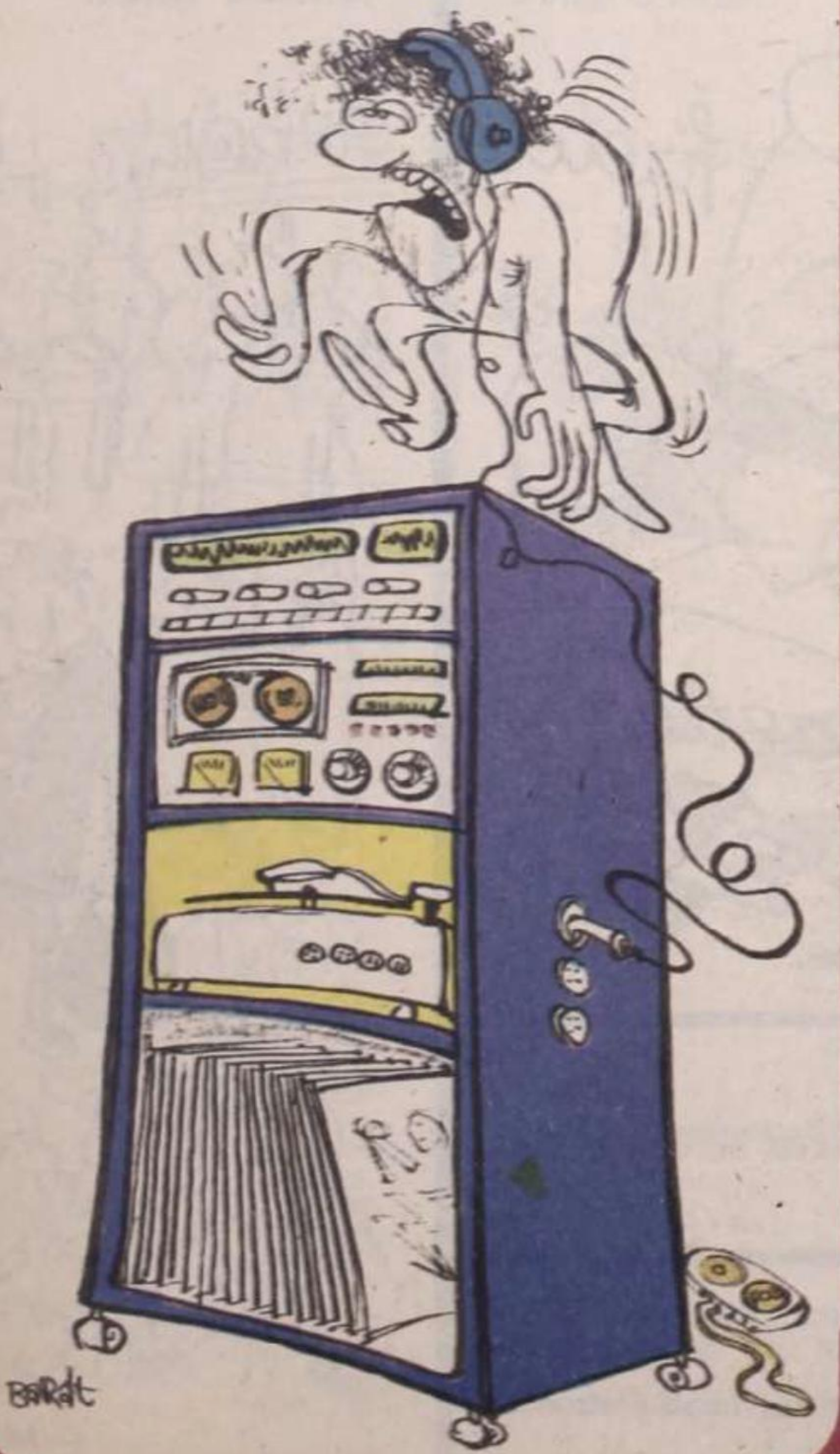

A MAGYAR ÚJ HULLÁM

Miközben a sejtelmesen kétnemű (vagy kétneműen sejtelmes?!) diszkókirálynő, Amanda Lear arról győzködte hazánk felnőtt közvéleményét, hogy utálja a diszkót, a nagy tavaszi záporok nyomán keletkezett áradásban új hullámok fodrozódtak. Ezek az új hullámos zenét játszó együttesek gomba módra szaporodnak. Egyik legismertebb közülük a Patkánydugó elnevezésű formáció, melyben az alapító Lapos Béla egyszerre négy gitáron játszik, miközben lábával tizenhat méteres szabadrúgásokat rugdal a felső kapufára a félpályáról. Zenei hitvallása: kőkemény és őszinte rock zenét akar játszani, sajnos sem tehetsége, sem ideje nem teszi ezt lehetővé. A zenekar legnagyobb slágere a „Megláttam egy vakondokot" című dal, melyet egy belvárosi útfelbontás hatására írtak a fiúk. Sajnos, zongoristájuk még az elmúlt év végén elveszítette filhallását, amíg megtalálja, egy anyacsavarral pótolják.

Az igazi látványos betörést azonban nem a Patkánydugó, hanem a Vérszomja-sokk okozta. A három Vérszomjas testvérből álló zenekar (a negyedik tag bosszúra éhes) egy kis klubban kezdte el pályafutását. Időközben a klub egyre nagyobb lett, olyannyira, hogy túlságosan tágassá vált a Vérszomja-sokk számára. Miután a hivatalos tömegkommunikáció nem vett tudomást az együttesről, népszerűségük rohamosan nőtt. Koncertjeik külön érdekessége az az elektromos szénanátha, melyet egy lóversenyen is indított krokodil könnyeiből állítanak elő, a legkorszerűbb technológia segítségével.

A korábban csupán vonósokkal fellépő Morbid nővérek is új együttesben kamatoztatják hangszálaikat. A vonósok mellé néhány húzóst is szerződtettek, s az így kialakult zenekart — melyben egy magyar anyanyelvű hasbeszélő politikai vicceket mesél — Handa Bandának keresztelték el. Első fellépésükön ugyan a közvetlen rokonokon kívül más nem volt jelen, ám ez a résztvevőkön kívül senkit sem zavart. A Morbid nővérek együtteséhez hasonló karrier vár a Fertőzőre is. Az elnevezés csupán azért ennyire szokványos, mert mint azt Ványadt Lagymatag, a zenekar vezetője elmondta, ők a tartalomra helyezik a hangsúlyt, az üres formát meghagyják az igénytelenebbeknek. Koncertet ugyan még nem adtak, eddigi működésük abból állt, hogy Ványadték fürdőszobájában egy nagy lavór vízben leázattak egy csomag postatiszta bélyeget. Hogy ennek milyen hatása lehet későbbi működésükre, ma még nem tudni.

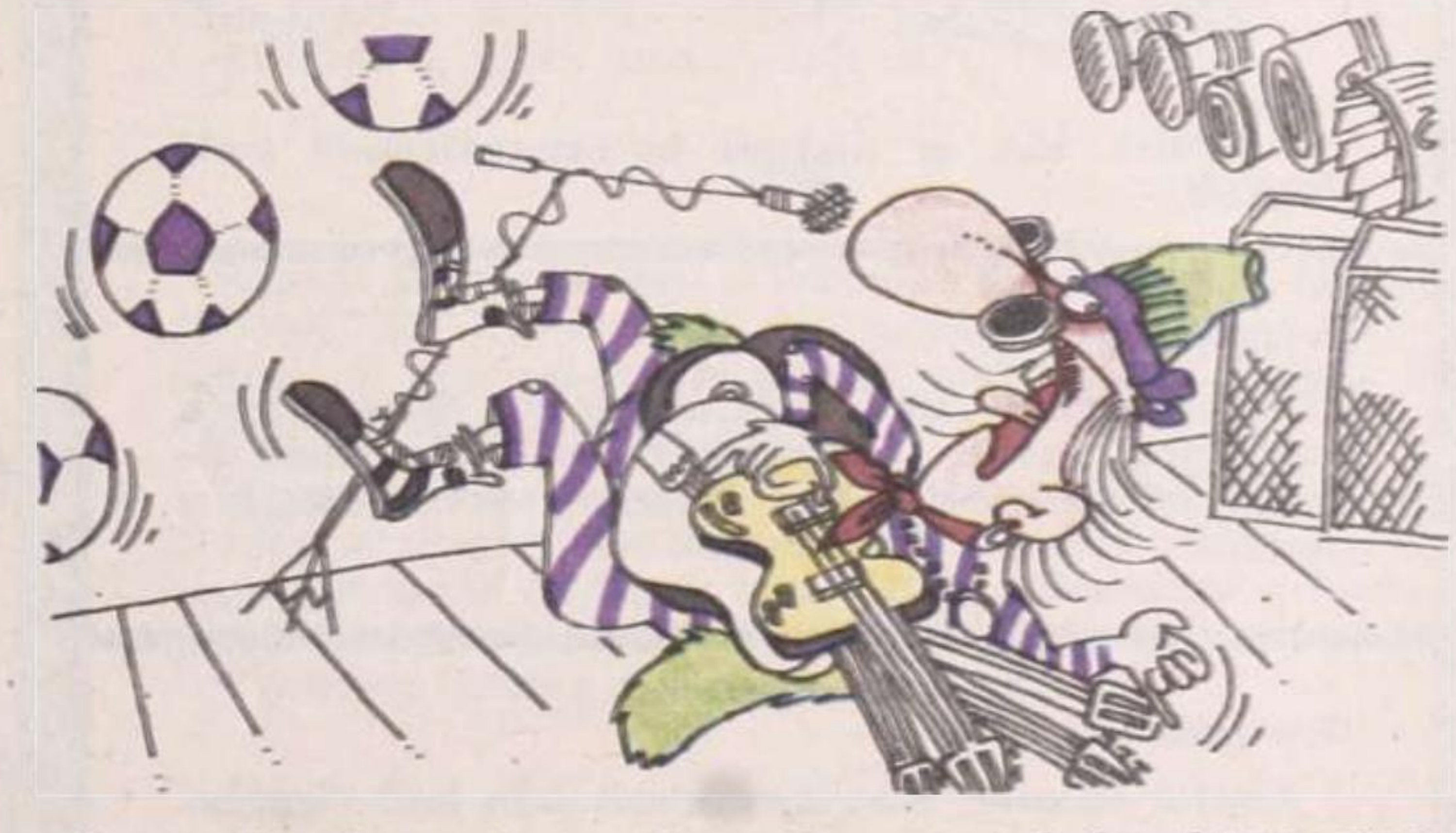

Bárhogyan is alakul, a következő évek nagy felfedezettje minden bizonnyal a Zava-rock. Már felállásuk is megrendítően egyedi: egy gitáros, két majonéz és három jegesmedve. Koncertjeik eddigi mérlege pozitív: a jegesmedvék fellépésenként három nézőt és öt rendezőt fogyasztanak el, sajnos egyre több közülük a romlott példány.

Slágergyanús számokkal jelentkezett a hazai gitárfogó versenyben Hazug Retorda és együttese. A többségében emberekből álló zenekar a Vaka-rock nevet vette fel, kiugró sikert mégsem tőlük, hanem a Balcsapottól várhatunk. Hogy világsztárokká válhatnak-e három éven belül, pop-menedzser legyen a talpán, aki ma megmondja. Ami tény: ők az egyedüliek idehaza, akik képesek lélegzetvétel nélkül másfél órán át elviselni önmagukat, anélkül, hogy akárcsak egyszer is megoldanák a cipőfűzőjüket. Különleges légzőtechnikájukat a televízióból megismert Cousteau kapitány mélytengeri légzősorozatából sajátították el. Legsikeresebb dalukat, a „Nem lépek már én többet a lábamra" címűt, a rendőrség lopás alapos gyanúja miatt körözi.

A magyarországi új hullám bemutatásában nem törekedhettünk teljességre — az eddig leírtak ismeretében ez talán nem is baj.

Föld S. Péter

LUDAS FÓRUM

Dr. Árvay Attila, az Országos Kardiológiai Intézet főigazgatója kérdezi:

MITŐL LEHET INFARKTUST KAPNI?

Hegedűs István:

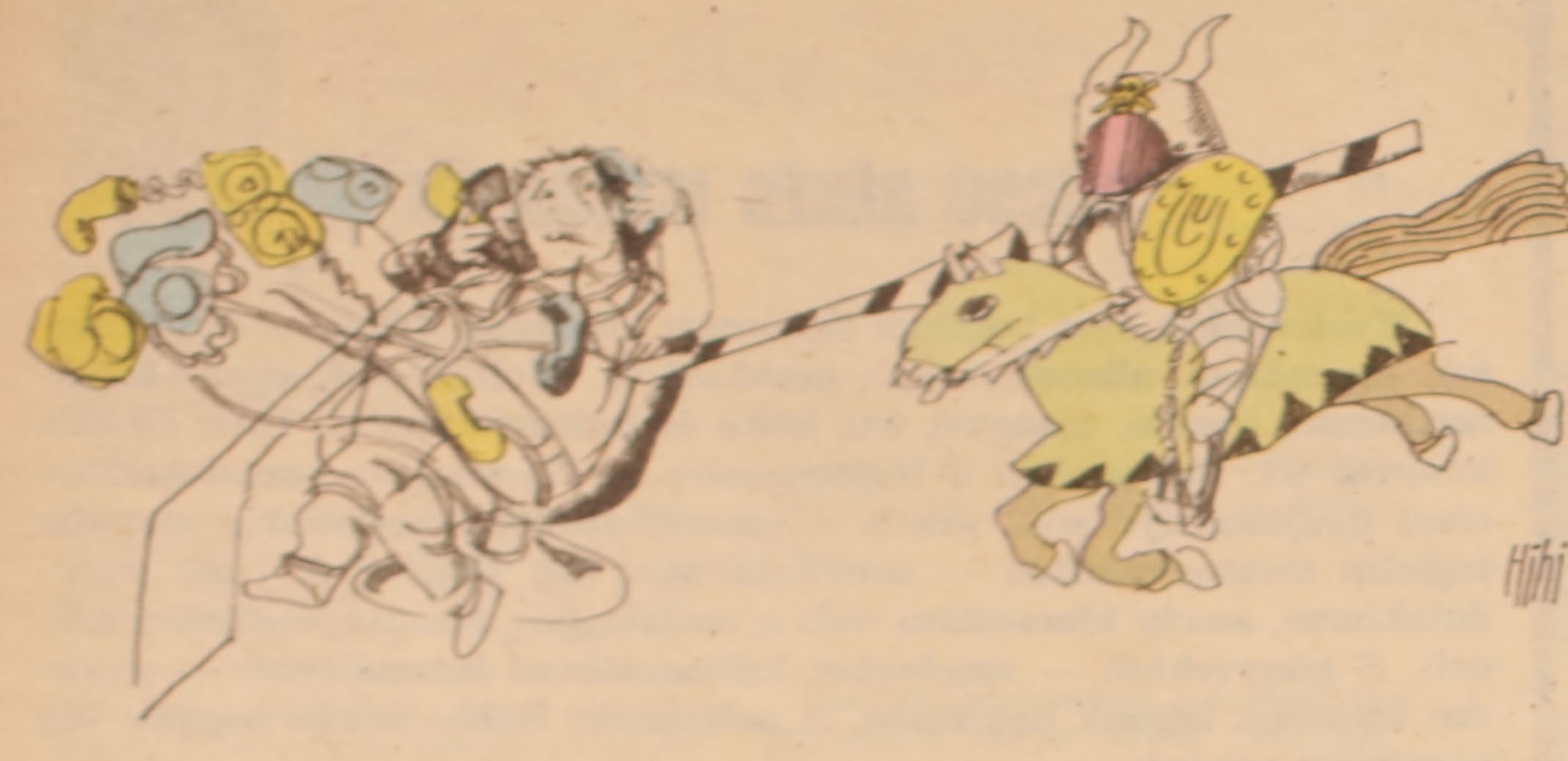

– A kevés mozgástól.

Barát József:

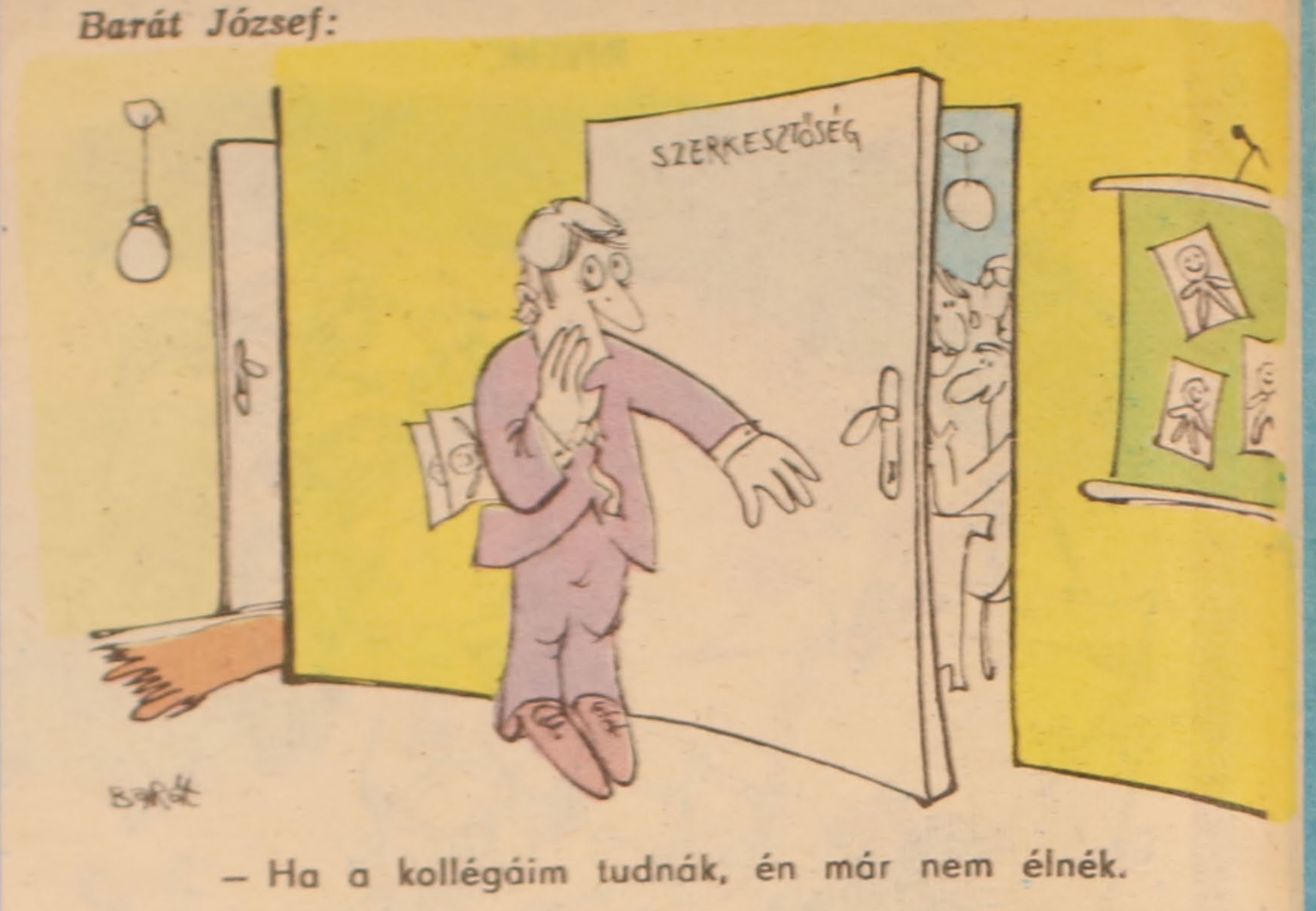

– Ha a kollégáim tudnák, én már nem élnék.

Árkus József:

Újabban a meséktől. Különösen a televíziósoktól. Leginkább pedig a felnőtteknek szóló televíziós meséktől.

Radványi Barna:

Attól, ha túl sokat és attól, ha egyáltalán nem.

Dallos Jenő:

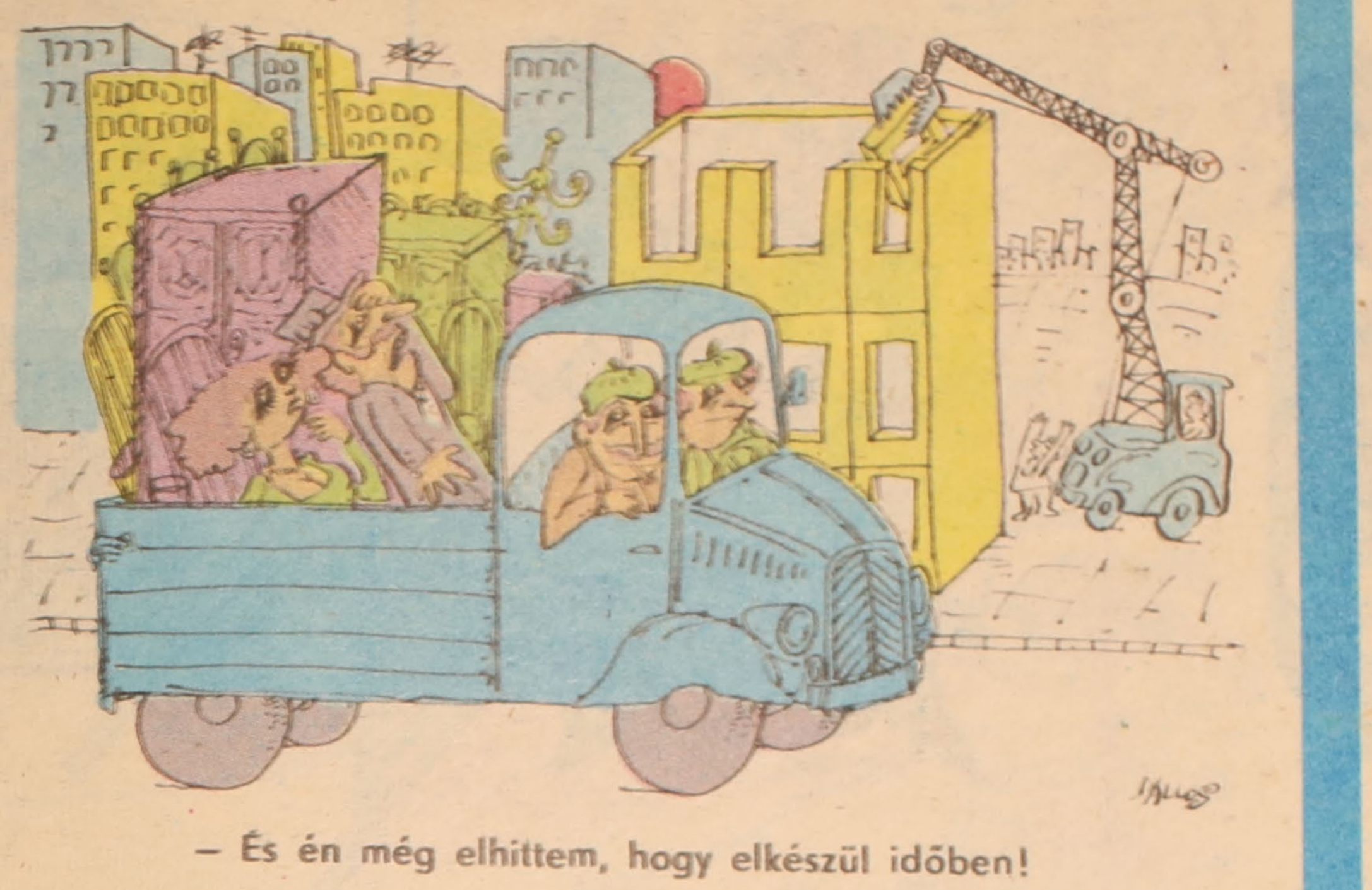

– És én még elhittem, hogy elkészül időben!

Szilágyi György:

Én mondom tinéktek,
rég' meg vagyon írva:
az ilyen kérdések
visznek majd a sírba . . .

Várnai György:

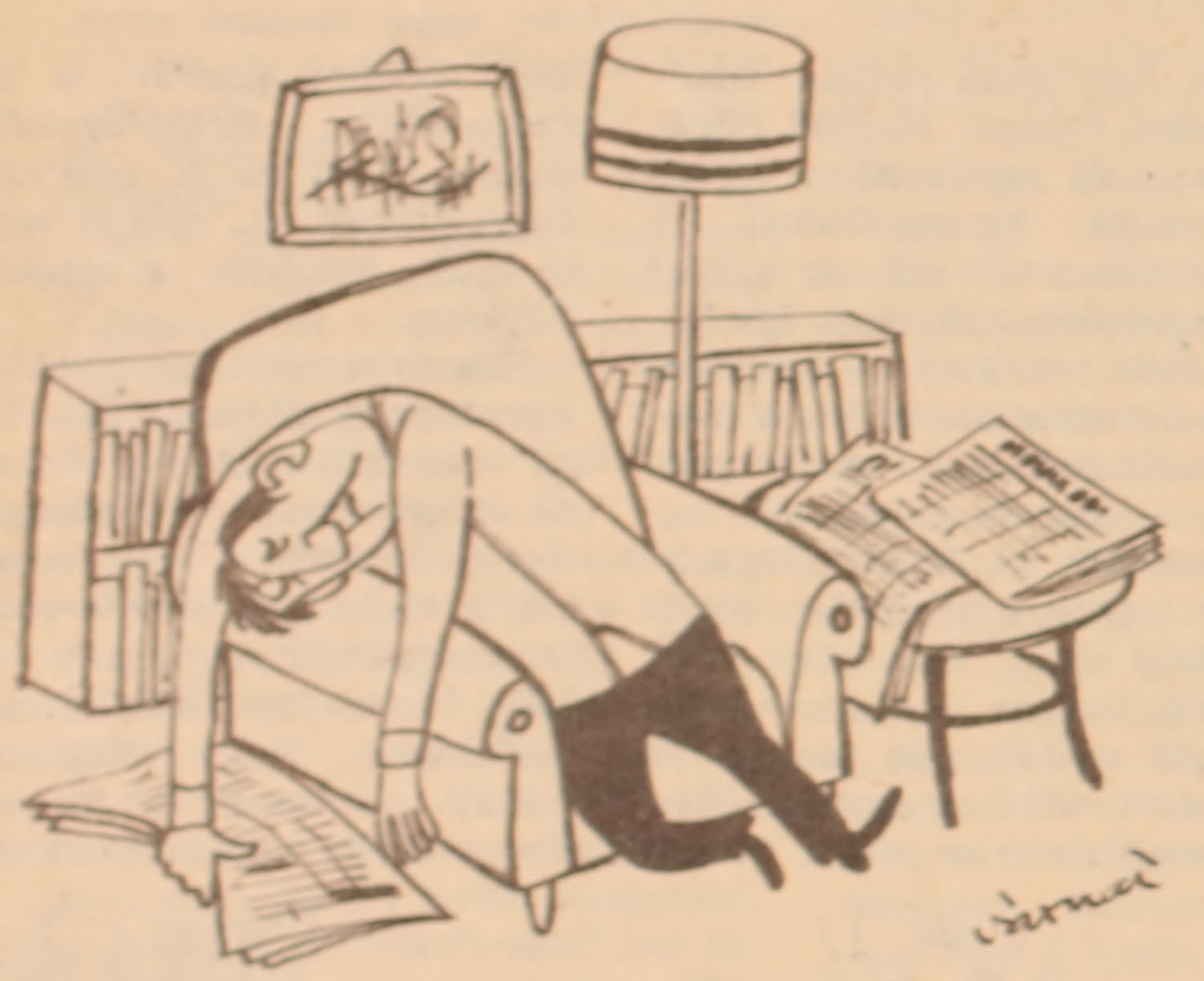

– Többek közt az újságok infraktusveszélyről szóló cikkeitől.

Balázs-Piri Balázs:

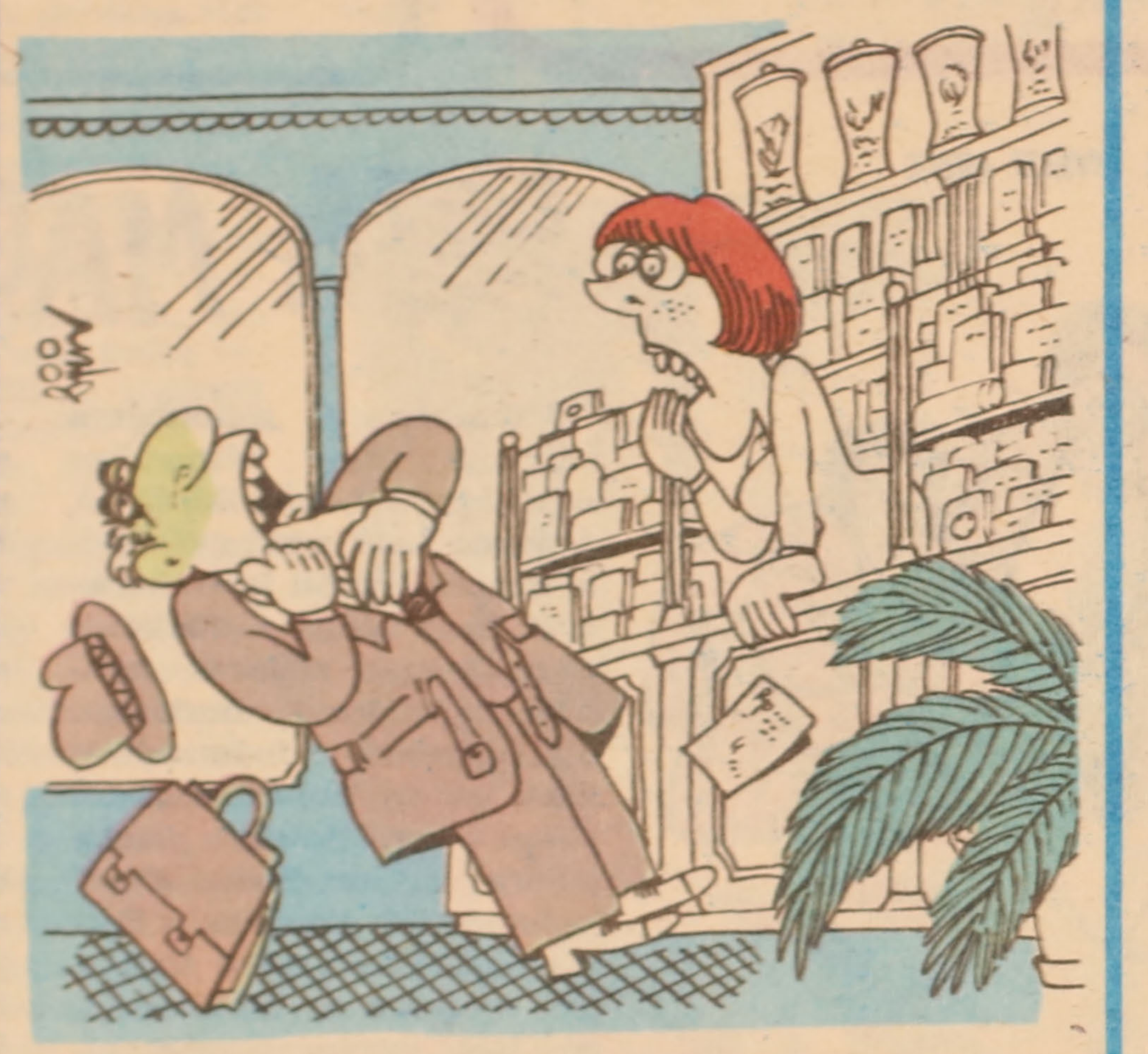

– Attól, hogy már megint hiánycikk a szükséges szívgyógyszer.

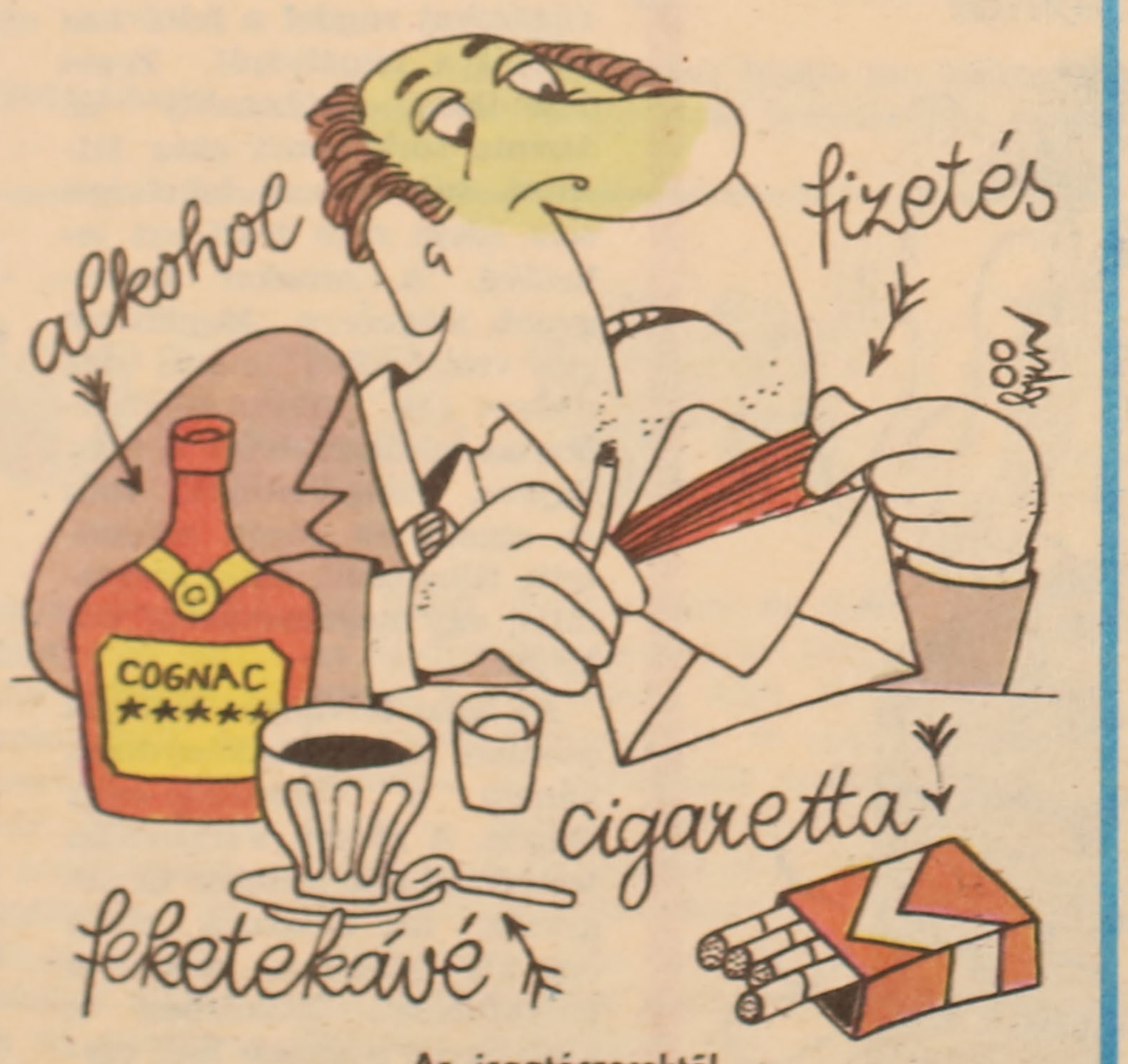

– Az izgatószerektől.

Endrődi István:

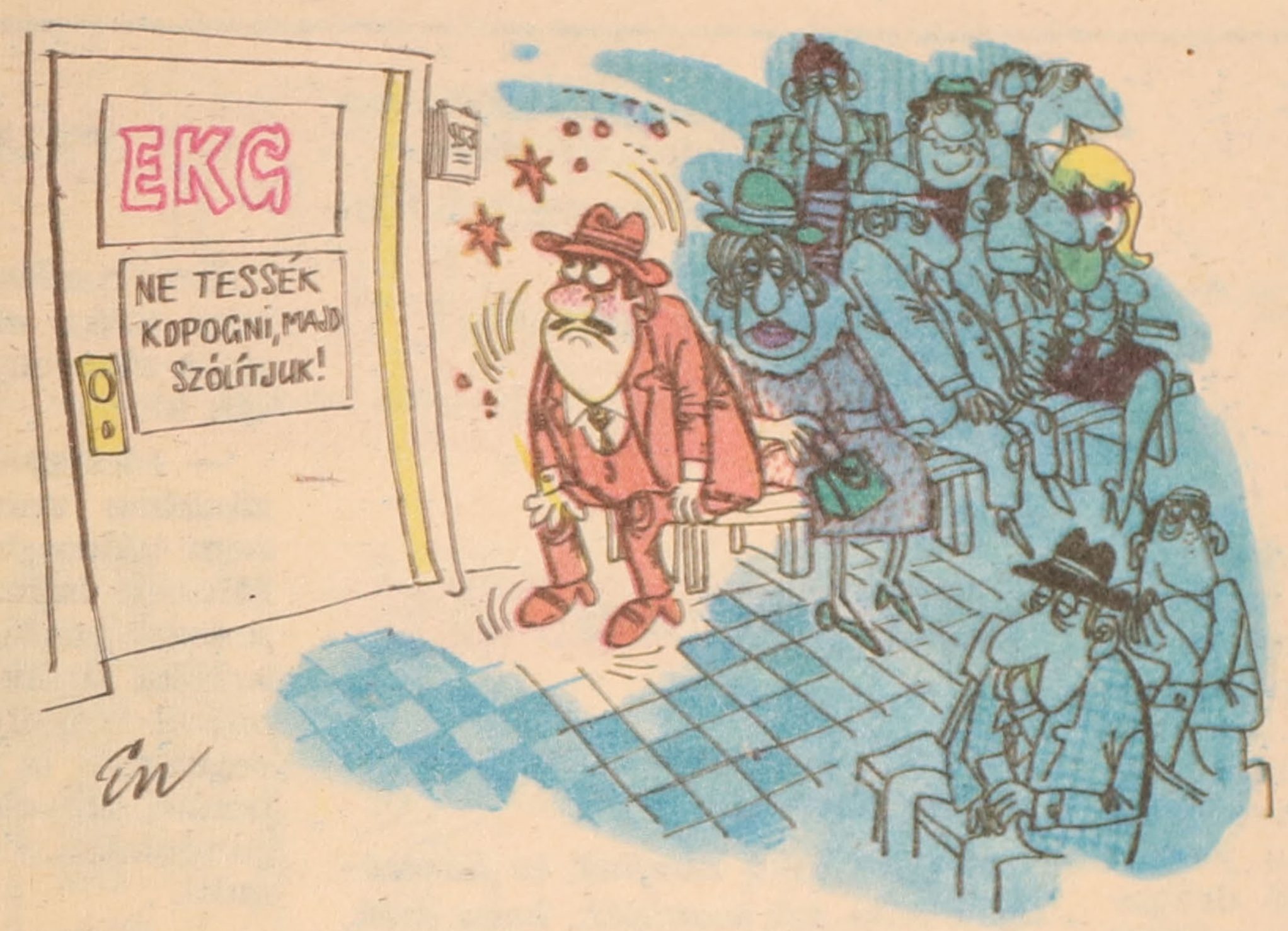
EKG
NE TESSÉK KOPOGNI, MAJD SZÓLÍTJUK!

– Attól, hogy nem tudja az ember, mikor kerül rá a sor.

Peterdi Pál:

Én mindennap több órát sportolok. Hosszú évek óta. Futok, úszom, teniszezek, focizok. Ha ennek ellenére infraktusban fogok kimúlni, akkor megüt a guta!

Somogyi Pál:

Amitől akarok, csak egy kicsit oda kell figyelni.

Krenner István:

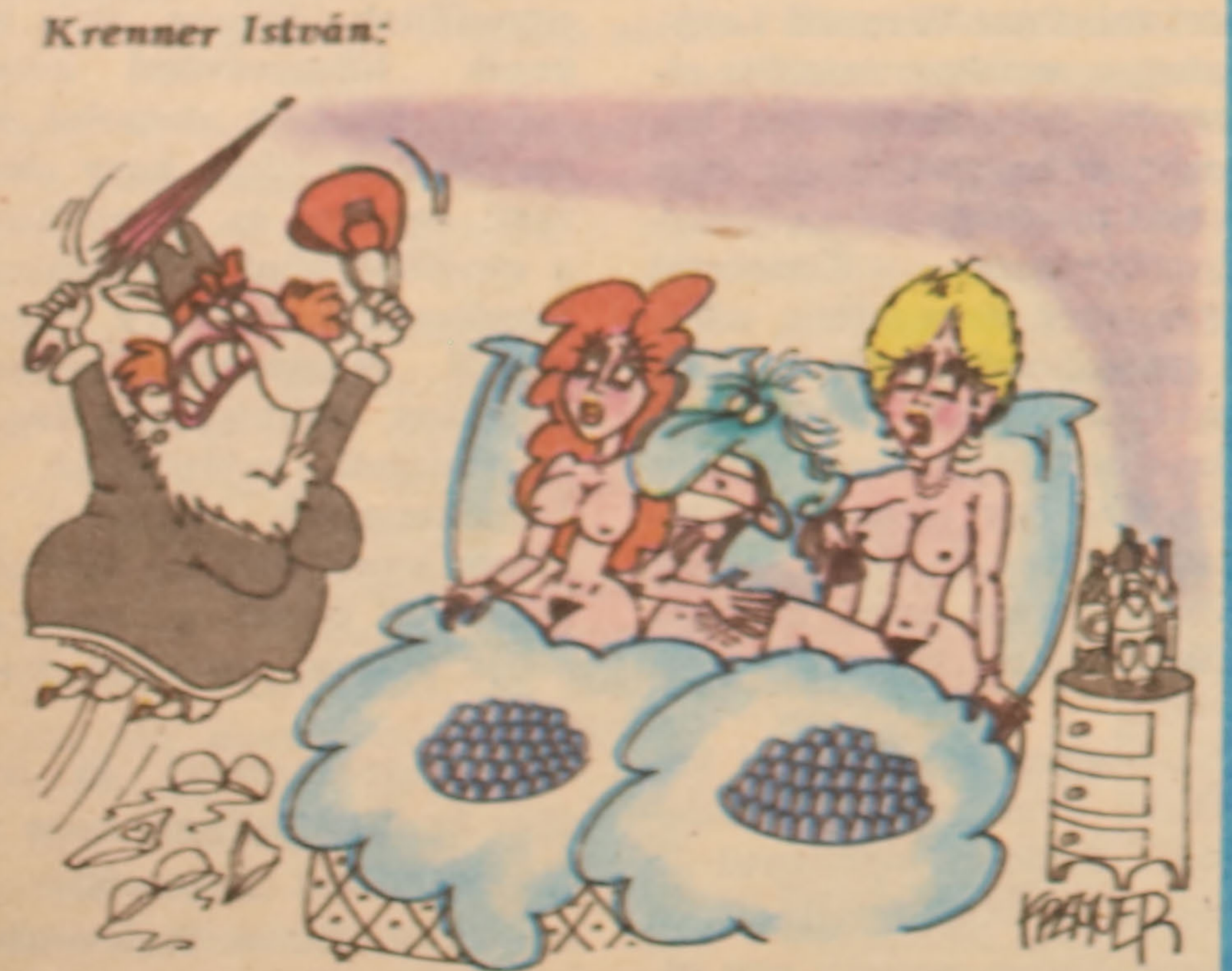

– A feleségem hisztériás rohamaitól.

Tormai László:

Ha kórházba visznek és látnom kell az ottani állapotokat.

Galambos Szilveszter:

A mértékletes, harmonikus, kiegyensúlyozott életmódtól, ami az idegeimre megy.

Lehoczki István:

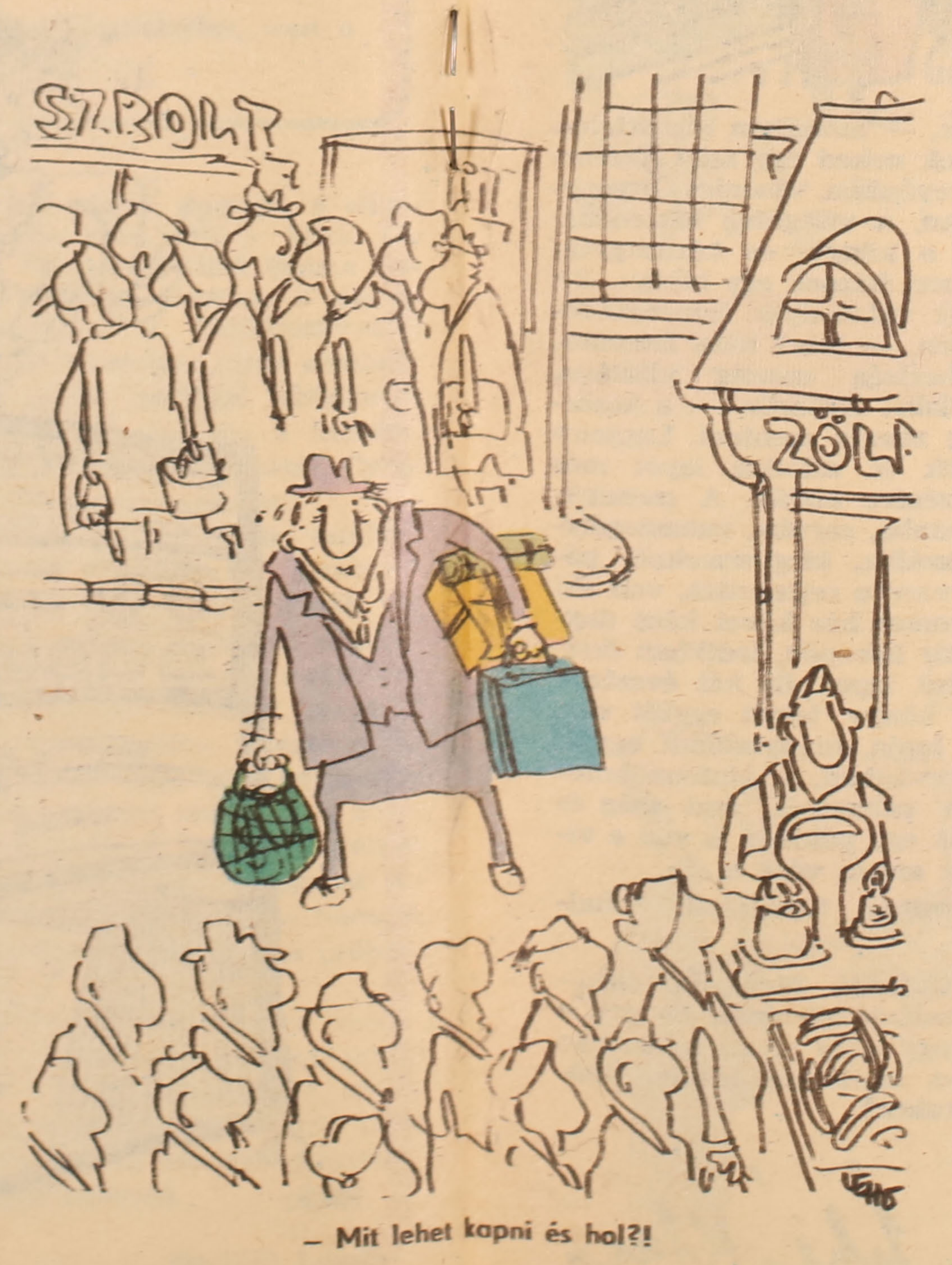

– Mit lehet kapni és hol?!

Fülöp György:

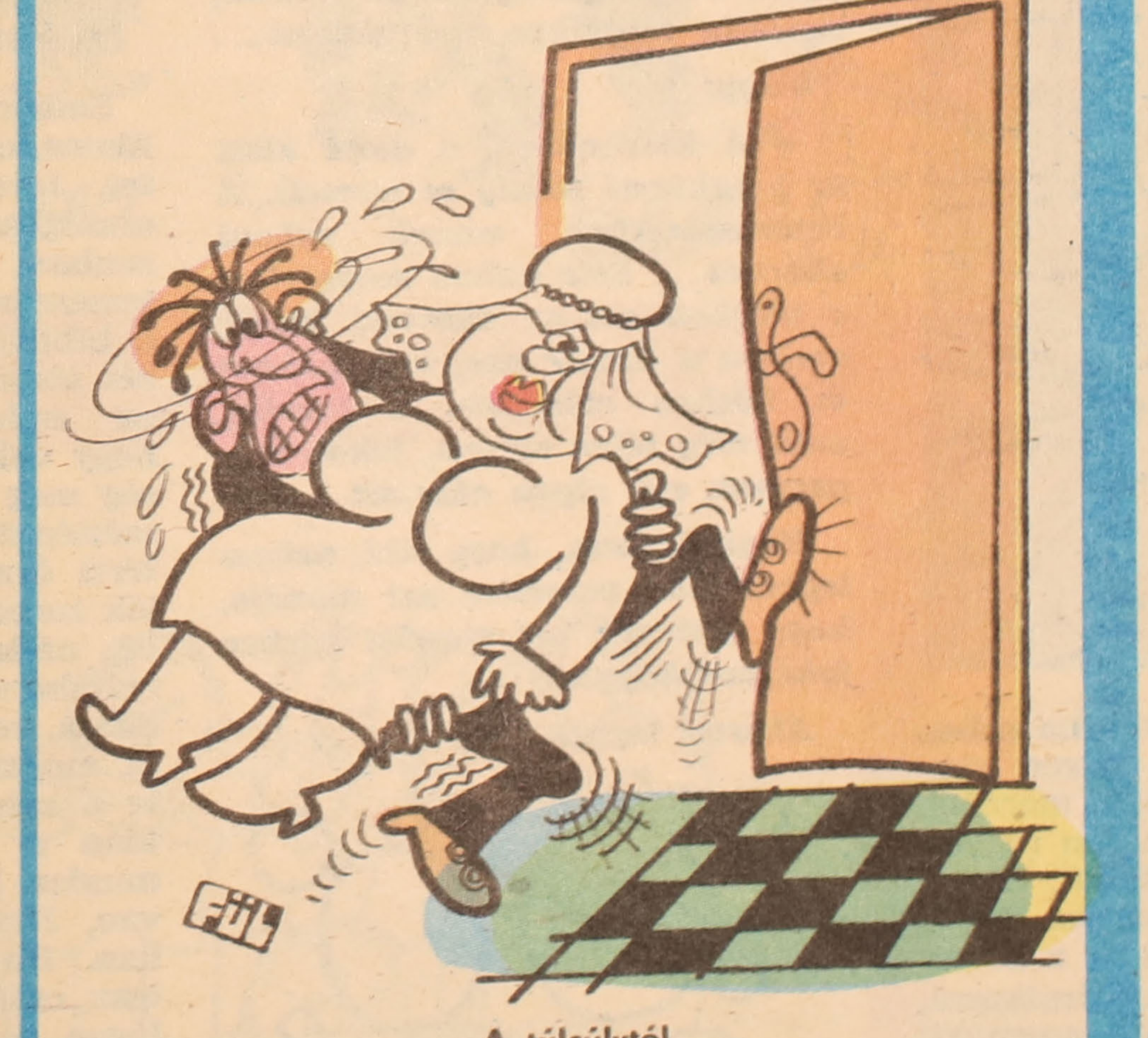

– A túlsúlytól.

Föld S. Péter:

A csalódástól, amikor egy nő levetkőzve is ugyanolyan hatást vált ki, mint felöltözve.

TOVÁBBÁ...

Erősödünk, terjeszkedünk. Ez alkalommal nemzetközivé vált a Továbbá, a legizgalmasabb kérdések nagyon messziről érkeztek.

●

Pénzes Evelyn távolba szakadt kedves olvasónk a floridai Tampából azt kérdezi: ha a külföldi rokonok magyarországi látogatását a tatárjáráshoz hasonlítottuk, nem kéne-e a magyarországi rokonok külföldi látogatását legalábbis a törökdúlással egy szinten emlegetni, hiszen *„ők is rokonok. Jönnek, sokáig maradnak és távozáskor minden mozdíthatót elvisznek. Soknak sikerül itt maradni”.*

Mélységesen egyetértünk. Még hozzátennénk: nyilvánvaló, hogy a vendéglátók sem a tatárjáráskor, sem a törökdúlás idején nem kaptak nevetőgörcsöt.

●

Dr. Karl Javerszky (1180 Wien, Schopenhauerstrasse 8) a következő kérdéseket tette fel nekünk:

1. Miért nincs a Művelődési Minisztérium ügyfélforgalmi illemhelyén papír?

2. Ki ellen őrzi Hegyeshalom vitéz határőr község a határt?

3. Ha még a kötelet is a kapitalistáktól kell venni, nem lenne-e jobb mégsem felakasztani őket?

4. Miért nincsen magyar pornográf újság?

Válaszaink sorrendben:

1. Terjedelmes elemző tanulmányt készítettünk ebben az ügyben, sok átütőpapírra írt másolattal, úgyhogy a kérdés máris megoldódott. De ha mégsem, kedves doktor úr, a következő ötven év során ez legyen a legnagyobb gond, amibe mi ketten beleütjük az orrunkat.

2. Senki ellen. A magyar határőrök kizárólag azért járnak oda, nehogy osztrák kollégáik magányosnak érezzék magukat a sorompó túlsó oldalán.

3. Az az érzésünk kedves doktor úr, hogy ön elmaradt néhány évtizednyi brossúrával. Vagy a távcsöve gyenge. Mert amit ön a Schopenhauerstrasse 8-ból nálung lógni lát az nem kapitalista, hanem mosottruha. A kapitalisták nyakába mi nem kötelet szeretnénk akasztani, hanem valutaüzletet. Ami a kérdés másik részét illeti: a haladó magyar kötélgyártás dinamikusan fejlődik és felülmúlja az utolsó békeév, 1938 mutatóit. Ám, ha lenne előnyös ajánlata, leköthetnénk egy kötélüzletet. Kivéve, ha minden kötél szakad.

4. Nem tudjuk. Őszintén szólva ez a kérdés eddig fel sem merült szerkesztőségünk tagjaiban. Lehet, hogy nekünk még nincs szükségünk rá?

●

Sandor Barna kérdezi a kanadai Vancouverből (204—30 East 15th Avenue): *„Ha a magyar klubok nem szerződtetnek nyugati labdarúgókat, miért szerződtetnek a nyugati klubok magyar játékosokat?”*

Bizonyára azért, mert történelmünknek csupán a kezdeti szakaszait tanulmányozták és abból úgy látták, hogy a magyar csatárok kemények, erőszakosak, rámenősek és feltartóztathatatlanok. Gondoljunk csak arra mit művelt Botond a bizánci kapu előtt . . .

●

És nehogy a kozmopolitizmus vádjával illethessenek bennünket, íme egy hazai ügyfél. Legkedvesebb kuncsaftunk, **a tatabányai Ott Ede** ezúttal is megörvendeztetett bennünket néhány mélyen filozófikus kérdéssel.

1. Ha valaki elrontotta a saját életét, joga van-e elrontani másokét is?

2. Miben különböznek egymástól az ízlések és a pofonok?

3. Miért nem lehet a nudista strandokon fürdőruhát használni?

4. Megoldható-e a magányosság problémája, ha önmagával beszélget az ember?

Válaszaink:

1. Ez nálunk nem jog, hanem tehetség kérdése. Sok embernek mégcsak a saját életét sem kell elrontania hozzá.

2. A kérdésben a válasz. Egy pofont még senki sem tévesztett össze egy ízléssel.

3. Miért ne lehetne? Az ember összehajtogatja és a feje alá teszi kispárnának.

4. Okvetlenül megoldható. Ha valaki elég soká és elég hangosan beszélget önmagával, hamarosan nem csak társaságot kap, hanem még kényszerzubbonyt is.

(peterdi)

GRATULÁLUNK!

Felszabadulásunk 37. évfordulója alkalmából

Várnai György
a Munka Érdemrend arany fokozatát;

Galambos Szilveszter
a „Kiváló Munkáért" miniszteri kitüntetést;

Dallos Jenő
a „Szocialista Kultúráért" kitüntető jelvényt

kapta.

Jó munkát, jó egészséget kívánunk kitüntetett kollégáinknak.

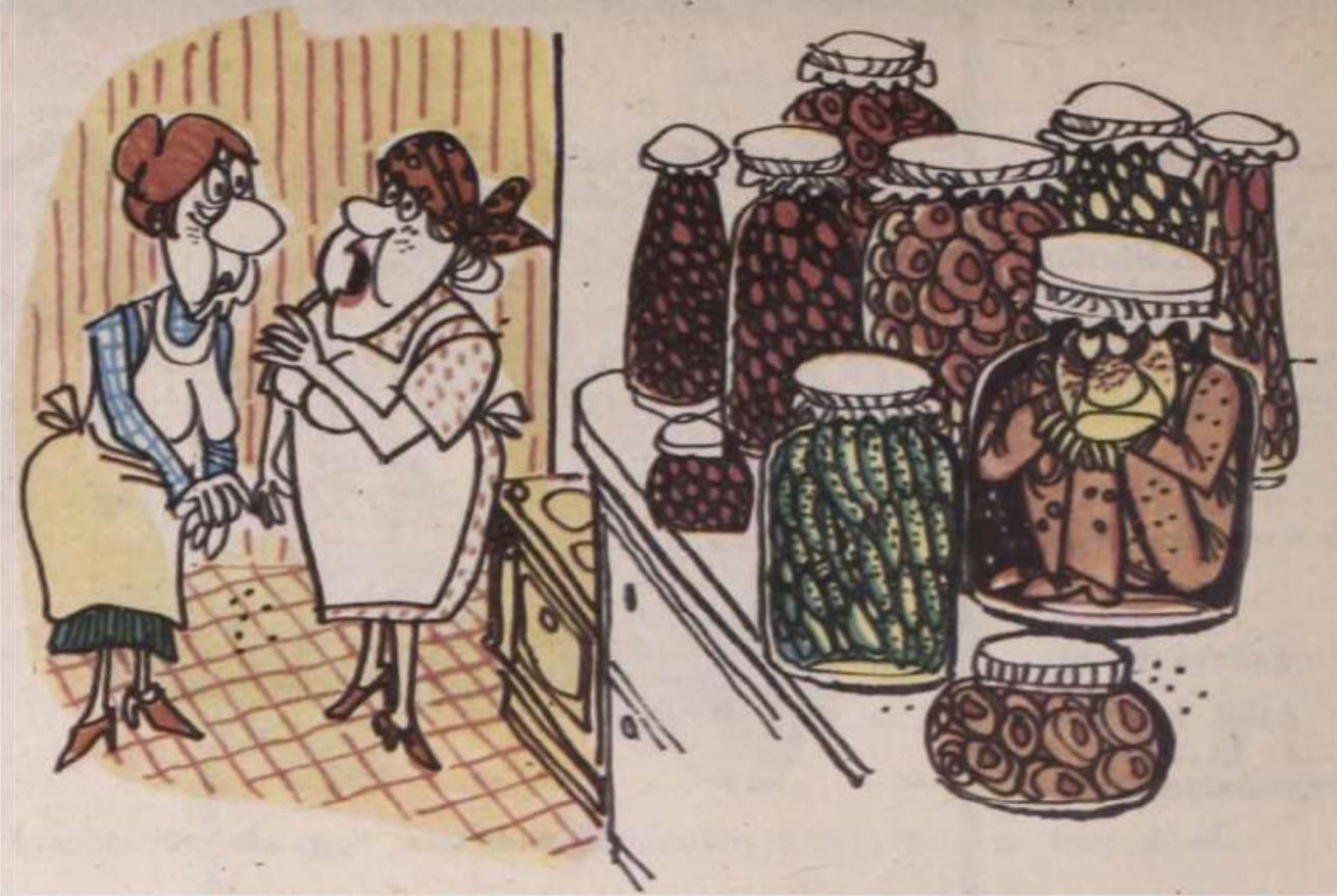

– Képzelje, az őszi befőzés óta sehol nem találom a férjem!

Csak úgy firkálgatok

INGYEN CIRKUSZ

Múlt héten egy középiskola előtt vitt utam. A diákok akkor tódultak ki az iskolából. A szép tavaszi napfényben lökdösődtek, dobálták az iskolatáskát, ki ezzel, ki azzal szórakozott. Egy öttagú csoport például egy ellenőrző könyvvel. A kör közepén állt egy ifjú és általános röhej közepette felolvasta ellenőrzőkönyve néhány bejegyzését. „Zavarja az órát." „Nem figyel." „Tankönyvét otthon hagyta." „Nem dolgozik." „Munkája rendetlen. Kérjük a szülőt..." — és közben szólt a hihihi, bruhaha. A felolvasás után a nap hőse az egyik fiú hátára támasztott aktatáskán mindjárt alá is írta az intőket.

A véletlen úgy hozta, hogy tegnap egy másik gimnazista ellenőrzőjéhez volt szerencsém. Egy elsős lányéhoz. A kedves mama hozta el, nagy méltatlankodással. A szegény gyereket félévben meghúzták matekból, holott az ellenőrzőben egyetlenegy rossz jegye sincs. Megnéztem az ellenőrzőt. Osztályzat valóban nem volt benne, annál több a szöveges közlemény: Értesítem, hogy gyermeke matekból bukásra áll. Angolból bukásra áll. Oroszból elégtelen. Írásbeli dolgozatát nem készítette el. Az óráról elkésik. Igazolatlanul hiányzott. Az órán nem figyel. Gyermeke érdekében keressen fel fogadóórámon...

És benn volt az iskolában? — érdeklődtem.

Minek mennék be? Pikkelnek rá. Meg fogja ismételni az osztályt szegénykém...

Minálunk az iskola ingyenes. Csak a könyvekért, füzetekért, írószerekért, rajztábláért, előírt színű tornaruháért és tornacipőért kell fizetni. No meg a nem is mindig olcsó, kötelező iskolai kirándulások kerülnek pénzbe, a mozilátogatások, az ugyancsak kötelező mikulási és farsangi ünnepségek jegyei és jelmezei, a ballagó ruha, a bankett, az ilyen bélyeg, olyan belépő, az osztályterem beüvegezése és számos névnap. Egyetlenegy dologért azonban nem kell fizetni: az osztályismétlésért. A levegő rontásért, a semmittevésért, az ingyen cirkuszért. Az osztályt két ízben is ismételni lehet ingyen és bérmentve, minden külön kérvényezgetés nélkül. Az iskolának nincs joga a pokolba küldeni a naplopó drágaságot. A szülő? Nem is mindig bánja. Amíg iskolás a gyerek, jön a gyerektartás, a családi segély. Amíg iskolás a gyerek, addig a tanár dolga, hogy nevelje, tanítsa, vigyázzon rá, embert faragjon belőle, korrepetálja, tanulószobába vigye, olcsó ebéddel ellássa. De mit tetszenének ahhoz szólni, ha ebben a mi csoda humánus, ingyen iskolarendszerünkben ki mernénk mondani, hogy az tanuljon ingyen, aki tanul. Aki nem tanul, annak luxus az iskola, az fizessen. Ne is keveset. Ha megbukott és a következő évben is be akar iratkozni, akkor fizessen annyit, amennyit kólára, cigarettára, kávéra, sörre, de még rövid italra is könnyedén kiad. Napi harminc-harmincöt forintot. Vagyis egy hónapra ezer forint legyen a tandíja.

Ha meggondoljuk, ez nem is sok egy gyerek jövőjéért.

Itt már a szülő is gondolkodóba esne. Esténként megérdeklődné, hogy kisfiam, kislányom, mi volt az iskolában. Mutasd a füzetedet. Mondd fel a leckét. Mutasd a rajzodat. És néha, hogyha szükséges, egy hatalmas pofont is lekenne.

Megértené, hogy legdrágább kincséről van szó.

Nem a gyerekre gondolok.

A pénztárcájára.

AKÁRMI

Új divat, szörnyű divat, ez a divat. Az akármi.

Magyar ajkú honfiak és honleányok nem azt mondják, hogy szék, asztal, bicikli, szalámi, könyvespolc, aranyeső, hanem azt, hogy akármi. Így:

— Bementem az üzletbe, vettem vacsorára valami akármit, hogyha Editék feljönnek, adok egy kávét, hozzá összecsapok egy akármit. Tudod legutóbb hogy öltözött az Edit? Volt rajta egy piros akármi, derekán megkötve egy akármi...

Vagy:

— A kertünkben, a diófa alatt az az akármi tavaly se termett. A vetőmagboltban veszek valami akármit... Este otthon megnéztem a tévében azt az akármit, tudod, amiben a kaviár van, meg akármi és közben elővettem a fonalat, amit még télen vettem, kötök magamnak egy olyan akármit...

Megesküdtem, hogy aki nekem legközelebb valamire azt mondja, hogy akármi, azt mondat közben faképnél hagyom.

Akármi legyek.

PÉLDÁNYSZÁM

Író barátom kesereg és igaza van. Szép, okos, új regényét nagyon alacsony példányszámban adták ki.

— Idefigyelj — mondja —, hazánkban van nyolcezer könyvtár, nem tudom hány ezer könyvesbolt. Minden huszadikba ha jut egyetlenegy példány a könyvemből. A kritika nulla, nem ír, csak arról, akiről írni illik. El fog tűnni ez a regényem is, hatévi munkám van benne, az életem, humánus, szép gondolatok, eltűnik, nyomtalanul...

Ember, — mondtam vigasztalón. Elmondok neked egy szép történetet. Jerevánban, Szovjet-Örményországban, a világhírű Matenadaranban, a könyv- és kéziratgyűjteményben őriznek egy bibliát. Ezt a bibliát valamelyik örményüldözés idején, — mert hála Istennek, az emberiség mindig kitalálja, hogy valakit üldözzön —, a közösség meg akarta menteni. Lapjaira széttépték és minden lapot más férfi őrzésére bízták. A menekülők turbánba, saruba, ruhaszegélybe, nádszálba, kisgyermekeik pólyájába varrva rejtegették, volt aki elásta, romos ház kövei közé dugta, mocsár közepén, ladikban őrizte a szent lapot. És két évszázad után a könyv ismét együtt van, minden lapja, hiánytalanul együtt van, Jerevánban, a Matenadaranban. Ha valamiből, ami szép és igaz, csak egy példány is van a világon, az sosem vész el...

Író barátom bólogatott. Sóhajtott.

Szép történet. Meggyőző történet, vigasztaló történet. És azt is tudod, hogy hány olyan biblia van a világon, amit nem lehetett többé összerakni?

Fehér Klára

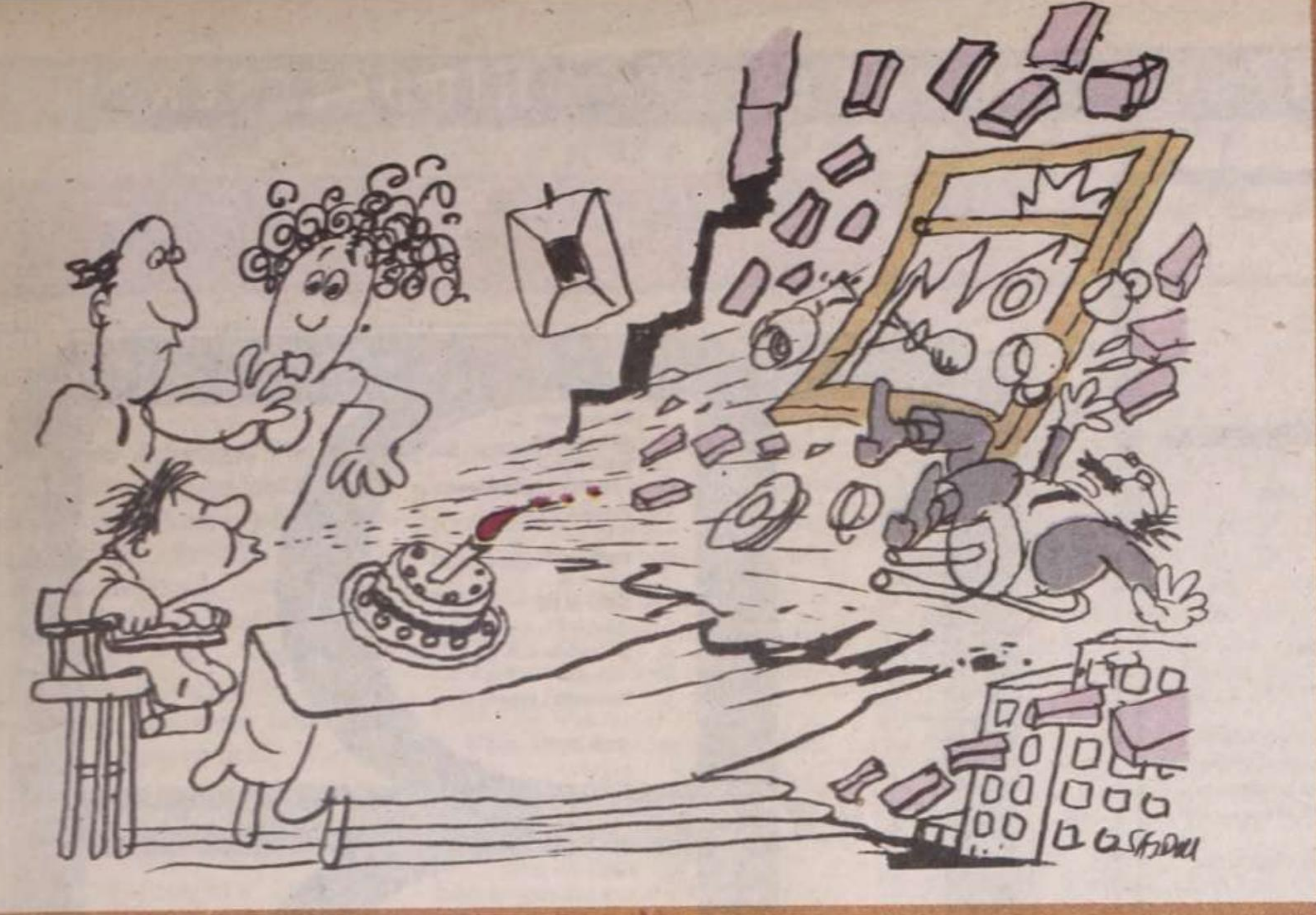

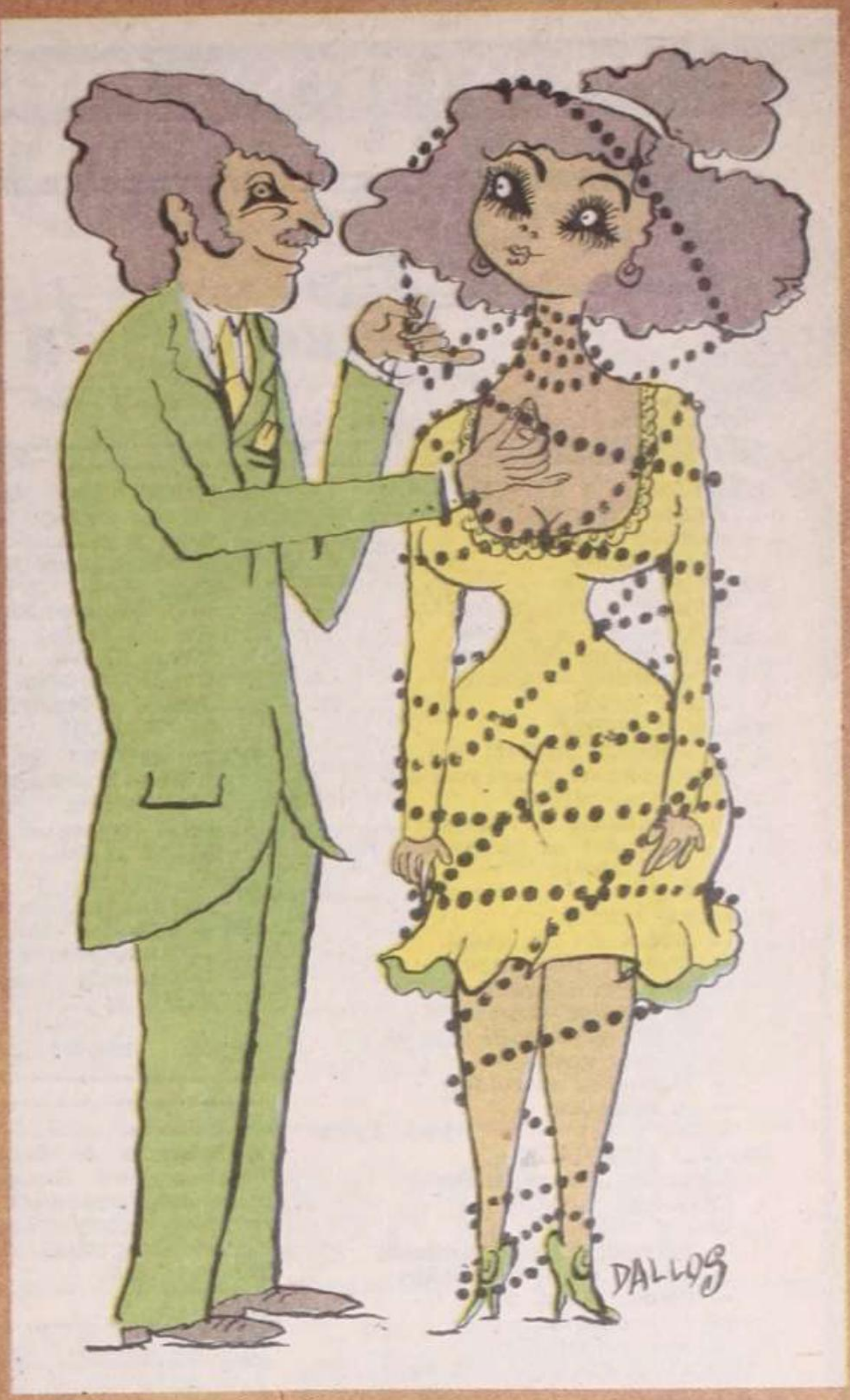

SZÜLETÉSNAP

SAJDIK, DALLOS, LEHOCZKI, BRENNER, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS

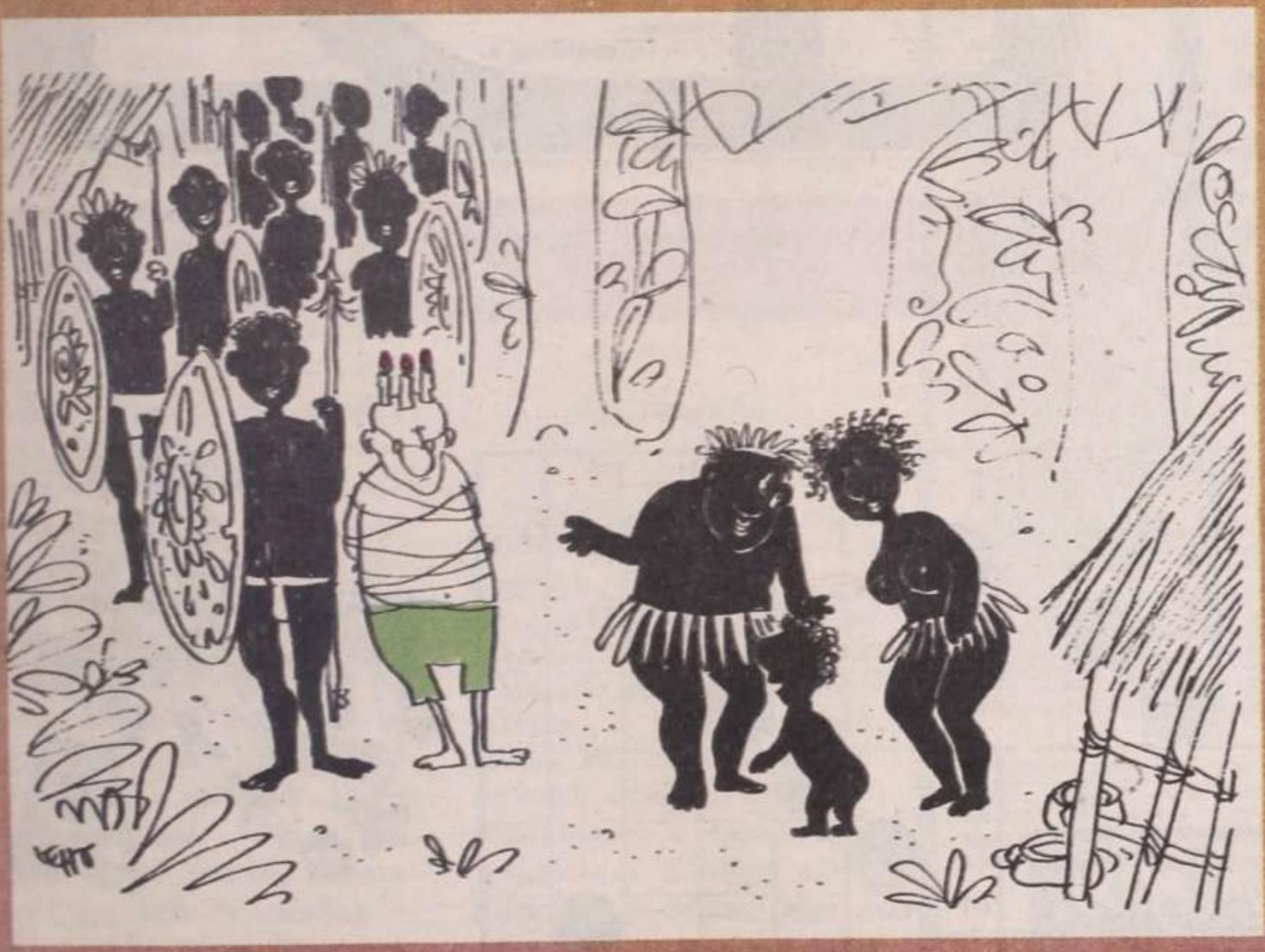

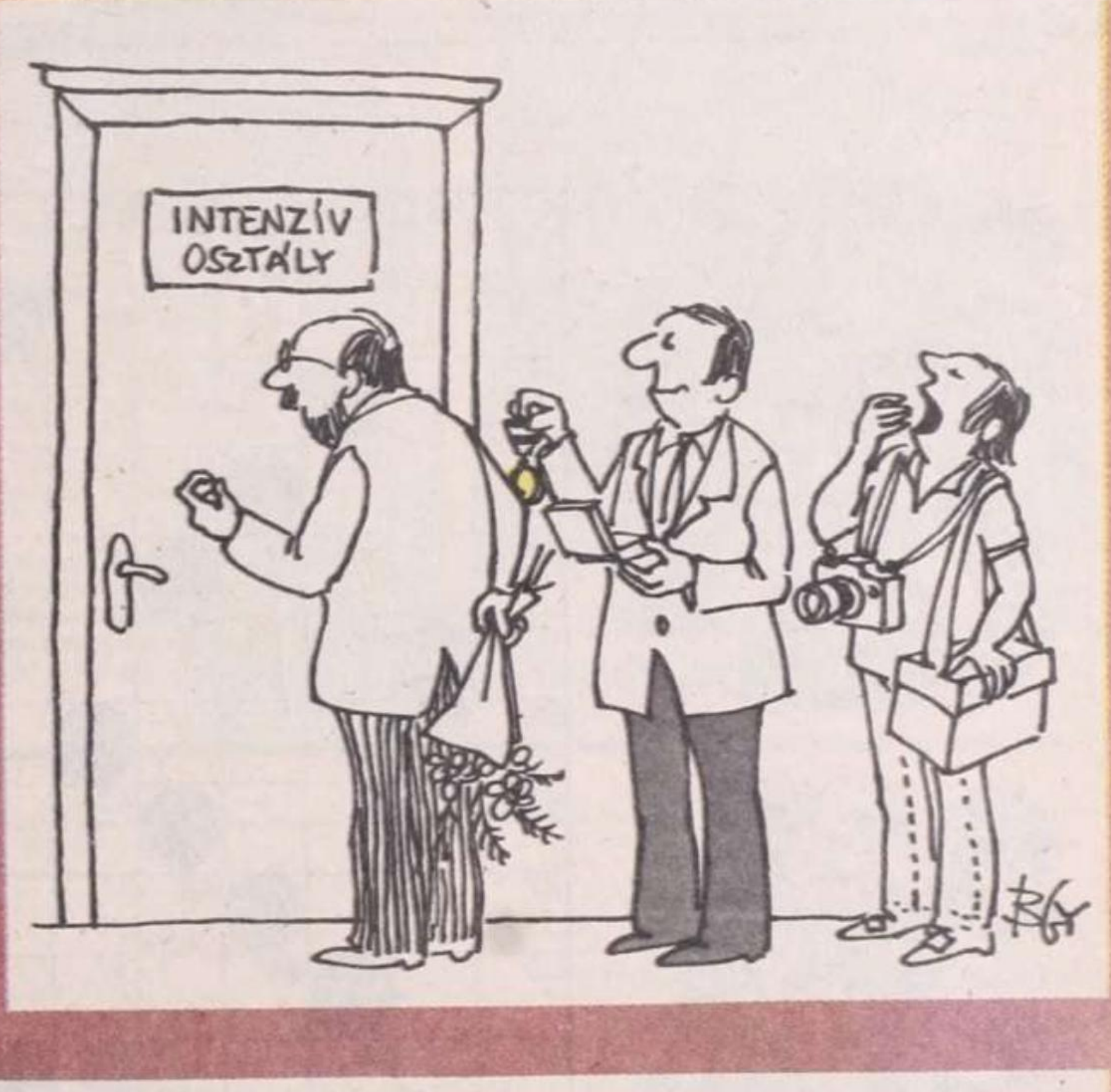
INTENZÍV
OSZTÁLY

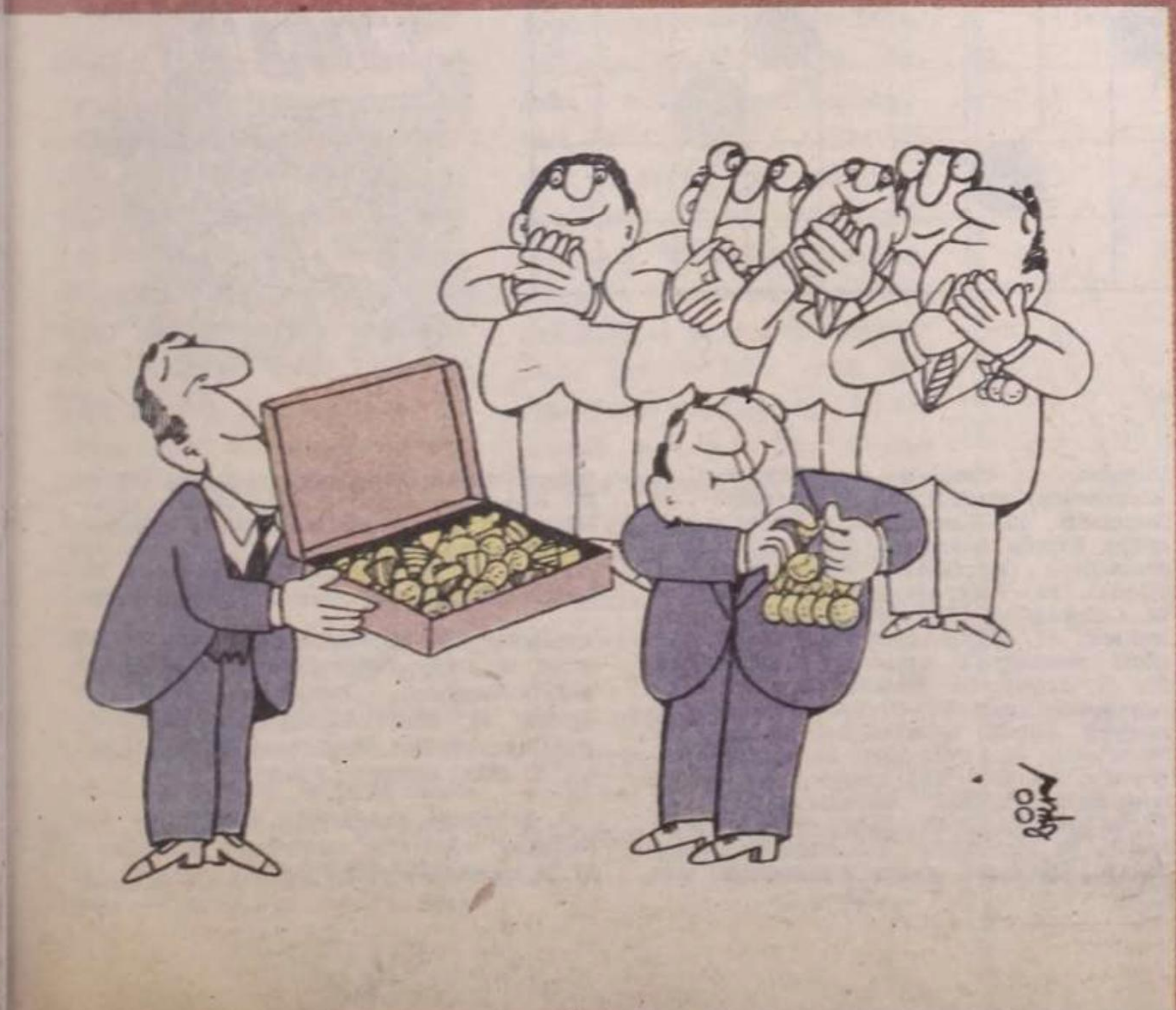

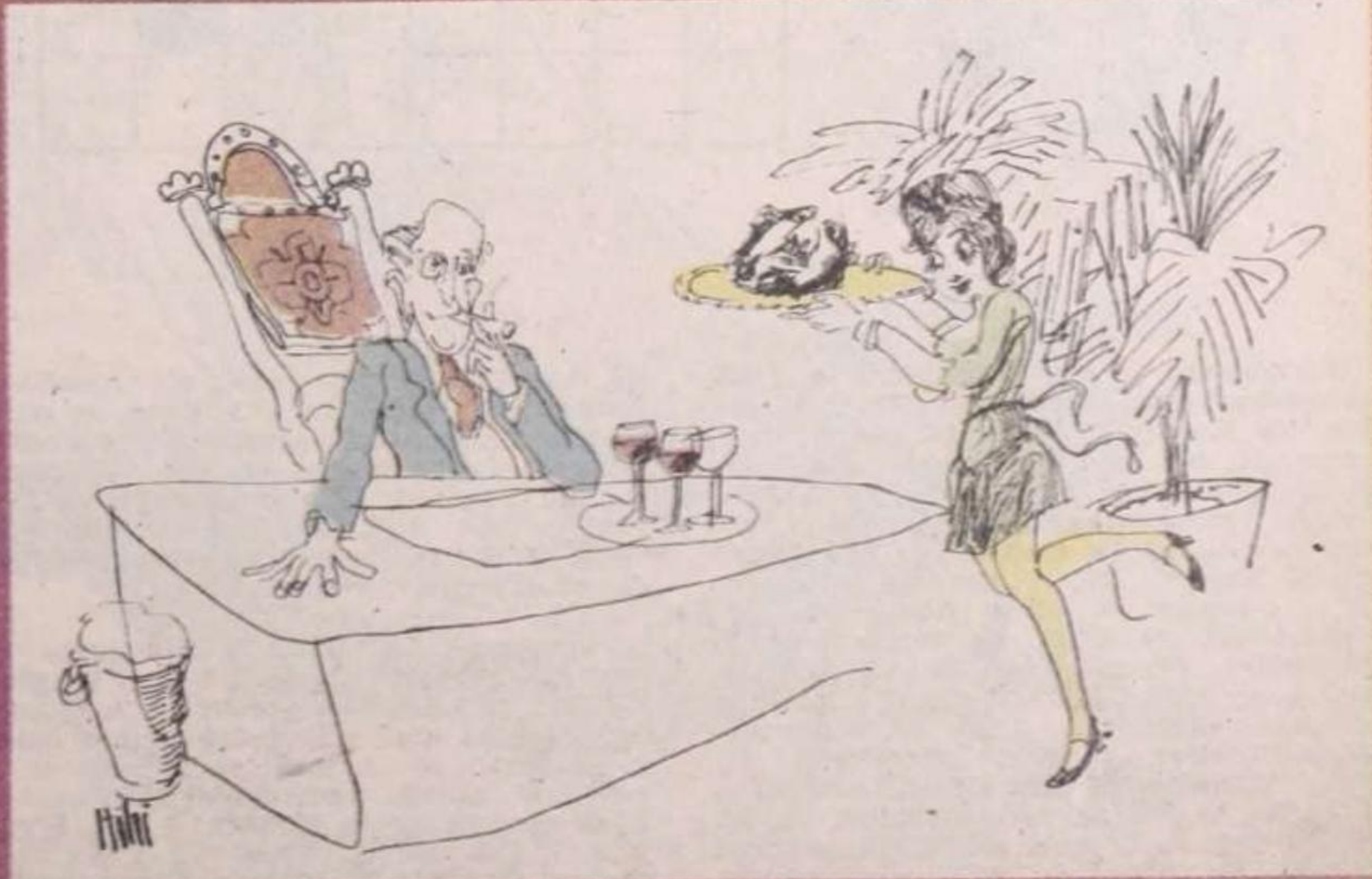

Lemezposta

BUDAPEST, 1817

A CSIZMÁS KANDÚR
Zenés hangjáték
gyermekeknek
SLPX 13 890 70 Ft ... db

HALÁSZ JUDIT
— KÉP A TÜKÖRBEN
Micimackó — Bóbita
— Álltkerti útmutató
— Csiribiri — Altató
SLPX 13 740 70 Ft ... db

HALÁSZ JUDIT
— MÁKOS RÉTES
Strugamanó — Száncsengő
— Ákom-bákom
— Frásznéni — Meseváros
— Kalózdal az almaszószról
— Ibolyalevél
SLPX 17 643 90 Ft ... db

HALÁSZ JUDIT
— AMIKOR ÉN MÉG
KISLÁNY VOLTAM
Sehallselát Dömötör
— A madárijesztő
— Szél hozott, szél visz el
— Csókai csóka
— Bolondos mondóka
— A hónapok
SLPX 17 547 90 Ft ... db

REPÜLJ FECSKÉM
Simándy József énekel.
Csak egy kislány
van a világon
— Valamit súgok magának
— Fekete szem éjszakája
— Piros, piros, piros
— Hegedülnek,
szépen muzsikálnak
SLPX 16 621 90 Ft ... db

Művelt Nép
Könyvterjesztő
Vállalat

KONDOR ERNŐ DALAI
A vén cigány — Csöndes
már a falu — Zöld
ablakos kicsi ház —
Egy, kettő, három,
négy — Kecskebéka
Solti Károly, Jákó
Vera, Bojtor Imre,
Urbán Katalin, Szabó
József előadásában
SLPX 10 120 90 Ft ... db

EDDA MŰVEK II.
Kölyköd voltam
— A hűtlen — A keselyű
— A torony — Néma völgy
SLPX 17 664 90 Ft ... db

EDDA MŰVEK I.
Minden sarkon álltam már
— Álom — Ahogy élsz
— Elhagyom a várost
— Semmim sincs
SLPX 17 631 90 Ft ... db

Egyéb kérések: ....
....
....

A felsorolt és valamennyi forgalomban levő Hungaroton hanglemez megrendelhető postán, utánvétellel. A teljes Hungaroton készletből válogathat. A postaköltséget felszámítjuk.

Név: ....
Cím: ....
....

....
aláírás

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT LEMEZPOSTA
Budapest, 1817

Áruházaink
és boltjaink:
VIII., Rákóczi út 65.
140-606
VIII., Baross u. 21.
335-572
VIII., Rákóczi út 63.
134-418
VIII., Üllői út 30.
330-703
V., Városház u. 4.
185-785
V., Kossuth Lajos u. 12.
176-872
IX., Üllői út 147.
572-911

bútorker OTTHONA HARMONIAJA

VI., Lenin krt. 80.
123-665
VII., Lenin krt. 19.
222-616
XIX., Vörös Hadsereg útja 113.
470-793
XVIII., Vörös Hadsereg útja 155.
480-517
XV., Bezerédi u. 134
892-679
VI., Lenin krt. 81.
315-988
XI., Bartók Béla út 3-7.
253-085
XI., Bartók Béla út 11-13.
665-838
Veszprém,
Felszabadulás u. 1.

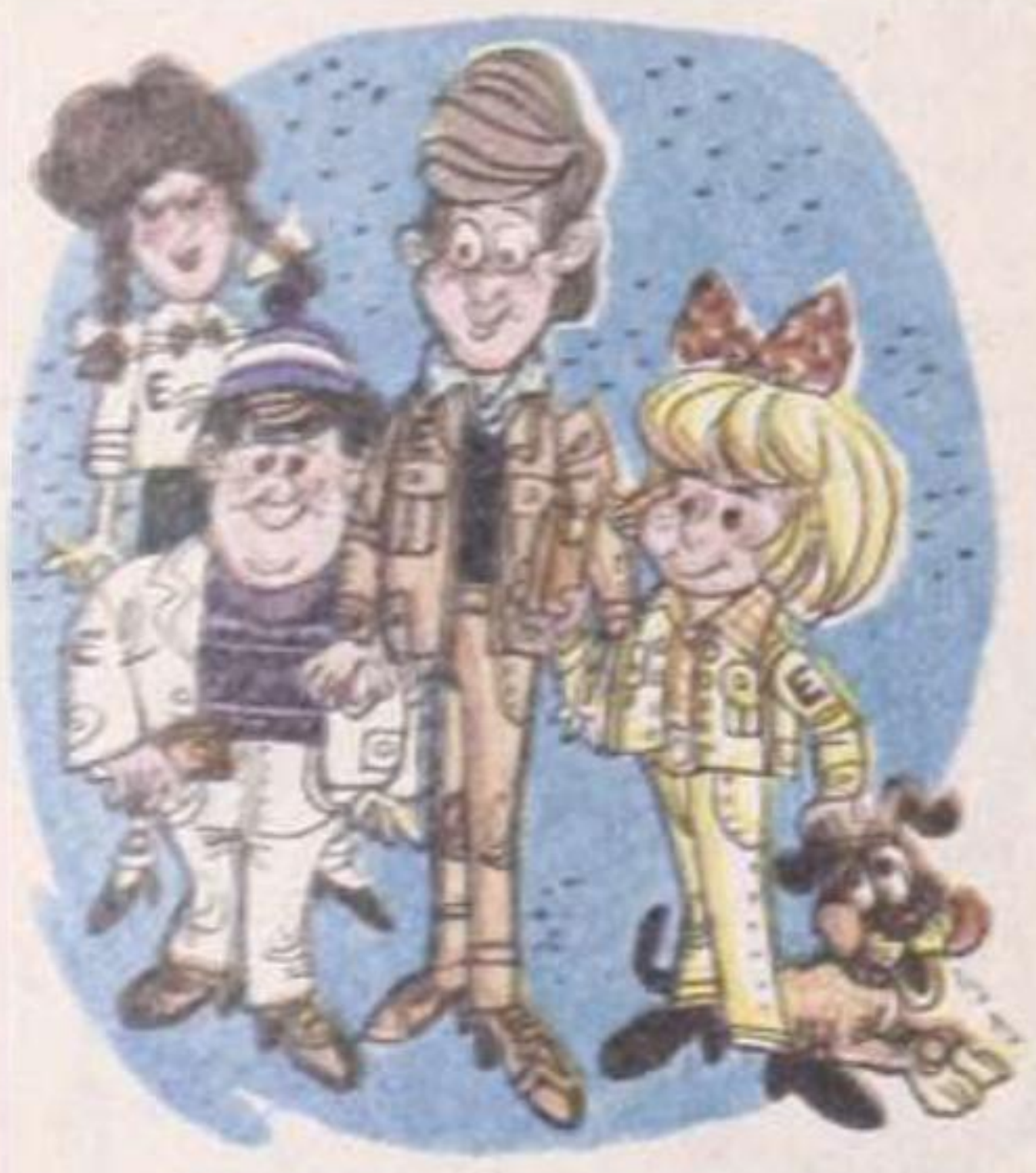

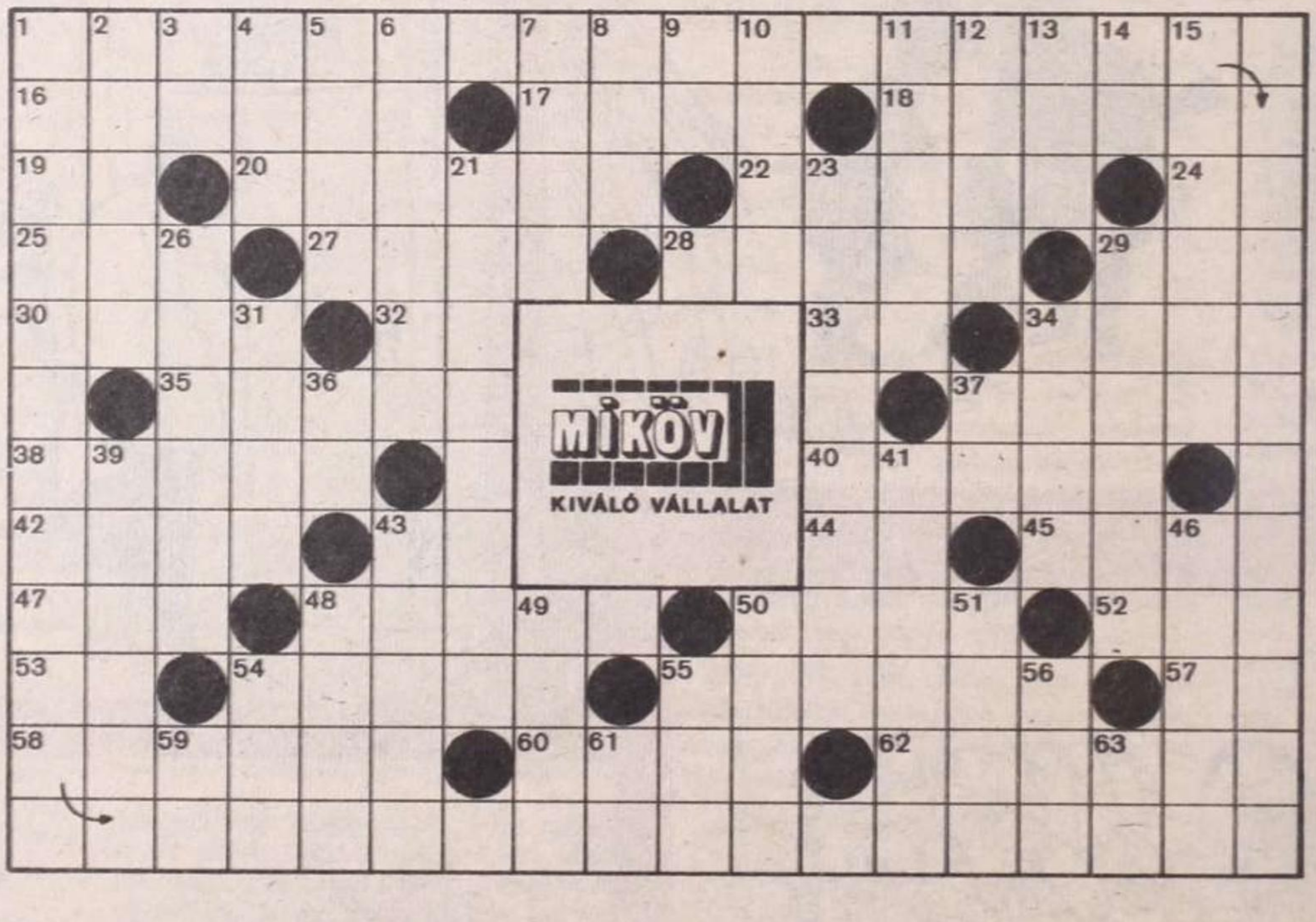

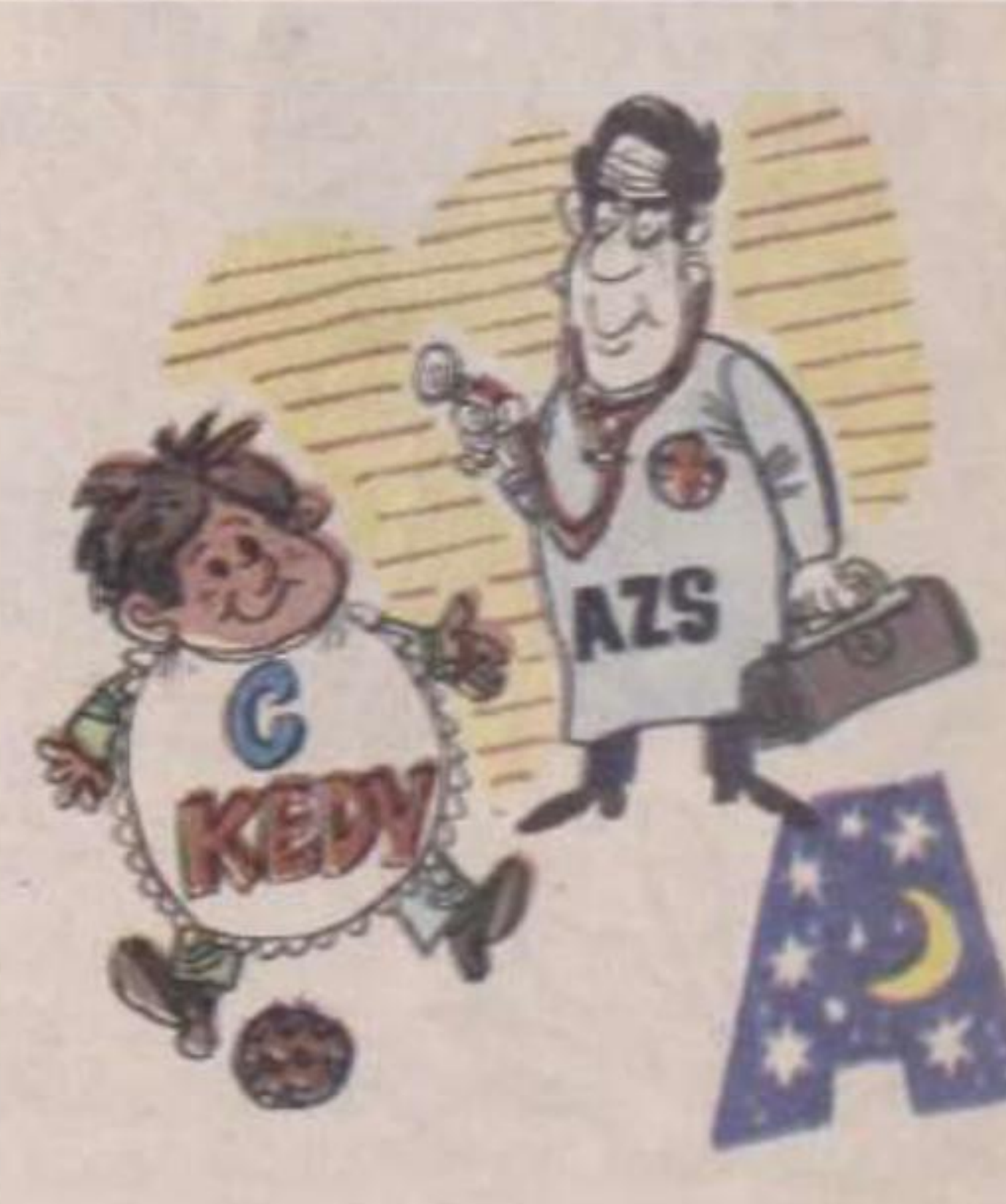

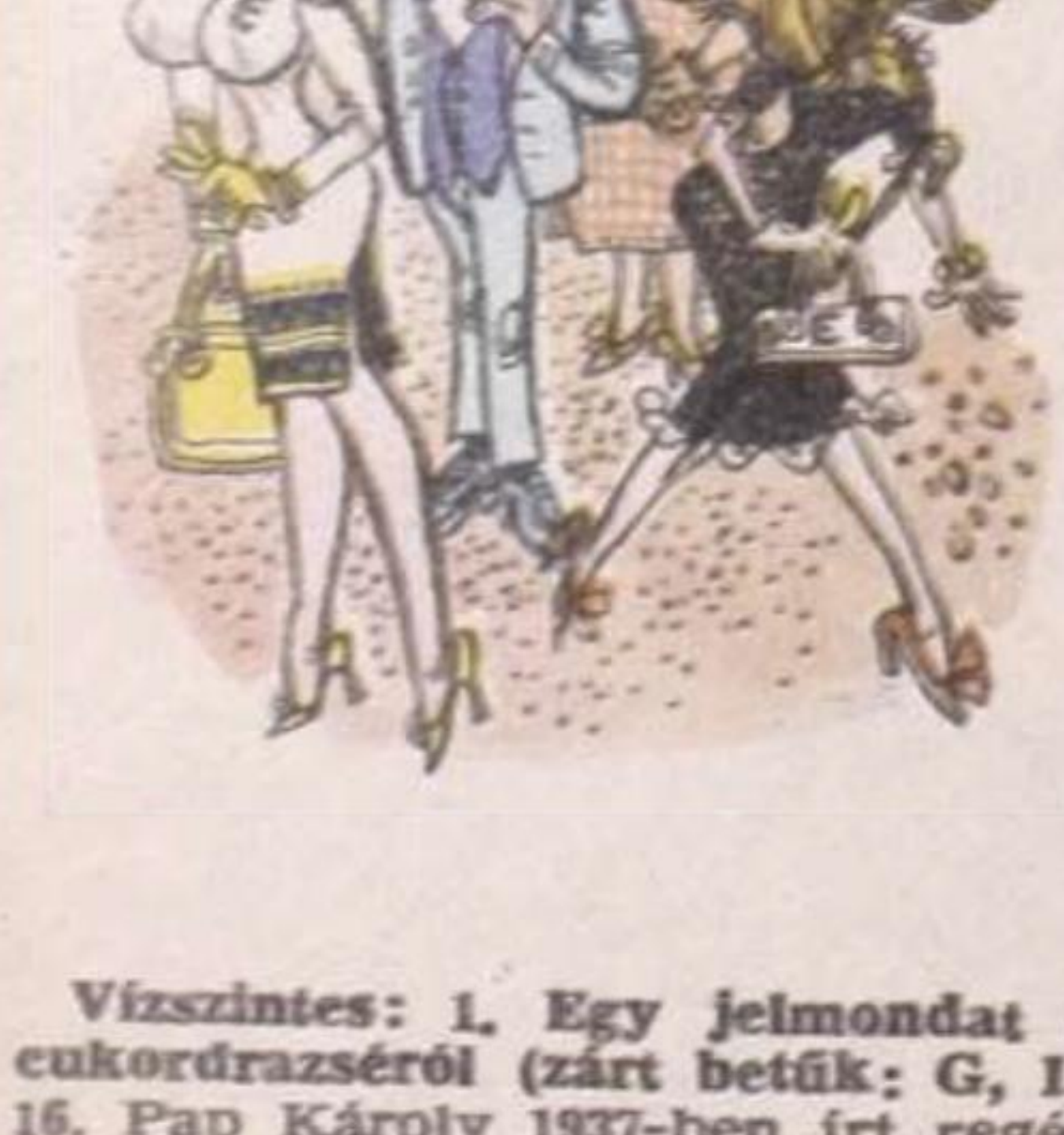

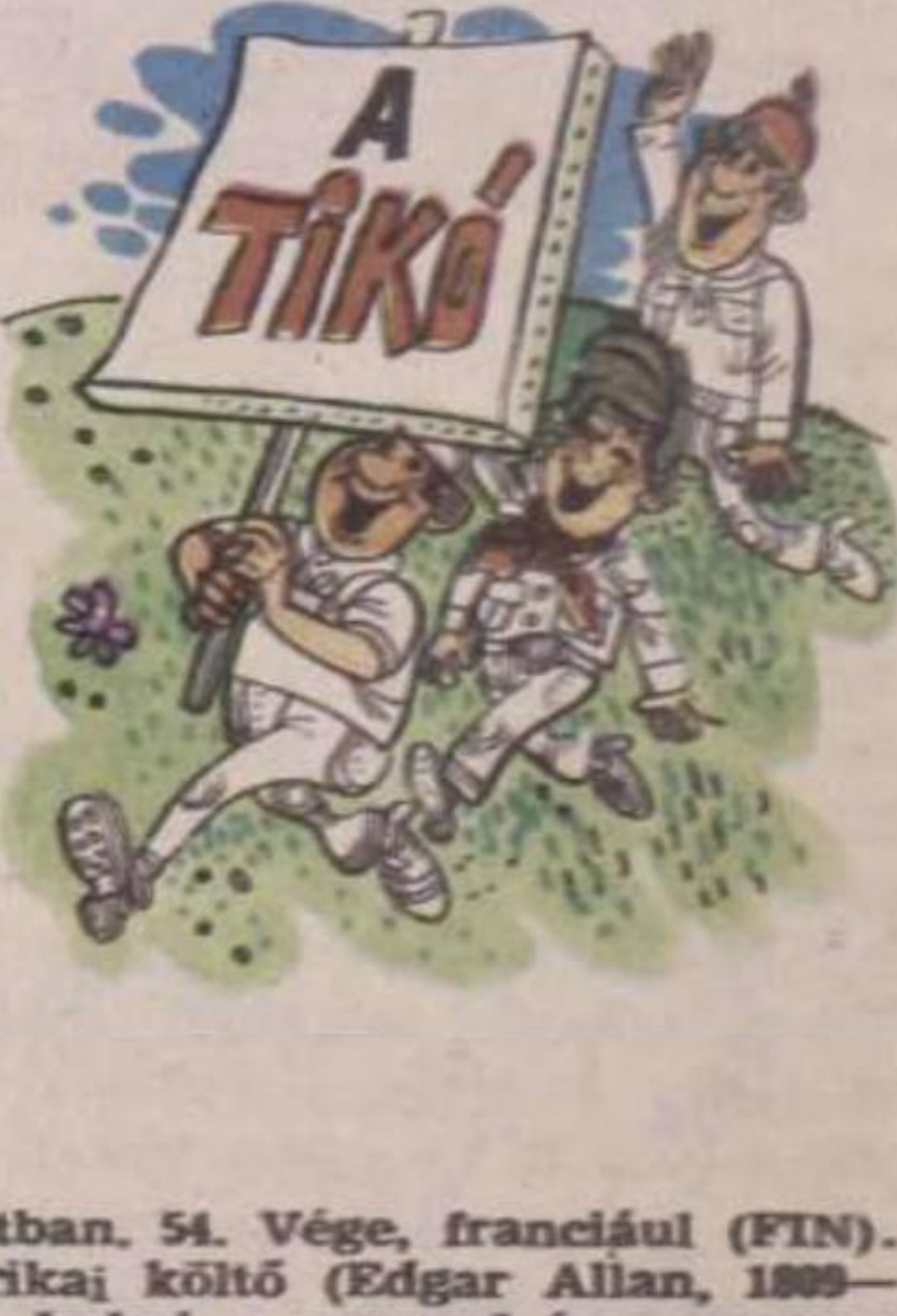

Vízszintes: 1. Egy jelmondat a Tikó cukordrazséról (zárt betűk: G, I, I, A). 16. Pap Károly 1937-ben írt regényének címe. 17. Női név. 18. Indián törzs. 19. A gyógyulás kezdete (az első négyzetbe kettős mássalhangzó)! 20. Szabadalom. 22. Szedni, egyik alakja. 24. Robi egynemű hangzói. 25. ... Lanka — Ceylon. 27. ... taplan — olasz film címe. 28. Szélhámos. 29. JÜE. 30. Egyesület. 32. Ötvenegy, római számmal. 33. Sír. 34. Város az NSZK-ban. 35. Égtáj. 37. Népszerűek, divatosak, argó. 38. Kossuth-díjas színész (Gyula, 1885—1972). 40. Francia női név. 42. Örökké, angolul (EVER). 43. Pénzegységünk, röv. 44. Az NSZK-beli és a svéd autók nemzetközi jelzése. 45. Körgallér. 47. Tanács, németül (RAT). 48. Férfinév. 50. Színházi rendezőnk (Béla). 52. A kálium, az oxigén és a hidrogén vegyjele. 53. Ajándékoz. 54. Egyik érzékszervem. 55. Takaróznak vele. 57. A rádium vegyjele. 58. Erre is fel kell készülni, szerencsére nem most. 60. Angol egyetemi város. 62. Mustárgáz, fonetikusan.

Függőleges: 1. Lásd a vízszintes 1. sort (zárt betűk: Á, I, I, K). 2. Szigetcsoport az Atlanti-óceánban. 3. A gyanú kezdete (az első négyzetbe kettős mássalhangzó!). 4. A svéd, a román és a portugál autók nemzetközi jelzése. 5. Shakespeare egyik királya. 6. Az ő révén. 7. Női név. 8. Zenei röv. 9. Az asztácium vegyjele. 10. Község a dunavecsei járásban. 11. Csatorna az NSZK-ban. 12. Kitüntetés, rendjel. 13. „Bárkaépítő". 14. Szerszám. 15. Kevesbedő (az első négyzetbe kettős mássalhangzó). 21. Illemszabályok összessége, eredeti helyesírással. 23. Kegyhelyet felkereső hívő. 26. Lenyűgöző, elbűvölő hatás. 29. Közelednek. 31. Egymás melletti vagy mögötti személyek összessége, névelővel. 34. Nyilvántartó intézmény. 36. Zene egynemű hangzói. 37. A máltai és a norvég autók nemzetközi jelzése. 39. Pénzletét. 41. Félsziget az Adriai-tengerben. 43. Délutáni időpont (az utolsó négyzetbe kettős mássalhangzó). 46. Porrá alakít. 48. Pépszerű étel. 49. Nem amaz. 50. Az NSZK fővárosa. 51. Mondatszó, ugrással, gyors mozdulattal van kapcsolatban. 54. Vége, franciául (FIN). 55. Amerikai költő (Edgar Allan, 1809—49). 56. A kubai, a spanyol és a magyar autók nemzetközi jelzése. 59. Patás állat. 61. Tuba egynemű hangzói. 63. Helyhatározó rag.

Beküldendő a vízszintes 1. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése (egybefüggően). Beküldési határidő: április 30. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Tikó".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

MÉG VAN REMÉNY!

Kedves Somogyi Pál!

Olvastam aggodalmas sorait azon alkalomból, hogy Az ügynök halála egykori képfelvételeinek sorsa kiderítéséhez immár az ugyanazon a képernyőn gyakorta felügyelők valamelyikét kellene felkérni, amely képernyőről Tímár József híres alakítása olyannyira — részben? egészben? — hiányzik. Mivel Ön más felvételekre is kitér, szeretném, ha csak részben is, megnyugtatni afelől, hogy van még remény, noha ez a remény egészen másutt alszik, és nem is egészen megnyugtató. De tárgyra.

Egy egészen közeli és megbízhatónak ismert hajdani tévészerkesztő barátom titkon elbeszélte ugyanis nekem, hogy jó tíz esztendővel ezelőtt, első szerkesztői munkájaként vegyes műsort készített Urbár Ernő írói és személyes közreműködésével. Lett volna ebben a műsorban egy körülbelül tíz-tizenöt perces interjú egy rendkívül érdekes ezermesterrel, ami azonban kimaradt. Urbán Ernő nem sokkal később hirtelen meghalt. Halálának első évfordulója alkalmából a hasonlóakban még járatlan szerkesztőnek eszébe jutott, hogy két legyet is üthetne egy csapásra, ha az elfekvő filmet felajánlhatná Vitray Tamás akkor induló, népszerű Csak ülök és mesélek — műsorához. Megdöbbenésére azonban kiderült, hogy a filmet már régen kidobták.

Ekkor a szerkesztő példátlan dologra határozta el magát: hogy bizonyos, általa szerkesztett műsorok eredeti film- és hanganyagát ellopja az enyészettől! Mivel eredendően becsületes állampolgár, maga erre nem vállalkozván, keresett egy Angyalt (más néven: The Saint), hogy titkos éji órán lopja el, és csempészsze ki a selejtből azt, amit ha bárkinél fellelnek: lopott holmi, ha körömlakkot készítenek belőle, akkor anyagtakarékosság. Lehet, persze, a tévének is megvan még a műsor képszalagján. Amíg a tévé őrzi. De az Angyal, ismert skóciai kastélyának pincéjében — vizavi a János heggyel — minden esetre őrzi az eredetit is. A felbújtó szerkesztőnek azon "közjegyzőileg hiteles végrendeletével, hogy halála esetén valamely múzeum gyűjteményét gyarapítsa. A többi elorzott, s őrzött tekercscsel együtt.

Van hát remény, kedves Somogyi Pál, ha olykor magánszorgalomból is. De e sorok írója bízik abban, hogy amikor az értéket létrehozó magánkezdeményezéseket ösztönzik, akkor az értéket őrizni szándékozót sem ítéli meg majd a törvény teljes szigorával.

Különben még megeshet, hogy a volt szerkesztő átírja végrendeletét: tűzbe a celluloiddal!

Persze, ma már a filmeket is éghetetlen anyagra veszik fel. Ezért belátja, kedves Somogyi Pál, hogy levelemet csak emígyen írom alá: sokszor üdvözli:

— bépé —

FELBUJTÁS ÚJABB LOPÁSRA

Felzaklatott a fenti levél. nem tudom, hihetek-e a címének: valóban van még remény? Félve-remélve hozakodok elő kérésemmel:

Készült egyszer egy tévéfelvétel a Halászbástyán: Szécsi Pál vallott Ősz Ferencnek arról, miért akart disszidálni, s miért jött mégis haza. S utána elénekelte Malek Miklós erre az alkalomra komponált dalát.

Mivel ez a téma akkor az egész ország közvéleményét foglalkoztatta, ez a felvétel sohasem került adásba, valaki a hont kivont szablyával óvta ellene... Tíz év telt el azóta, ma mások a szablyák és a szabályok, ma már biztosan bemutathatnák. Ha megvan még a felvétel, s nem lett körömlakk belőle. Már csak abban reménykedem, hátha akadt valahol egy Drága Lopós Szent, aki megmentette az enyészettől... Kérve-kérem, lopja vissza a tévészerkesztők asztalára. Vevő lenne rá az egész ország, tévés kívánságműsorok slágerdarabja lenne, rekviem Szécsiért, Őszért...

Előre is nagyon köszöni a műsor egykori szerkesztője

— erbé —

Hajnal-dosszié

POSZTERT CSABÁRÓL!

Tisztelt Hajnal-dosszié író- és olvasótábora! Bármennyire furcsának találják, igenis akad, aki megérti Hajnal Csaba problémáit és sok esetben igazat ad neki. A meztelen nők indokolatlan látványa engem is feldühít. Rendeletben kellene kiadni — és a rendelet megszegőinek büntetésül ruhátlanul kellene végigsétálniuk a városon —, hogy ahol megjelentetnek egy ruhátlan, vagy hiányosan öltözött nőt, fényképezzék mellé, ugyanannyi ruhadarabot viselve, az újságot szerkesztő férfiakat is. Így legalább észbe kapnának bizonyos urak és rájönnének, hogy mennyire megalázzák a tényleges emancipációra vágyó nők öntudatát, akiket arra kényszerítenek, hogy minduntalan szembetalálkozzanak saját nemiségük egyoldalú mutogatásával. Ne csodálkozzanak, ha ezek hatására növekszik a Rákóczi úti (!) hölgyek tábora.

Neidenbach Lenke
Budapest, Ifjúmunkás u. 20. 1091

Azt javaslom, hogy a Ludas Matyi szerkesztősége jelentessen meg egy posztert, amely Hajnal Csabát ábrázolja. A poszteren esetleg helyet kaphatnának a Ludas munkatársai által megrajzolt legjobb Hajnal-ötletek.

Novotni Péter
Debrecen, Mester u. 4026

TÜCSÖK és BOGÁR

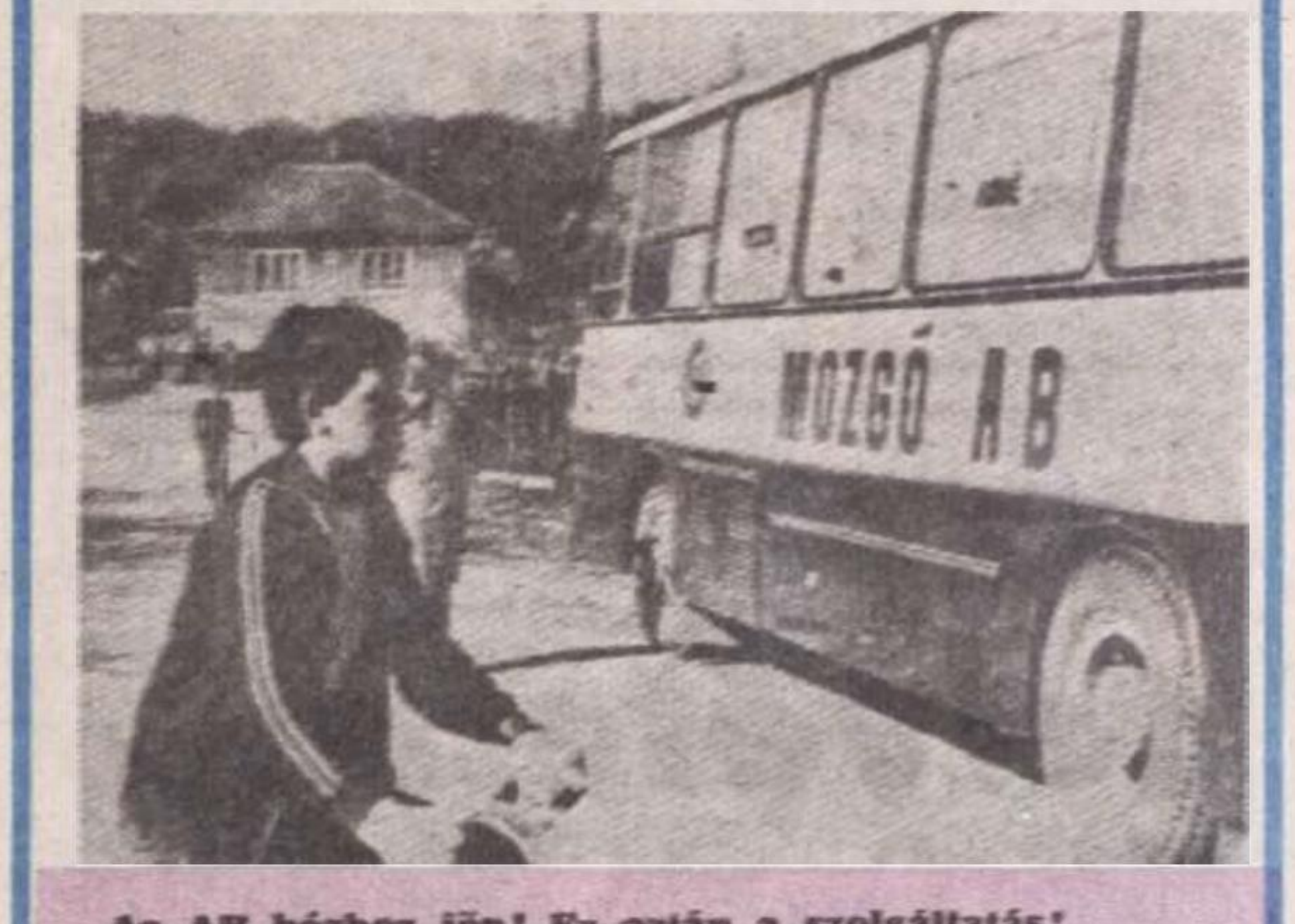

Az AB házhoz jön! Ez aztán a szolgáltatás!
(A Déli Hírlapból ollózta Cseh Nándorné, miskolci olvasónk)

45—45 év közötti, igaz szeretetet adni tudó, emberi értékekre igényes, jellemes, diplomás férfi ismeretségét keresi házasság céljából romantikus, kiegyensúlyozott életet élő hölgy.

Szűkre szabta!
(A Nők Lapjában fedezte fel Joó Piri)

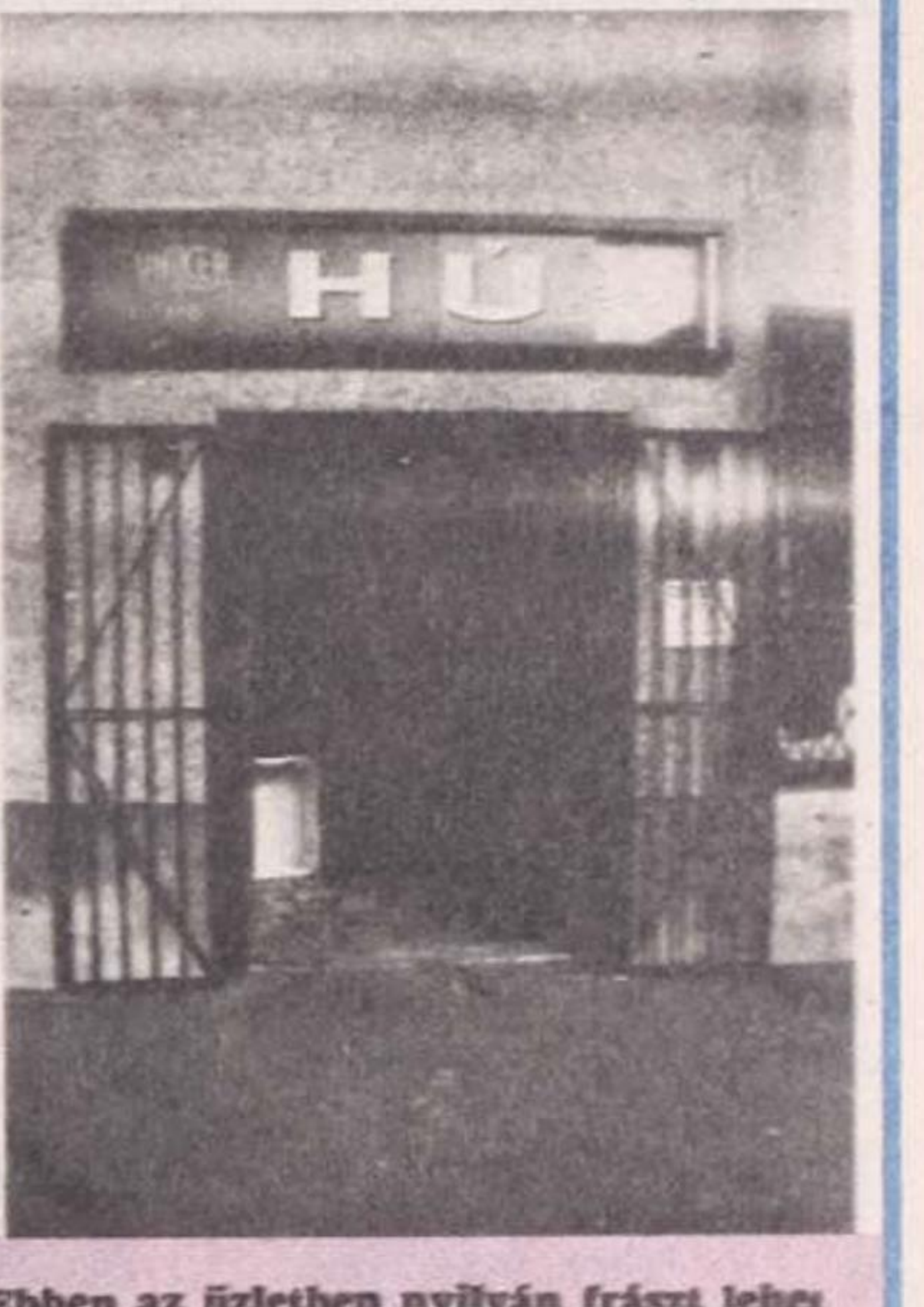

Ebben az üzletben nyilván frászt lehet kapni!
(Dorogon fotózta Rockenbauer Pál)

MINDIG JÓ LESZ A LAPJÁRÁSA,
HA JÁRATJA A Ludas Matyi-T
Ludas Matyi

OLVASÓINK ÖTLETEI

A LUDAS MAJÁLISRA

Sokan érdeklődnek személyesen vagy levélben, hogy a Heves megyei Ludas községben május 29-én és 30-án rendezendő Ludas majálison milyen programokkal tesszük színesebbé közös mulatságunkat.

Egy gyöngyösi olvasónk kérdezi: „A libaterelő-versenyen saját, vagy versenylibával lehet nevezni? Lesz-e szex- és doppingvizsgálat? Ha igen, kikre terjed ki? Előzetes gyakorlásra van-e lehetőség a pályán? Győzelem esetén számíthat-e a versenyző arra, hogy tehetségét felkarolják?"

Természetesen versenyzőink indulhatnak hozott libával is, de a pályán való gyakorlás előtt a szex- és doppingvizsgálatot csak saját maguk végezhetik el. A győztes versenyző a legközelebbi országos libaterelő-bajnokságon kiemelt terelőnek számít.

Egy budapesti olvasónk azt javasolja: „A majálison igért ludaskását kacsából készitsék, a vetélkedőkön az első díj egy kövér lúd legyen, a második liba, a harmadik lúdtojás, míg a vigaszdíj lúdtalpbetét." Ötleteit értékeljük, de előre elárulhatjuk, hogy a ludaskása beigérése nem kacsa, s hogy a vetélkedőink díjai között is jobb egy lúdnyak, mint tíz lúdtalpbetét.

Egy másik budapesti olvasónk így jelentkezik a majálisra: „Híres emberre hasonlitok! A saját apámra. Ugyanis disszidálása miatt őt csak hírből ismerem.

Csudabogár vagyok! Nemcsak több nyelven, de több személlyel is tudok beszélni. Persze, ezt csak akkor, ha telefonálok és egyszerre többen vagyunk a vonalban.

Erőművész vagyok! A testsúlyom többszörösét is képes vagyok megmozgatni. Ilyenkor mindössze annyit mondok a kolléganőimnek: Hölgyeim, a sarki közértben banán van!

Fakír vagyok! Nyugodtan tudok utazni a tömött autóbuszon, megeszem a szalámivéget, és nevetés nélkül tudom végigolvasni a Ludasban megjelenő Hajnal Csaba leveleket.

Ha mindezek ellenére a szerkesztőség nem hív meg, akkor önerőmből, a saját kerékpáromon fogok elmenni a Ludas majálisra, ahol remélem kellemesen telik el a két nap, jól szórakozunk majd, és Ludas községből visszaindulva nem fogom azt mondani: Na, ide se teszem be többet a kerekemet."

Kedves Olvasóink! Várjuk további ötleteiket a programhoz, és javaslataikat, hogy idén kit vagy kiket részesítsünk Döbrögi-díjban.

Vendégünk:

TAMÁSI ESZTER

Tamási Eszter meséli: Nemrég főztem a Tv-fazékban. Ez az esemény sokkal jobban érdekelte a kedves nézőket, mint ahogy hittem volna. A készülő menü boroshordóból és palacsintából állt. A felvételi idő rövidsége miatt a palacsinta tésztáját, töltelékét képen kívül egy másik konyhában előre elkészítettem. Amikor az ételekhez minden hozzávalót előállítottam, azonnal kezdődött a felvétel. Próba nélkül, hogy minél természetesebb legyen.

A Tv-konyhában főztem, ahol még nem tudtam pontosan, mi hol található. De ott volt Molnár Margit és a kiváló szakértő, az Inter főszakácsa, aki nemcsak faggatott a boroshordó készítésének titkairól, hanem készségesen segített is. Amikor beraktam a húst, a hagymát, a fűszereket, a krumplit, a pici bort, ráöntöttem a lecsót — eszembe jutott, hogy egy kis cukrot is szoktam a lecsóra szórni. Igen ám, de elfelejtettem, hogy előzőleg a palacsintákhoz átvittem a cukrot a másik konyhába, ezért megkértem beszélgető partneremet, hogy legyen szíves egy kis cukrot adni.

Valami picike edényben kaptam is „porcukrot". Csodálkoztam ezen, mert én csak kristálycukrot láttam ott addig. Mindenesetre nem szóltam, nem akartam a nézők előtt rákezdeni, és szépen beleszórtam az ételbe. Ettől kezdve a stúdióban nagy kacagás lett, én pedig nem tudtam, mi lehet rajtam olyan komikus. Végre aztán megfőztem, vége lett a felvételnek, s kitört a harsány nevetés mindenkiből. Csak én nem értettem, hogy mi történt.

Majd kiderült, hogy nem volt cukor, partnerem ezért a kis apróságért nem akarta a felvételt leállítani, és feltalálva magát, cukor helyett egy kis lisztet hozott. Gondolta, végeredményben a nézők úgyse kóstolják meg az ételt. Persze, ettől még a boroshordó nagyon jól sikerült, csak kicsit sűrűbb lett, de talán a csíny elkövetőjének ízlett legjobban.

Tamási Eszterrel **április 15-én 17 órakor** találkozhatnak olvasóink **a Gábor Andor klubban (VIII., Gyulai Pál utca 14.)**, amikor egyéb tévés kulisszatitkokat is elárul majd. Házigazdák: **Mikes György és Somogyi Pál.**

A belépés díjtalan, meghívók igényelhetők a klubban személyesen, vagy a 335-718/909-es telefonszámon.

HÁTHA
VALAKI
NEM
ISMERI

Két barát beszélget:

— Spóroltam egy kis pénzt a feleségem születésnapjára, most meg nem tudom, hogy mit vegyek neki.

— Hát kérdezd meg tőle.

— Azt nem lehet.

— Miért nem?

— Mert annyi spórolt pénzem nincs.

MEGBIZHATÓ BARÁTNŐ

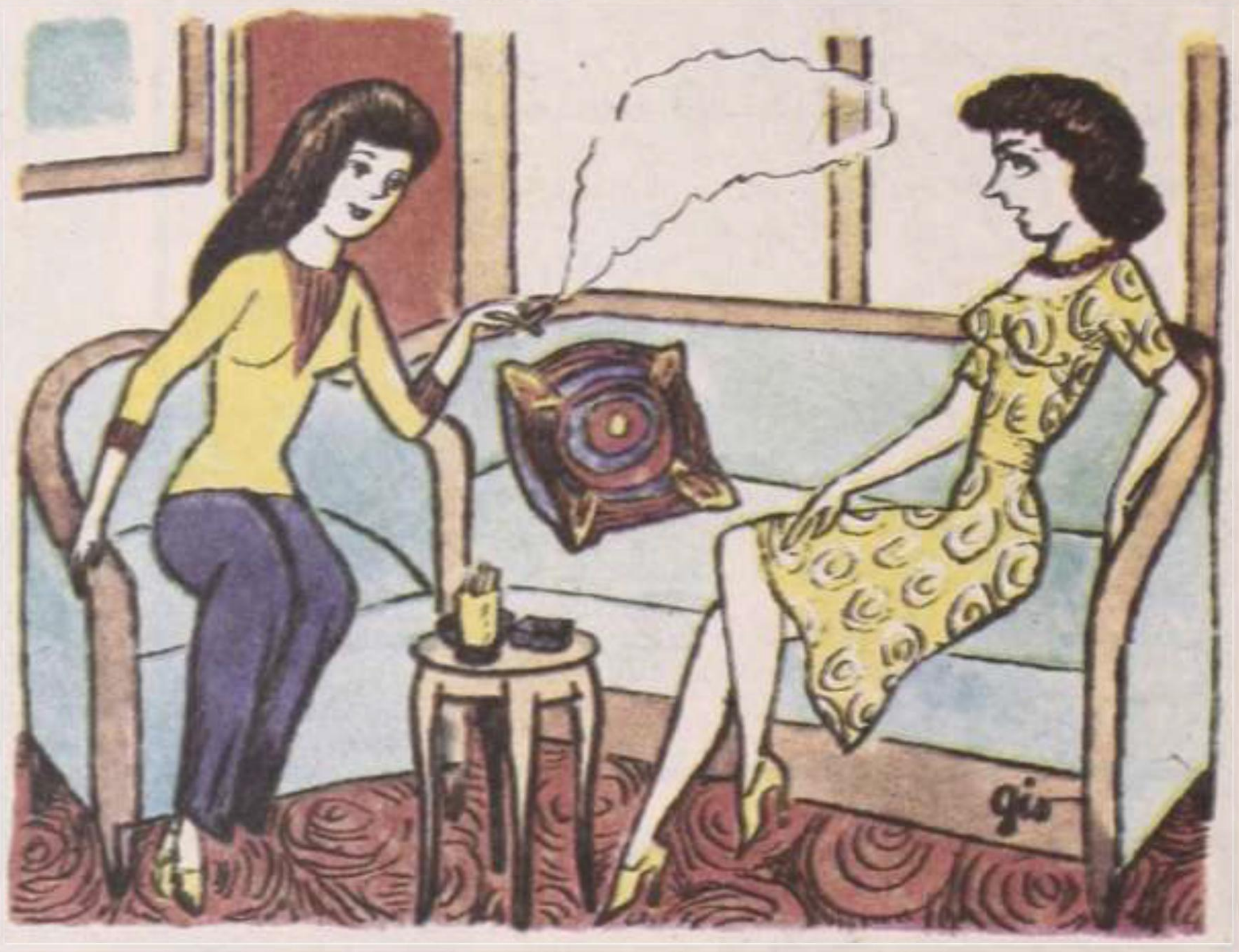

– Neked nyugodtan elmondhatom a titkot, mert te biztosan továbbadod...

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

	1 hónapra	13,– Ft
	¼ évre	39,– Ft
	½ évre	78,– Ft
	1 évre	156,– Ft

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....

a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

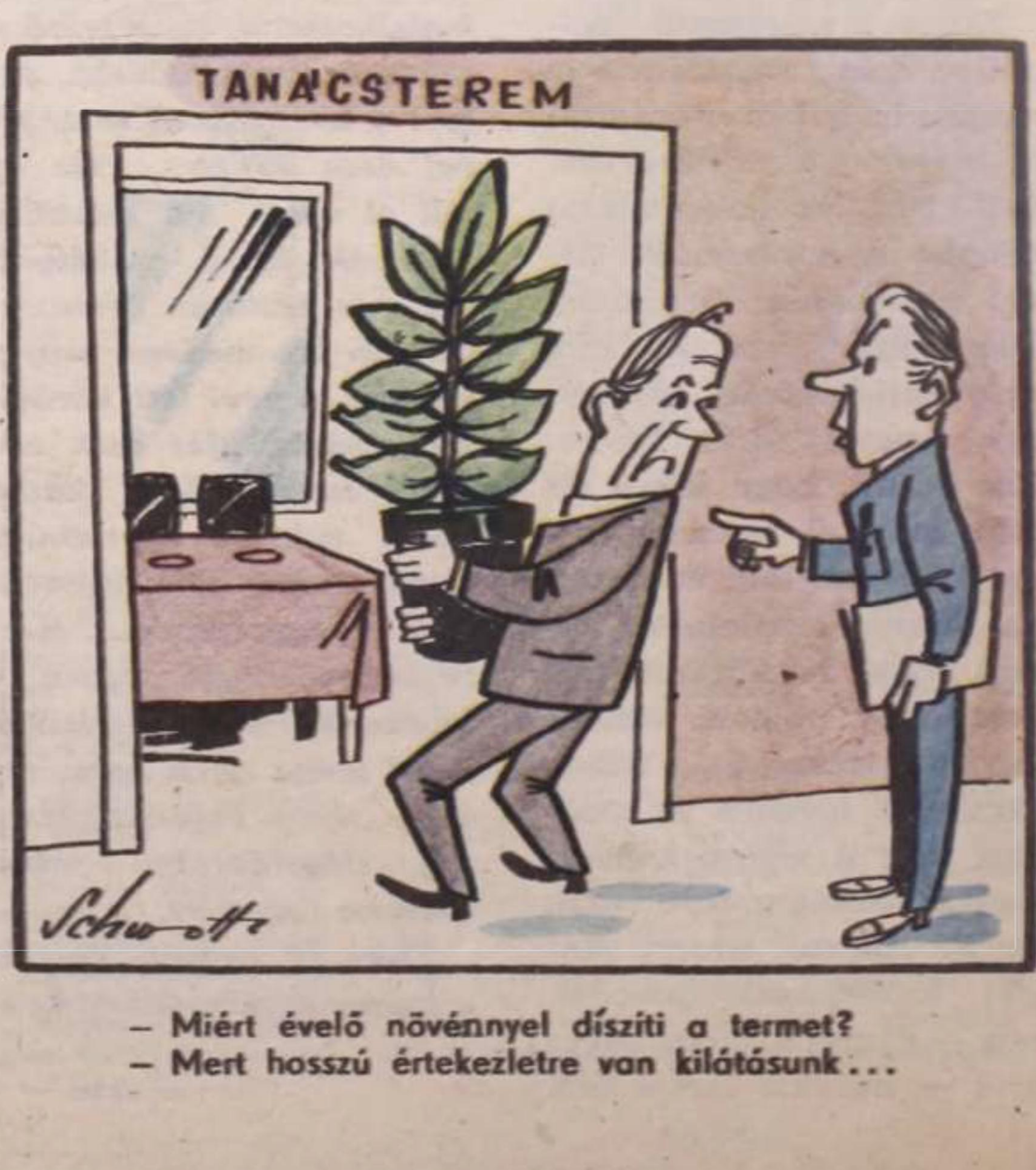

– Miért évelő növénnyel díszíti a termet?
– Mert hosszú értekezletre van kilátásunk...

IMPORT HUMOR

CIRKUSZ

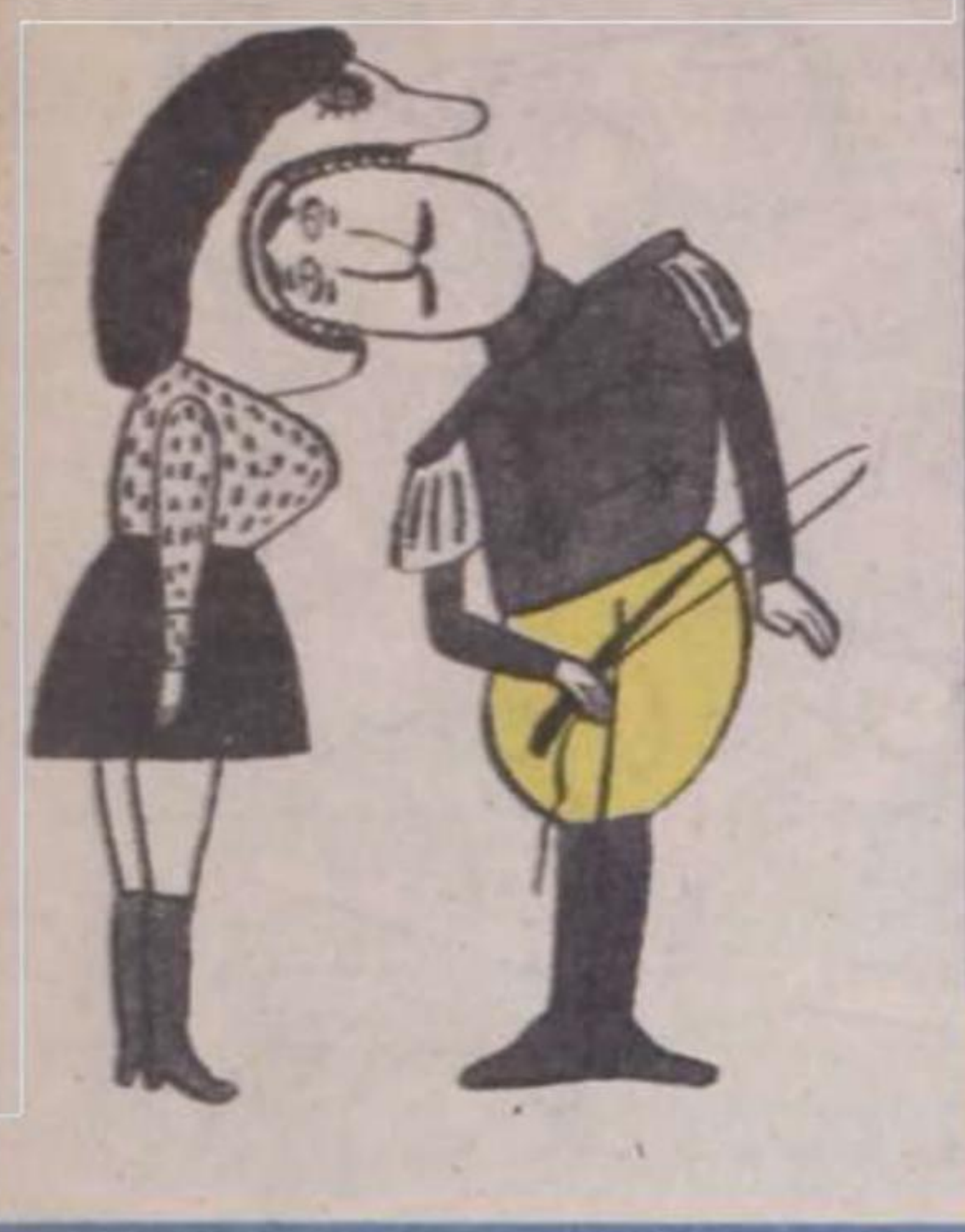

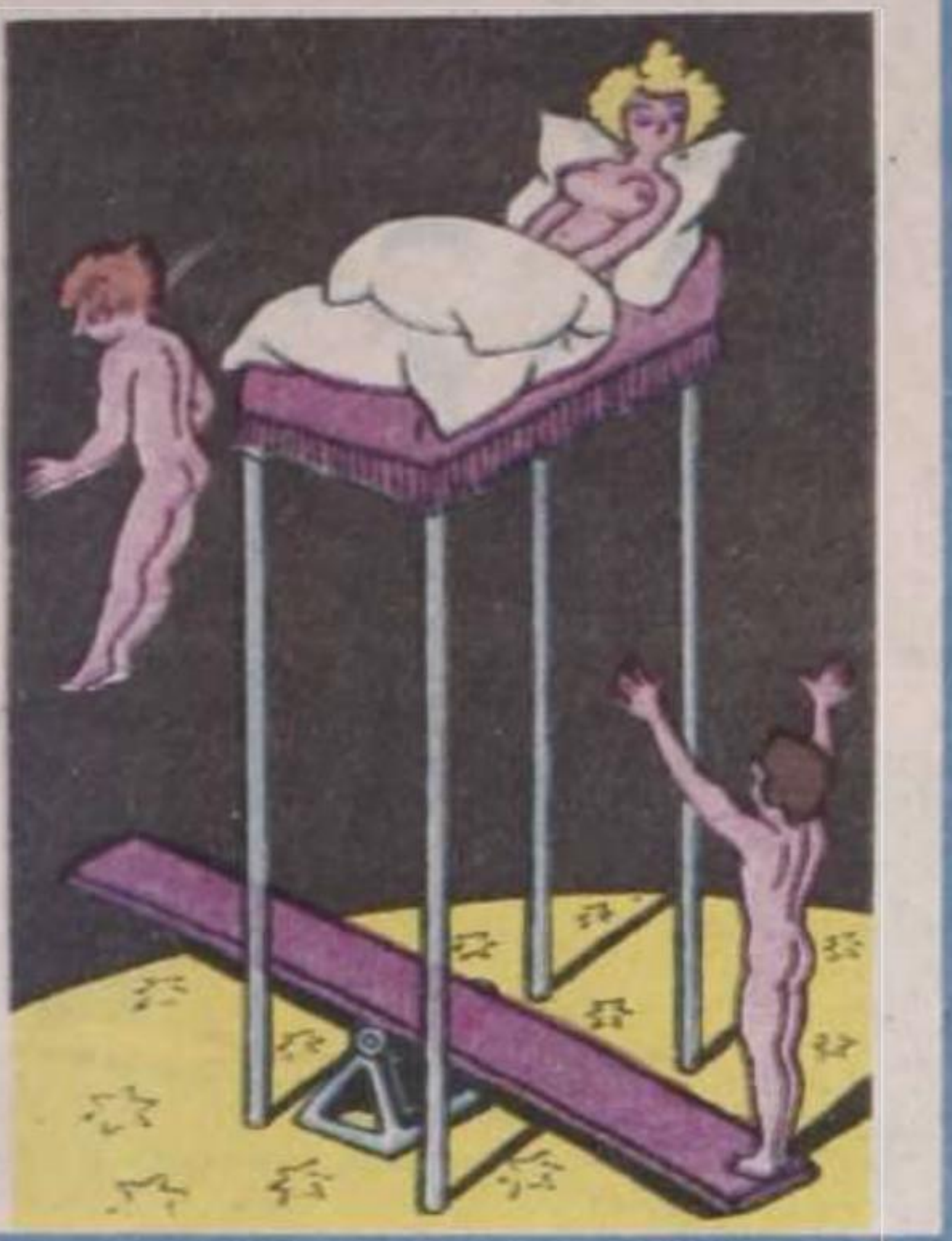

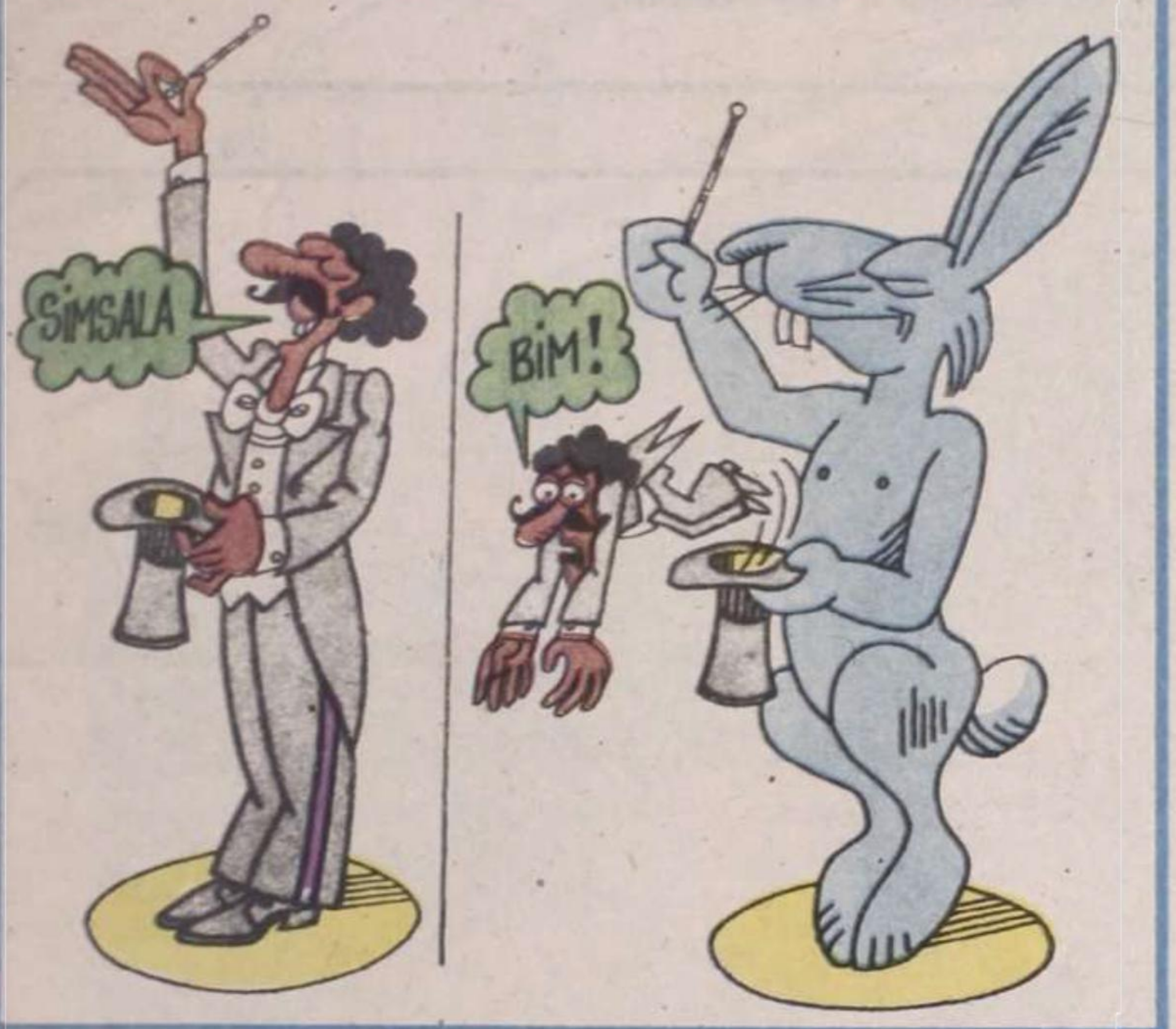

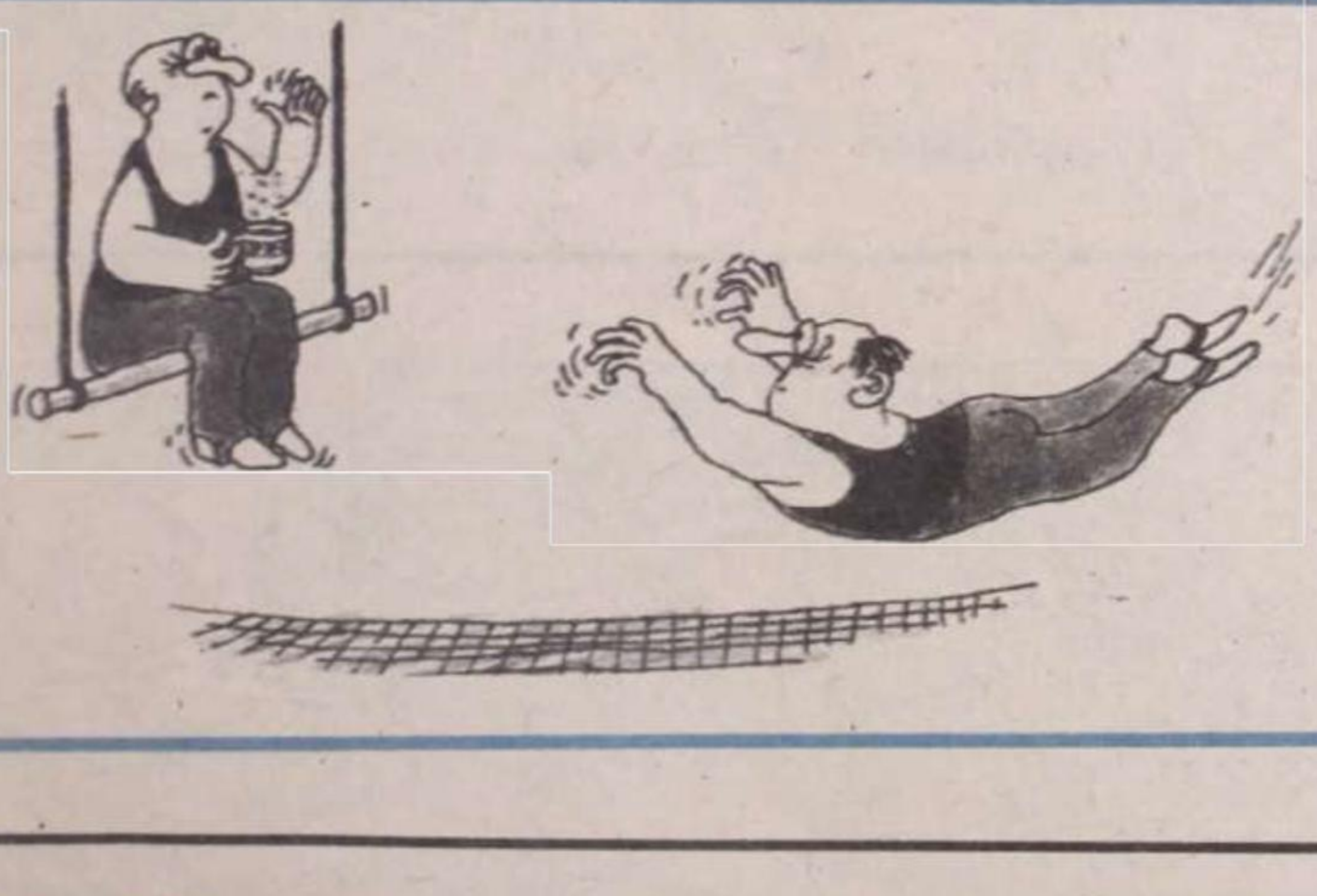

FEKETE HUMOR

— Unom az életemet — mondja a depresszióra hajlamos Kapornai a barátjának — azt hiszem, hogy a végén fel fogom magamat akasztani ... — Vízszintes 12 — függőleges 1? — kérdi erre a megértő barát. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 19-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Csodás, rendkívülien jó
6. Kém
15. Gyere ide
16. Tenger — angolul
17. Nőstény disznó
18. Étel a fazékban
19. Színházi szakember
21. A régmúlt hangulatát felidéző
23. Hullajt
24. Fontos ipari növény
25. Égéskor jelentkező fényjelenség
26. Hajdan kiváltságos székely férfi
27. S. A.
28. Női hajviselet
29. Fúj
30. Orral érzékelhető (névelővel)
31. A. I.
32. Ha az ajtón teszi, bebocsátást kér
35. Zenei hang
36. Kiváló osztrák író (1880—1942)
38. Hentesáru
40. Valaminek a csonka maradványa
41. Helyrag
42. A rénium vegyjele
43. Az ozmium vegyjele
44. Férfinév
45. Nevezetes spanyol várak, erődítmények neve
47. Legnagyobb költőink egyike
49. Gyerek kezébe nem való
50. Rejtetten rosszindulatú
53. Az ókori Egyiptom központi istensége
56. Férfinév
57. Á. P. Á.
58. Te — latinul
59. Nagyhatalom
61. Aljas cselekedet
62. Idegen pénznem rövidítése

FÜGGŐLEGES

2. Régi magyar szőlőfajta
3. Shakespeare szülővárosa (... on Avon)
4. Kínzó érzés
5. Harci fejfedő
6. Finn gőzfürdő
7. P. E.
8. Andaxinnal csillapítható
9. Az elektromos ellenállás egysége
10. Kérdőszó
11. Állatmeséiről híres francia költő (1621—1695)
13. Félszeg, ügyetlen
14. Földtantudós
20. Az erdő közepe
22. Európai nép
28. Félsziget a Szovjetunióban
29. Két egyenlő részre osztani
30. Az ezüst jele
33. A szeretet jele
34. Helység a bajai járásban
37. Madárral foglalkozó tisztségviselő hajdani királyok udvarában
39. Bibliai női név
43. Reakciós spanyol filozófus (1883—1955)
46. Csend legyen!
47. A. A. L.
48. Buzdító szó
51. Társához passzolja a labdát
52. Színjátszó ásvány
54. Nagyon csúnya
55. Fülbe mond
60. A szélén jele

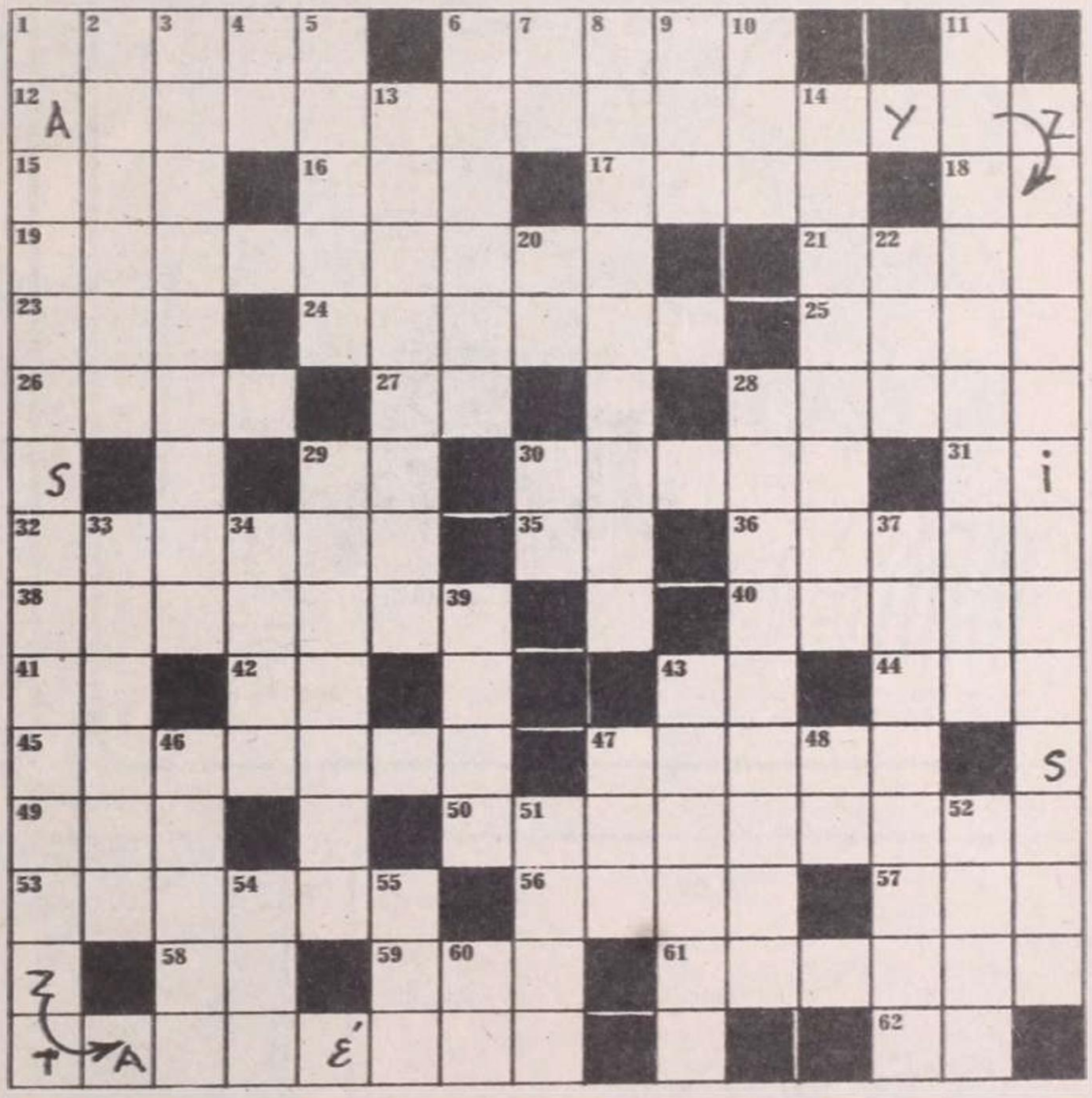

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
8.2308/2-15
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

MINTAFÉRJ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Rendben van, te csak kezdjed el, én nemsokára visszajövök.

200—200 forintot nyert:

Kelemen Izabella, Tatabánya V., Ifjúmunkás u. 40. 2800

Székesi Teréz, Baks, Szabadkai út 18. 6768

Tibola István, Szombathely, Rumi út 48. 9700

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Címlap: Férfiak gyesen

Hátsó borítón: Csak 16 éven felülieknek

Nemes László: Amalfi, Amalfi ...

Tímár György: Tudja-e a jobb kéz ...

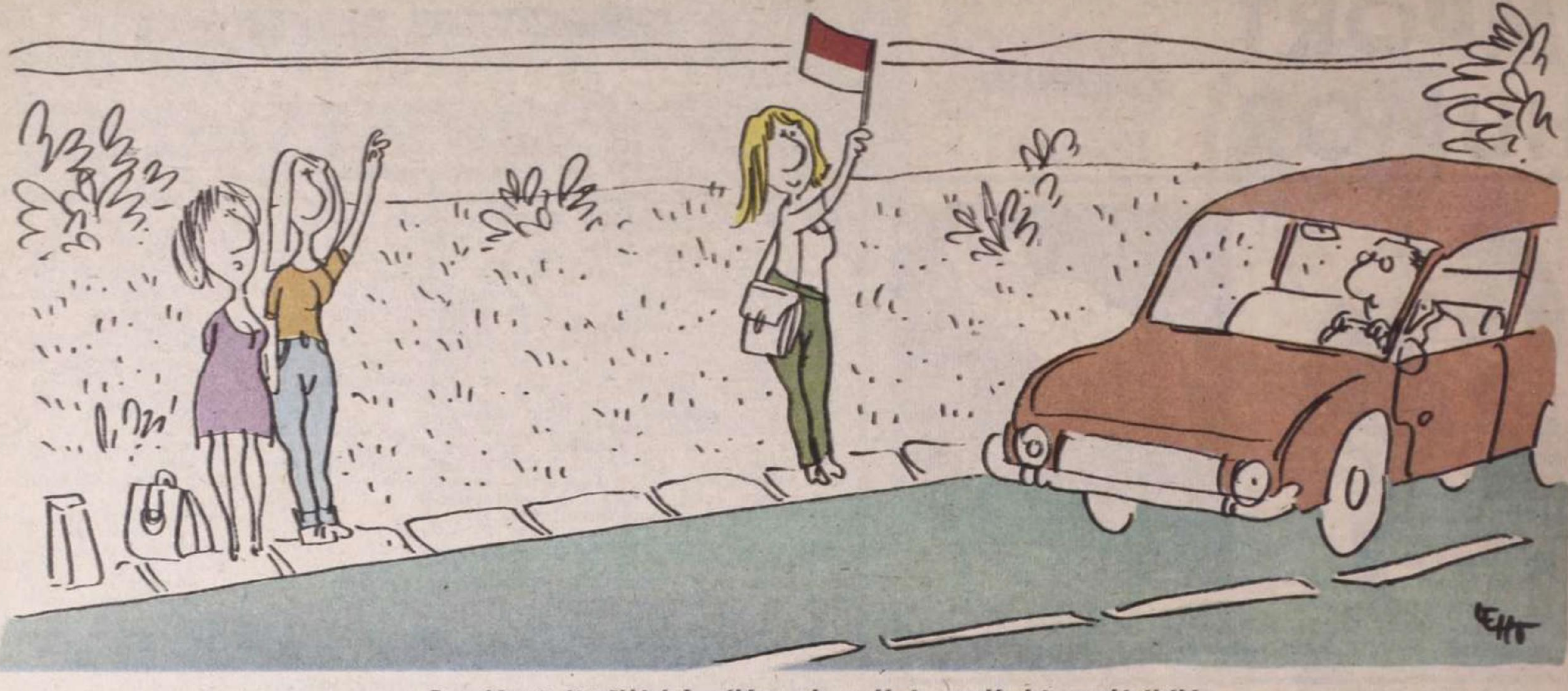

– Ez a Margit új trükkje! A múltkor még szalámis zsemlével is megkínálták!

CSALÁDI VÁLLALAT

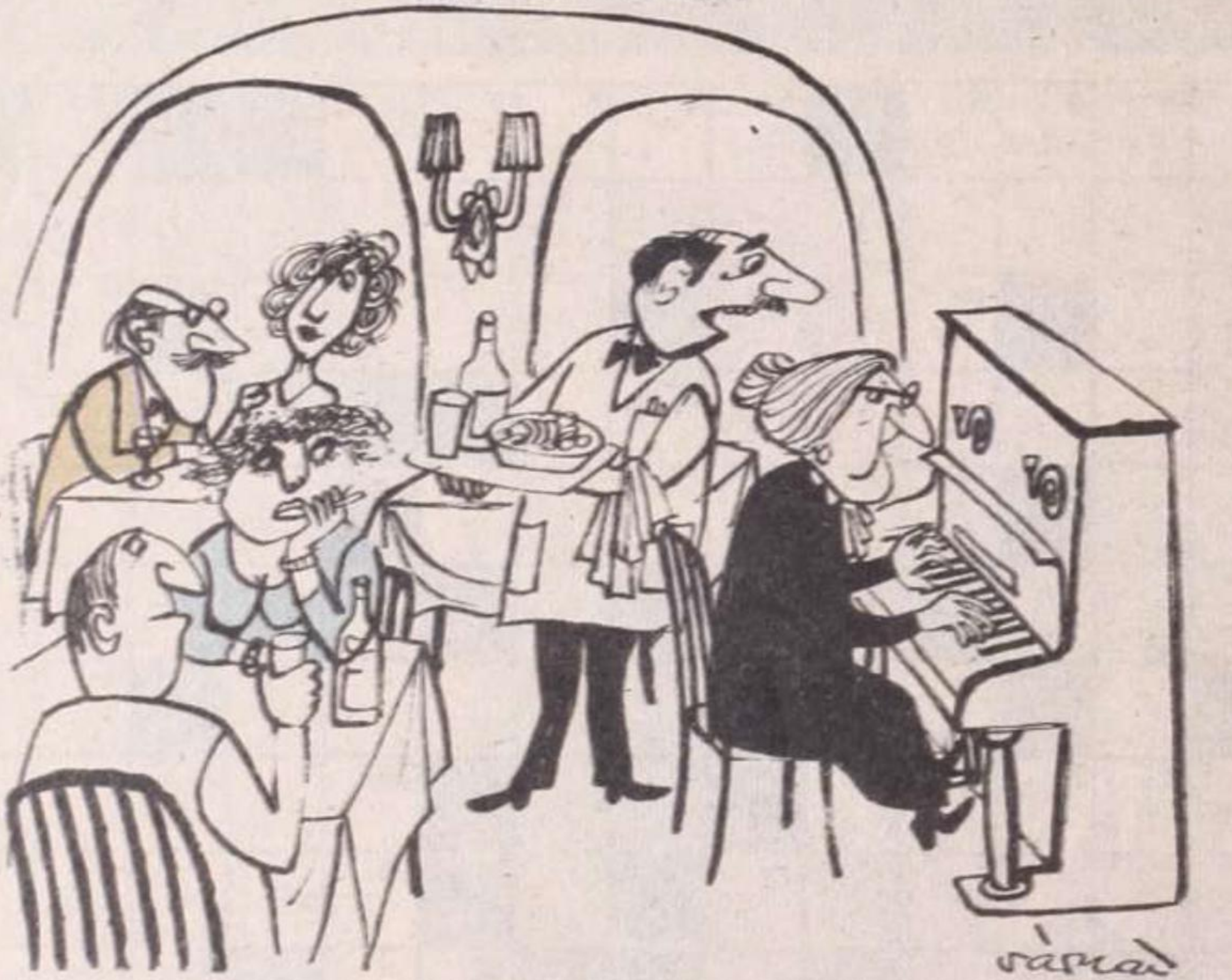

– Nagymama, tanuljon valami újabb dolgot, a vendégek már unják a Für Elise-t és a Szűz imáját!

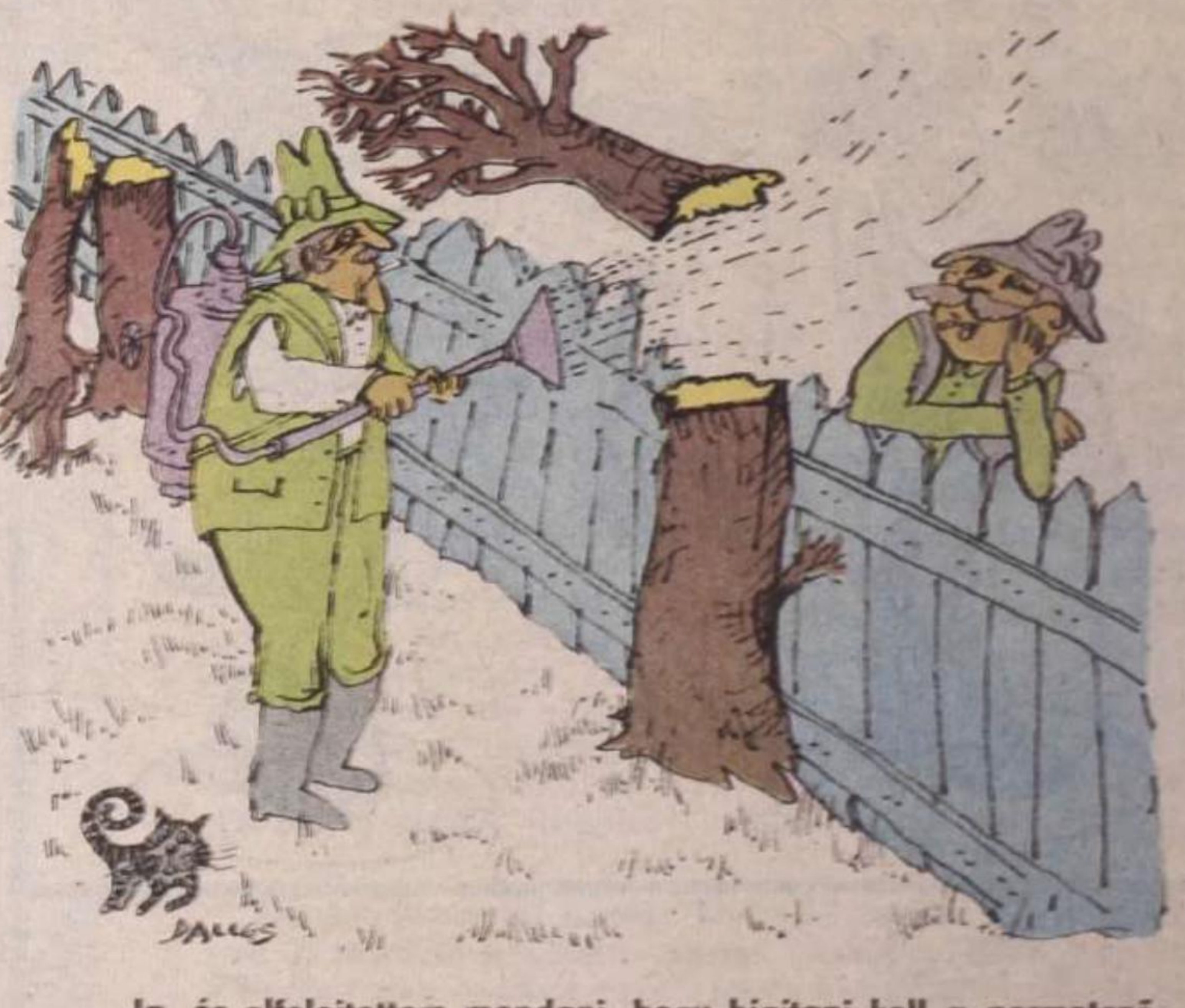

– Ja, és elfelejtettem mondani, hogy hígitani kell a permetezőszert . . .

BEOSZTÁS

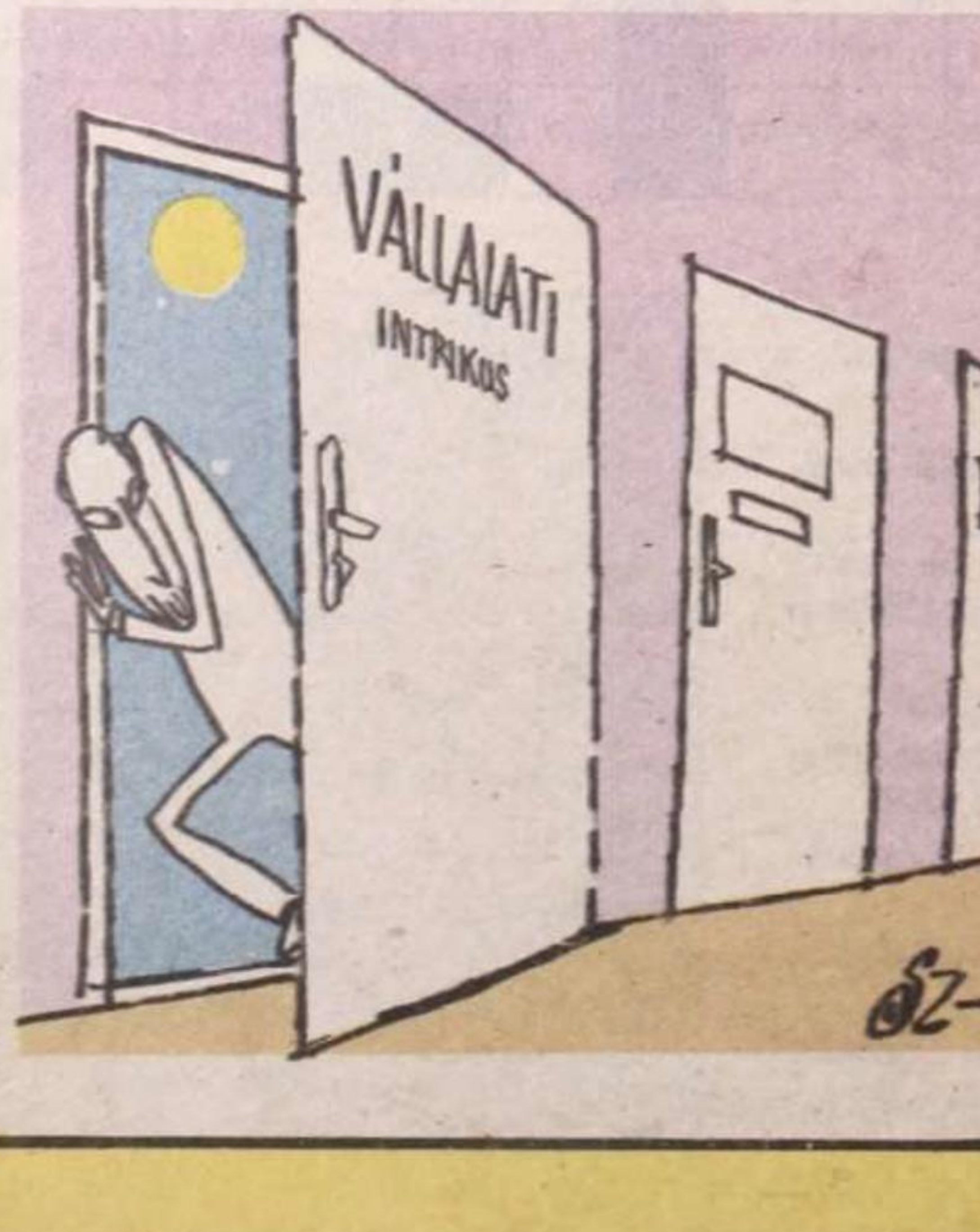

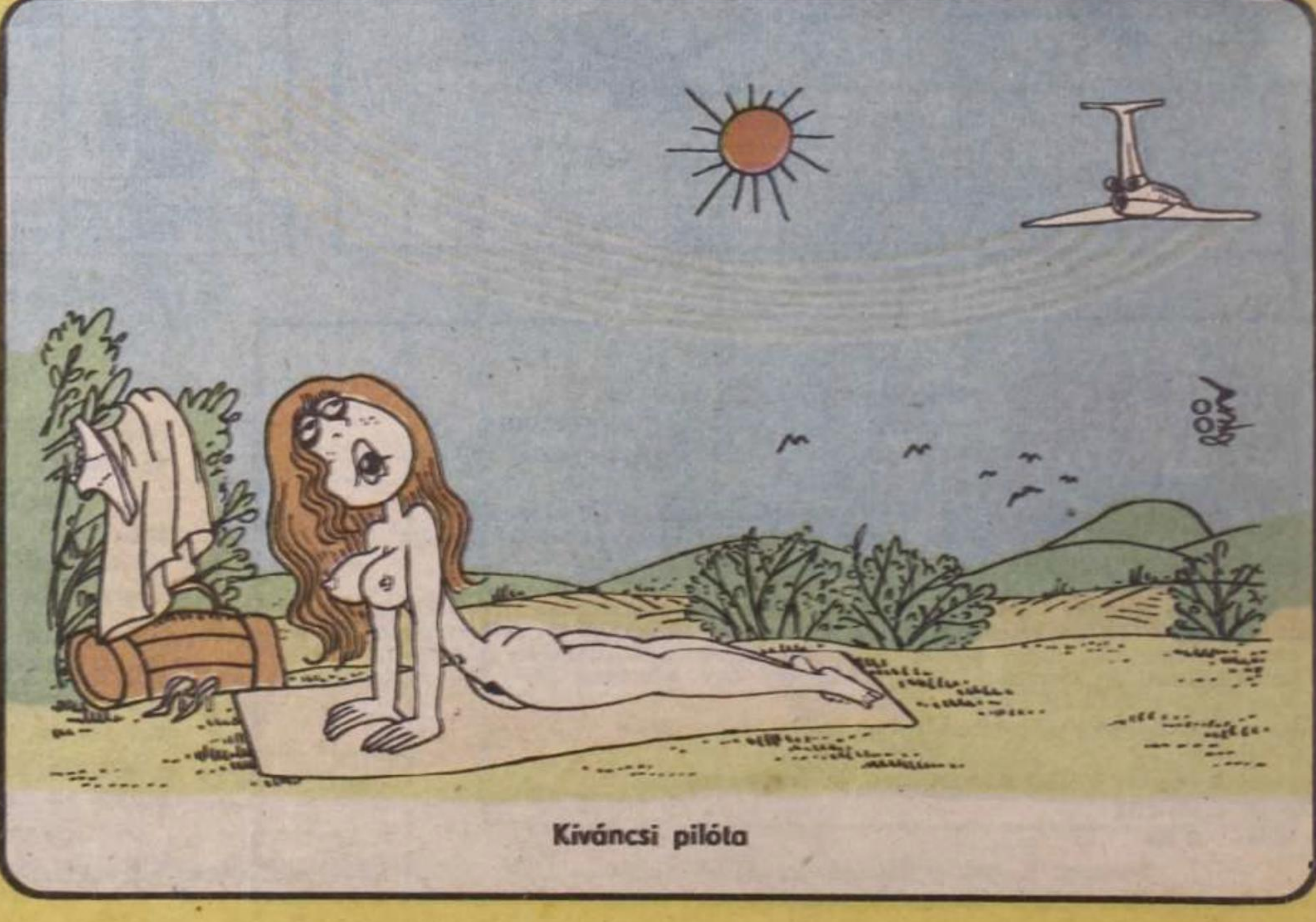

Kíváncsi pilóta